

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 88. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 1158/2/ - vrácený Senátem
2. Informace vlády o pandemické situaci a dalším postupu
3. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu a návrh na revokaci usnesení Poslanecké sněmovny č. 1530 ze dne 18. února 2021
4. Návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě a o změně některých dalších zákonů /sněmovní tisk 1153/2/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky /sněmovní tisk 1111/2/ - zamítnutý Senátem

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 88. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 26. února 2021

Obsah:

Strana:

26. února 2021

Řeč poslance Dominika Feriho	6
Řeč poslance Jana Chvojky	6
Řeč poslance Dominika Feriho	7
Usnesení schváleno (č. 1536 a 1537).	
Řeč poslance Mariana Jurečky	9
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	10
Schválen pořad schůze.	
1. Návrh zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 1158/2/ – vrácený Senátem	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	12
Řeč senátora Romana Krause	12
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	14
Řeč poslance Dominika Feriho	15
Řeč poslance Jakuba Michálka	16
Řeč poslance Marka Výborného	16
Řeč poslance Milana Brázdila	17
Řeč poslance Lea Luzara	19
Řeč poslance Václava Klause	20
Řeč poslance Radima Fialy	22
Řeč poslance Lubomíra Volného	22
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	24
Řeč poslance Jiřího Bláhy	24
Řeč poslance Lubomíra Volného	25
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	25
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	26
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	26
Řeč poslance Lubomíra Volného	27
Řeč poslankyně Heleny Válkové	28

Řeč poslance Jana Čížinského	29
Řeč poslance Pavla Blažka	29
Řeč poslance Lubomíra Volného	29
Řeč poslance Jiřího Kobzy	30
Řeč poslance Víta Rakušana	30
Řeč poslance Lubomíra Volného	30
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	31
Řeč poslance Lubomíra Volného	32

Usnesení schváleno (č. 1538).

2. Informace vlády o pandemické situaci a dalším postupu

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	34
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	36
Řeč poslance Mariana Jurečky	38
Řeč poslance Davida Kasala	40
Řeč poslance Davida Kasala	43
Řeč poslance Jakuba Michálka	43
Řeč poslance Jiřího Bláhy	45
Řeč poslance Jana Hrnčíře	46
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	46
Řeč poslance Lubomíra Španěla	51
Řeč poslance Jiřího Bláhy	51
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	52
Řeč poslance Milana Brázdila	52
Řeč poslance Martina Kupky	52
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	54
Řeč poslance Jana Čížinského	56
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	56
Řeč poslance Jana Čížinského	57
Řeč poslance Lea Luzara	57
Řeč poslance Tomáše Martínka	60
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	61
Řeč poslance Marka Výborného	62
Řeč poslance Jiřího Bláhy	63
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	64
Řeč poslance Jakuba Michálka	64
Řeč poslance Marka Výborného	64

Usnesení schváleno (č. 1539).

3. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu a návrh na revokaci usnesení Poslanecké sněmovny č. 1530 ze dne 18. února 2021

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	65
Řeč poslance Roberta Králíčka	69

Usnesení schváleno (č. 1540).

Řeč poslance Martina Kupky	72
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	72
Řeč poslance Jana Bartoška	73
Řeč poslance Mariana Jurečky	74
Řeč poslance Lubomíra Volného	75
Řeč poslance Radka Kotena	76
Řeč poslance Jana Jakoba	77
Řeč poslance Mariana Bojka	78
Řeč poslance Lubomíra Volného	79
Řeč poslance Jiřího Kobzy	80
Řeč poslance Jana Hrnčíře	81
Řeč poslankyně Miloslavy Vostřé	82
Řeč poslance Mariana Bojka	82
Řeč poslance Dominika Feriho	83
Řeč poslance Marka Výborného	84
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	84
Řeč poslance Pavla Kováčika	85
Řeč poslance Marka Bendy	85
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	86

4. Návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě a o změně některých dalších zákonů /sněmovní tisk 1153/2/ – vrácený Senátem

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	88
Řeč senátorky Adély Šípové	89
Řeč poslankyně Olgy Richterové	90
Řeč poslance Jiřího Bláhy	91
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	91
Řeč poslance Jana Bauera	92
Řeč poslankyně Květy Matušovské	92
Řeč poslance Pavla Juříčka	94
Řeč poslance Jana Skopečka	94
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	95
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	95
Řeč poslance Jana Skopečka	96
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	96
Řeč poslance Stanislava Grospiče	97
Řeč poslance Jakuba Michálka	98
Řeč poslance Jana Chvojky	98
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	98
Řeč poslance Dominika Feriho	98
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	98
Řeč poslance Jana Skopečka	99
Řeč poslance Jana Chvojky	99
Řeč poslance Jana Farského	99
Řeč poslance Jana Bartoška	99
Řeč poslance Jakuba Michálka	100

Řeč poslance Jana Bartoška	100
Řeč poslance Jana Chvojky	100

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky /sněmovní tisk 1111/2/ – zamítnutý Senátem

Řeč poslance Jana Chvojky	100
---------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

26. února 2021

Přítomno: 162 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já zahajuji 88. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Právě jsem vás odhlásil, průběžně se prosím přihlaste svými kartami, a tím se odprezentujete, případně mi řekněte, kdo hlasuje s kartou náhradní. S náhradní kartou číslo 17 hlasuje pan poslanec Juchelka.

Tuto schůzi jsem svolal v návaznosti na § 109m zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny na základě předložení návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou ve čtvrtek 25. února 2021.

Byl jsem požádán zástupci všech stran, kteří v tuto chvíli jednají spolu s premiérem a vládou v zasedací místnosti předsedy Poslanecké sněmovny – ta jednání nejsou u konce – a požádali o přestávku do 9.30. Takže se tu znovu sejdeme v 9.30. A jako první budeme hlasovat ověřovatele. Tak prosím, abyste přišli, ať to úspěšně odhlasujeme. Doufám, že to bude jenom do 9.30.

S náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Kolářík.

(Jednání přerušeno v 9.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.30 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.30, budeme pokračovat. S přednostním právem pan místopředseda Feri za klub TOP 09. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, žádám o půl hodiny pauzu na jednání poslaneckého klubu TOP 09. Ještě jednáme s panem premiérem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Této žádosti samozřejmě vyhovím. Prosím o vstřícnost. Ještě než vyhlásím přestávku, pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já už jsem to tady jednou říkal a dávám to jako námět na zamyšlení, pane předsedo Sněmovny. Máme 21. století, vždycky víme, že to, že bude pauza, se neví v tu chvíli, až když to ten konkrétní člověk řekne na mikrofon, ale rozhodne se to o něco dříve. Nešlo by prosím udělat nějaký centrální systém? Máte určitě mobilní čísla všech poslanců, že bychom se to dozvěděli někdy více dopředu, dřív než když tady zasedneme? Zase se za půl hodiny vrátíme, zase si někdo vezme pauzu? Jestli by nad tím nešlo nějak zapřemýšlet, jak to vyladit. My se takhle můžeme vrátit ještě dvakrát, třikrát. Zase si někdo vezme pauzu. Že bychom nad tím jako nějak zapřemýšleli třeba v rámci grémia, jak

nastavit tyto pauzy tak, abychom sem nemuseli pětkrát chodit tam a zpátky. A zároveň tady mám ten covid. To také není úplně to. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Já vám rozumím, nicméně situace je turbulentní. Ještě v 9.27 jsem nevěděl, jestli bude přestávka. Sejdeme se v 10.00.

(Jednání přerušeno v 9.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: (Reaguje na poznámku ze sálu.) Já myslím, že to nebude nutné. Přicházím z jednání, která probíhají se zástupci klubů ODS, TOP 09, KDU. Všichni svorně požádali o přerušení do 11 hodin. Takže tímto přerušuji do 11.00.

(Jednání přerušeno v 10.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s přednostním právem pan místopředseda Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Kolegyně a kolegové, já vás ještě poprosím o trpělivost, potřebujeme ještě 15 minut na jednání poslaneckého klubu TOP 09.

(Jednání přerušeno v 11.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.15 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Dovolte, abych zahájil 88. schůzi Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a případně mi oznamte, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček má náhradní kartu číslo 21.

Tuto schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny v souvislosti v § 109 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a to na základě předložení návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením nouzového stavu. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou ve čtvrtek 25. února 2021.

Přistoupíme nyní k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili ověřovateli poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou a poslance Stanislava Berkovce. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím, můžeme tedy hlasovat.

Hlasování číslo 1 o tom, aby ověřovateli této schůze byla Markéta Pekarová Adamová a Stanislav Berkovec.

Zahájil jsem hlasování číslo 1 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování číslo 1, z přítomných 135 pro 132 poslanců. Ověřovatele jsme schválili. Konstatuji, že jsme ověřovateli 88. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou a pana poslance Stanislava Berkovce. (V sále je silný hluk.)

Jsme v situaci, kdy jednáme v přítomnosti plného počtu poslanců, a sděluji tedy, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Petr Beitl, Pavel Bělobrádek, Jan Birke, Stanislav Blaha, Alexander Černý, Jaroslav Dvořák, Petr Fiala, Jaroslav Foldyna, Stanislav Fridrich, Pavla Golasowská, Miroslav Grebeníček, Jiří Kohoutek, Lenka Kozlová, Jana Krutáková, Helena Langšádlová od 12.00 do 14.00 hodin, Jana Levová, Ilona Mauritzová, Jiří Mihola, Jana Mračková Vildumetzová, Petr Pávek, Pavel Růžička, Miroslav Samaš, Zbyněk Stanjura, Karla Šlechtová, Petr Třešňák, Václav Votava, Radek Zlesák.

Z členů vlády Tomáš Petříček, Miroslav Toman. A to je, myslím, všechno.

Pan poslanec Holomčík má náhradní kartu číslo 23.

Nyní tedy – pardon: v době přestávky se ještě dále omluvili paní poslankyně Eva Fialová, dále Martin Jiránek, Karel Schwarzenberg, Vlastimil Válek, František Vácha a omluvil se také z členů vlády Miroslav (správně Lubomír) Metnar. To jsou tedy omluvy a můžeme se nyní věnovat dalším krokům.

Dne 15. února letošního roku vláda vyhlásila v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru, označovaný jako SARS-CoV-2, na území České republiky nouzový stav, a to na dobu 14 dnů. Poslanecká sněmovna následně na své 86. schůzi dne 18. února tohoto roku zrušila svým usnesením číslo 1530 nouzový stav k datu účinnosti zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19, nejpozději však k 27. únoru 2021. Podle čl. 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, může vláda dobu pro vyhlášení nouzového stavu předložit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny. Dne 24. února letošního roku vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o prodloužení doby nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS-CoV-2, a to na dobu končící uplynutím dne 31. března 2021. V této souvislosti vláda žádá Poslaneckou sněmovnu, aby revokovala svoje usnesení č. 1530 ze dne 18. února 2021 o zrušení nouzového stavu, které bylo vyhlášeno pod číslem 84/2021 ve Sbírce zákonů. Podle § 109 odst. 1 zákona o jednacím řádu Sněmovny rozhodne Sněmovna o takovém návrhu ve zkráceném jednání.

Dále, vážené kolegyně a kolegové, dne 25. února letošního roku Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, sněmovní tisk 1158/2, a návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě a o změně některých dalších zákonů, sněmovní tisk 1153/2. Připomínám, že tyto návrhy zákonů byly předloženy v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze a Poslanecká sněmovna souhlasila s jejich projednáním ve zkráceném jednání. Protože podle § 99 odst. 9 jednacím řádu Poslanecké sněmovny se ustanovení o lhůtě 10 dnů, uvedené v § 97 odst. 3 a 4, neužije, avizují, že pan předseda Poslanecké sněmovny zařazení těchto sněmovních tisků do návrhu pořadu schůze sám osobně navrhne. V této souvislosti je nutné ve stavu legislativní nouze před projednáváním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá, abychom dostáli ustanovení § 99 odst. 4 zákona o našem jednacím řádu.

Otevírám rozpravu k posouzení trvání stavu legislativní nouze. Hlásí se někdo do rozpravy o stavu legislativní nouze? Nevidím nikoho, tuto rozpravu končím.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze."

Zahájil jsem hlasování číslo 2 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 2 z přítomných 155 pro 148, proti 1. Návrh byl přijat.

Můžeme tedy přistoupit k vlastnímu pořadu 88. schůze, tak jak je uveden na pozvánce. Na základě dohod ráno jako první je přihlášen do rozpravy o pořadu schůze předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček. Pane předsedo, já vám hned udělím slovo, až se sněmovna zklidní. Děkuji, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Jak již bylo avizováno předsedajícím, je zde záměr předložit některé zákony, které nám vrátil Senát, a projednat je na této schůzi, neboť samozřejmě bezprostředně souvisejí se stavem nouze a s řešením stávající situace. Byl jsem přítomen části jednání, která proběhla dopoledne v době přerušení jednání Sněmovny, a z těch jednání mi vyplynul tento návrh, který nyní přednesu. Bude zřejmě modifikován ještě ze strany pana předsedy Jurečky.

Já tedy navrhuji, aby do této schůze byly zařazeny tisky 1158/2, pandemický zákon vrácený Senátem, a tisk 1153/2, příspěvek zaměstnanci při nařízené karanténě, takzvaná izolačka, také vrácená Senátem. Dále navrhuji zařadit sněmovní tisk 1111/2, krizový zákon, zamítnutý Senátem, a všechny tyto tisky aby byly projednány ve zkráceném jednání. Všechny podmínky jsou splněny, všechny lhůty máme splněny, neboť jsme si právě odhlasovali pokračování stavu legislativní nouze.

V kombinaci s tím, proč jsme se tu sešli, tedy navrhuji, abychom jako první projednali sněmovní tisk 1158/2, pandemický zákon vrácený Senátem, neboť jde o čas, jde o to, abychom ho co nejdříve mohli předat panu prezidentovi k podpisu a následně do Sbírký listin (zákonů?). Následoval by bod, který je na pozvánce, to je žádost vlády o prodloužení nouzového stavu. Za třetí bychom projednali sněmovní tisk 1153/2, příspěvek v karanténě vrácený Senátem, izolačka, a za čtvrté bychom projednali sněmovní tisk 1111/2, krizový zákon vrácený Senátem. Chtěl jsem navrhnout, aby se o tomto hlasovalo jako o celku, nicméně už mám avizováno, že tady bude protinávrh, tak zřejmě budeme hlasovat každý tento návrh zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Eviduji všechny návrhy, ale eviduji je jako návrh, který je jednotný, hlasování en bloc. Jako druhý se do rozpravy o pořadu schůze přihlásil pan poslanec Marian Jurečka, bude pokračovat Tomio Okamura a potom místopředseda Vojtěch Píkal, ano? Pardon, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, já si dovoluji navrhnout ještě určitou úpravu programu a pokusím se i vysvětlit, z jakých logických důvodů k tomu tak chceme přistoupit.

Otázka toho bodu, který tady prezentoval pan předseda Sněmovny Vondráček, který je tady navrhován v tento okamžik jako druhý, prodloužení stavu nouze, je otázka, která je velmi diskutabilní, to znamená, obecně všichni cítíme, že od 14. 2. je tady velké množství nejenom odborných diskuSÍ mezi právníky, ale jsou tady i konkrétní podané jak žaloby, tak ústavní stížnost na to, zdali to vyhlášení bylo v souladu s ústavním pořádkem.

Já jsem přesvědčen, a nejenom já, ale i mnoho dalších kolegů i odborníků z právní oblasti, že ty pochybnosti jsou velmi závažné, a nemyslím si, že je vhodné, abychom tu nejistotu prodlužovali dál, v dalších dnech a týdnech. Je to nejistota, která může přinést obrovské problémy i pro statisíce lidí v České republice, kteří jsou vázáni na kompenzační programy, na podpůrné programy ze strany vlády, které jsou zase vázány na stav nouze. A byl bych velmi rád, abychom tuto právní nejistotu a to právní kutilství ukončili a abychom jednoznačně šli cestou, která je prostě legislativně správná, čistá a nezpochybnitelná.

Proto si dovoluji za naši koalici spolu navrhnout – dávám to jako protinávrh – zařazení bodu Informace vlády o pandemické situaci a budoucím vývoji a opatřeních, která vláda chce přijmout. A teď mě, prosím pěkně, poslouchejte. V rámci tohoto bodu, kdy by předpokládám vystoupil pan ministr zdravotnictví, pan vicepremiér Hamáček, podali by informace o tom, o čem vláda jednala v posledních dvou dnech, jaká konkrétní opatření nás čekají v příštích hodinách a řekněme těch třech, čtyřech týdnech, a v rámci tohoto bodu si dovoluji navrhnout usnesení, které by vytvořilo jasný prostor pro další kroky vlády tak, aby kroky vlády byly v souladu s ústavním pořádkem. A ten návrh usnesení – já tady s dovolením řeknu, že to je především z dílny kolegů od Pirátů – zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že po ukončení nouzového stavu ke dni 27. 2. 2021, v návaznosti na šíření nových mutací koronaviru a snižující se kapacitě zdravotního systému je v kompetenci vlády vyhlásit nový nouzový stav za účelem přijetí opatření proti šíření epidemie nad rámec pandemického zákona."

To znamená, je tady vytvořen jasný prostor, aby vláda mohla konat, aby ukončila právní nejistotu a mohla opatření, která je potřeba opravdu udělat nad rámec pandemického zákona, udělat v rámci stavu nouze, a má na to prostor až 30 dnů. Takže bych byl velmi rád, abychom udělali takovouto úpravu programu, aby se opravdu projednala jako druhý bod tato informace, a tím pádem si dovoluji i navrhnout vyřazení toho následujícího bodu, toho bodu, který tady navrhoval pan předseda Vondráček a který byl i v pozvánce na dnešní jednání sněmovní schůze, a sice prodloužení stavu nouze. Tímto bychom se vypořádali s tím, jakým způsobem by mohla vláda legislativně právně postupovat, aniž by to bylo v budoucnu zpochybnitelné. Takže prosím pěkně, zvažte tento postup, myslím si, že dává logiku.

A jinak ten návrh, aby prvním bodem byl pandemický zákon, jeho vratka ze Senátu, jednoznačně s tím souhlasíme a podporujeme to, za nás, za posledních osm dnů, jsme se snažili na tom odpracovat maximální kus práce, aby se to podařilo stihnout do konce tohoto týdne, i na půdě Senátu. A dohoda, kterou jsme si v této oblasti řekli s vládou, za nás byla naplněna a platila a platí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi. Omlouvám se, když jsem říkal, že dalším bude pan kolega Pikal. Není tomu tak, ten jenom přinesl omluvu předsedovi Poslanecké sněmovny, že do 12.30 se omlouvá z důvodu dalšího pracovního jednání.

Další přihlášky, které tady mám, jsou přihlášky už k určitému bodu, takže se ptám, kdo se ještě hlásí do rozpravy k pořadu schůze? Nikdo. Takže shrnu. Návrh pana předsedy Jurečky je v podstatě pozměňovacím návrhem k pořadu, který navrhl předseda Poslanecké sněmovny, protože jako bod 2 navrhuje vyřadit žádost vlády o pandemickém stavu, o té revokaci, a navrhuje místo něj bod informace vlády o pandemické situaci. (Ozývají se hlasy z pléna.) Ne, dobře, tak pan předseda Faltýnek se ještě hlásí.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se omlouvám, jenom krátká reakce, kolegyně, kolegové. Já jsem to pochopil tak, možná se mýlím, že pan předseda Jurečka navrhuje zařadit jako druhý bod dnešního jednání, to znamená za pandemický zákon, informaci vlády a tak dále, a druhý návrh, vyřadit hlasování o nouzovém stavu. (Místopředseda Filip: Dobře.) Čili jsou dva návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak v tom případě souhlasím s tímto vysvětlením, pan kolega Jurečka souhlasí, takže budeme nejdříve hlasovat o zařazení druhého bodu, kde bude informace vlády o pandemické situaci, tak jak navrhl kolega Jurečka. Tím bychom buď rozšířili pořad na pět, anebo by byl hlasován druhý návrh, že by se vyřadil bod číslo 2, tak jak

ho navrhl pan předseda Sněmovny. Ano? Nebo pan předseda Sněmovny chce upřesnit svůj návrh? Prosím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem nepřišel upřesnit návrh, já jsem jenom přišel okomentovat ten návrh na vyřazení. My jsme se tu dnes sešli a schůze byla svolána na návrh vlády ve zvláštním režimu § 109m a vyřazovat ten bod, ten stav nouze ze schůze, je opravdu na hraně, protože my jsme se v tomto režimu sešli. Takže když si to usnese Sněmovna, tak to může být, ale je to opravdu netypické. Takže ať hlasujeme ty návrhy pana Jurečky každý samostatně. (Místopředseda Filip: Dobře.) A já myslím, že to je kompatibilní – prostě on navrhuje, když nevyjde vyřazení, tak tam bude žádost vlády o prodloužení nouzového stavu, stane se třetím bodem, to je jediný rozdíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, dobře, takže to je logické. Nejdříve tedy zařazení jako bod číslo 2 za tisk 1158 bychom zařadili informaci vlády o pandemické situaci, jak bylo navrženo.

To je hlasování číslo 3, které jsem zahájil. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 3 ze 157 přítomných 155 pro, nikdo proti. Návrh byl přijat. Zařadili jsme tento bod.

Nyní tedy návrh na vyřazení toho samotného bodu, pro který byla schůze svolána, to znamená žádosti vlády o prodloužení nouzového stavu a revokaci usnesení 1530.

Rozhodneme v hlasování číslo 4, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 4 z přítomných 157 pro 66, proti 6. Návrh nebyl přijat.

A nyní tedy můžeme hlasovat o návrhu pana předsedy Poslanecké sněmovny, tedy o dalším zařazení bodů (tisků) číslo 1158, 1153 a 1111, s tím, že jako bod číslo 2 je do toho zařazena ta informace. Ano?

Zahájil jsem hlasování číslo 5, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 5 ze 159 přítomných 109 pro, 16 proti. Návrh byl přijat.

A nyní tedy budeme hlasovat o programu naší schůze jako celku, abychom mohli schválit pořad schůze a začít její projednávání.

Rozhodneme v hlasování číslo 6, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pořad schůze po této úpravě. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 6 z přítomných 159 pro 113, proti 34. Návrh byl přijat. Pořad schůze byl schválen a budeme se tímto pořadem řídit.

Ještě než zahájím projednávání prvního bodu schůze, konstatuji dvě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 9 hodin do konce jednacího dne Ivana Nevludová a ze zdravotních důvodů se omlouvá také na celý jednací den paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. (V sále je hlučno.)

Podle schváleného pořadu schůze začneme bodem číslo

1.

Návrh zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 1158/2/ – vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona o pozměňovací návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 1158/3. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi pana poslance (senátora) Romana Krause, už je tady přítomen. A prosím, aby za navrhovatele k usnesení Senátu a k předložení pozměňovacích návrhů se nejdříve vyjádřil pan ministr zdravotnictví Jan Blatný. Požádám také, aby byli připraveni zpravodajové garančních výborů, a protože kolega Válek je omluven, tak potom požádám o to, aby garanční výbor, výbor pro zdravotnictví, někoho nominoval, abychom mohli zprávu výboru vyslechnout. (V sále je hluk.)

Požádám sněmovnu o klid a pana ministra Jana Blatného o slovo. Ale ten hluk je tady přílišný. Vážené kolegyně a kolegové, zaujměte místo, tak jak je určeno v zasedacím pořádku, nebo debaty přesuňte do předsálí, prosím, aby pan ministr zdravotnictví Jan Blatný mohl v důstojné atmosféře přednést své slovo k výsledku projednávání v Senátu. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych před vás dnes opět předstoupil s návrhem takzvaného pandemického zákona, tentokrát po jednání Senátu, který ho ve středu večer nakonec rozhodl vrátit zpět Poslanecké sněmovně se svým návrhem změn.

Senát navrhuje zákon schválit s úpravou, která jasně stanovuje, že opatření podle pandemického zákona mohou být nařízena toliko za trvání stavu pandemické pohotovosti a jejím skončením pozbudou platnost. Stejný režim se navrhuje i pro plošná opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) a i) zákona o ochraně veřejného zdraví, která mohou omezit cestování a dopravu, konání nejrůznějších akcí či uzavřít školy, ubytovací zařízení nebo provozovny stravovacích služeb. Tento návrh, který fakticky staví napevno režim mimořádných opatření právě ve vztahu k existenci pandemické pohotovosti, považuji za přínosný a mohu s ním souhlasit.

Senát dále navrhuje podmínit vydávání mimořádných opatření krajskými hygienickými stanicemi podle tohoto zákona předchozím souhlasem vlády. Stejně jako je tomu u opatření nařizovaných Ministerstvem zdravotnictví. I tuto změnu mohu podpořit.

Dovolím si vás nyní proto požádat, abyste svým hlasováním podpořili takzvaný pandemický zákon v podobě, kterou schválil Senát. Děkuji vám za pozornost a za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Janu Blatnému a požádám nyní pana senátora Romana Krause, aby se ujal slova a informoval nás o projednání v Senátu. Prosím.

Senátor Roman Kraus: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tento takzvaný pandemický zákon byl 24. února 2021 rozhodnutím Senátu, usnesením číslo 117, vrácen Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Teď krátce k legislativnímu procesu. Poslanecká sněmovna postoupila návrh tohoto zákona 19. 2. Senátu a organizační výbor Senátu přikázal tento zákon výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu a výboru ústavně-právnímu. Oba výbory projednaly tento návrh zákona 24. února. Garanční výbor pro zdravotnictví doporučil Senátu projednávaný návrh zákona vrátit Poslanecké sněmovně s příslušnými pozměňovacími návrhy, stejně tak ústavní výbor. Tam ty pozměňovací návrhy byly podstatně extenzivnější

a týkaly se ještě § 10, 11, 12, 14, 15, 17 a 21. Následně se návrhem zákona zabýval Senát, který tentýž den, to znamená 24. února, na své 6. schůzi rozhodl o projednání ve zkráceném řízení.

Pozměňovací návrhy výboru pro zdravotnictví byly bez problémů schváleny, pozměňovací návrhy ústavně-právního výboru, které se odlišovaly těmi navíc podanými v bodech 6 až 21, nebyly schváleny. Dále byly předloženy ještě další pozměňovací návrhy panem senátorem Láskou a panem senátorem Wagenknechtem. Ani tyto pozměňovací návrhy nebyly schváleny. Takže se zákon dostává zpátky k vám k dalšímu rozhodnutí s pozměňovacími návrhy výboru pro zdravotnictví.

V závěrečném hlasování pléna Senátu byl tento návrh s pozměňovacími návrhy přijat 58 hlasy ze 72 přítomných, 6 senátorů bylo proti. Paragrafované znění těchto pozměňovacích návrhů máte před sebou v materiálu, který jsme vám poslali. A já bych teď krátce jenom na konec okomentoval navrhované změny tak, jak je již vysvětlil i pan ministr Blatný.

My jsme tam přidali do § 2 odst. 2 písm. e) kromě slova "zákazu" i nemožnost omezit schůze, zasedání a podobné akce ústavních orgánů, orgánů veřejné moci, soudů atd., protože jsme si zcela jistě mysleli, že je potřeba bez jakýchkoli omezení pořádat tato setkání. V § 2 odst. 4 tam podle mne klíčové je to, že všechna tato mimořádná opatření mohou být jen vydávána pouze ve stavu pandemické pohotovosti, což z toho textu původně nevyplývalo. Třetí změnou je to k § 3, odst. 3 a 4 o nařízení mimořádných opatření; v té původní verzi bylo, že vláda schvaluje pouze opatření celoplošná, vydávaná Ministerstvem zdravotnictví, nikoli však krajskými hygienickými stanicemi, a my jsme se chtěli vyhnout tomu, aby případně mohlo dojít – já si myslím, že by se to nestalo, nicméně potenciální nebezpečí tam bylo – že více hygienických stanic na území České republiky se domluví a vyhlásí stejná mimořádná opatření a omezení, a že by bylo dobře, aby i tato rozhodnutí krajských hygienických stanic byla pod kontrolou vlády.

Další dvě změny v § 8 a § 16 jsou víceméně formální. V jednom jsme změnili pád slova "prováděním" na "provádění". V tom druhém jsme pouze k výčtu přidali ještě obce s pověřením obecním úřadem. Takže to jsou spíše změny technické.

Já si myslím, že námi vrácený návrh s pozměňovacími návrhy je konformní všem jednáním, která tomu předbíhala, že umožní Ministerstvu zdravotnictví, krajským hygienickým stanicím a ostatním mimo nouzový stav provádět téměř veškerá opatření, že to bude dobrý nástroj k tomu, aby se nám podařilo zvládnout tuto situaci epidemie onemocnění COVID-19, a že je to dostatečně silný nástroj, aby se tak stalo. Proto vás prosím o schválení našeho vráceného návrhu s pozměňovacími návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi za jeho vystoupení. A než budeme pokračovat, konstatuji omluvu pana poslance Mariana Bojka od 9 do 11.45 z dnešního jednání. Už je tady. A zároveň ho upozorňuji, stejně jako kolegu Volného, Lubomíra Volného, že nemají zakrytá ústa a nos, že tedy porušují nařízení vlády. A žádám je, aby se začali chovat podle své ústavní přísahy, to znamená, že budou dodržovat Ústavu a zákony České republiky, a uděluji jim napomenutí.

Kolega Válek tady není jako zpravodaj, ptám se tedy paní předsedkyně výboru pro zdravotnictví, paní poslankyně Věry Adámkové, jestli má zájem vystoupit v rozpravě. Není tomu tak. Můžeme tedy přistoupit k vlastní rozpravě. Jako první je přihlášen pan místopředseda Tomio Okamura, vidím přihlášku pana předsedy klubu Pirátů Jakuba Michálka, ale až po kolegovi Ferim, který má stejné přednostní právo, když tady není přítomen kolega Válek.

Pane místopředsedo, já vám ještě neudělím slovo a znovu požádám Sněmovnu o klid! Ještě jednou zopakuji, že je potřeba, abyste se usadili na svých místech a případné debaty o jiném tématu, než je tisk 1158, přesunuli do předsálí. Ještě počkám, až se ty hloučky rozpustí. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, budeme tady dnes znovu hlasovat o takzvaném pandemickém zákonu, což je v podstatě a v principu pouze jinak pojmenovaný další nouzový stav na další rok. Je to tady, hlasujeme a budeme hlasovat o takzvané vratce ze Senátu. Takže si dovolím připomenout, kdo minulý týden hlasoval pro pandemický zákon tady ve Sněmovně.

Jediný poslanecký klub, který hlasoval proti pandemickému zákonu, byl poslanecký klub SPD. Pro tento pandemický zákon, což je, jak jsem již uvedl, v podstatě jinak pojmenovaný nouzový stav na další rok, pro tady ve Sněmovně hlasovali kromě hnutí ANO a ČSSD také poslanci Pirátů, ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL, a co se týče poslaneckého klubu KSČM, tam se někteří zdrželi. To znamená, nehlasovali aktivně proti.

Zopakuji důvody, proč hnutí SPD a poslanecký klub SPD jako jediný poslanecký klub v Poslanecké sněmovně tento zákon nepodpořil: protože nebyly zapracovány tři naše hlavní připomínky. Za prvé jsme chtěli, aby skutečně docházelo ke kontrole, k důsledné kontrole Poslaneckou sněmovnou, a navrhovali jsme, aby každých 14 dní o vládních opatřeních musela tady hlasovat Poslanecká sněmovna a projednat je. To tam zapracováno nebylo.

Druhá naše výtku je, že zároveň s opatřeními musí vláda navrhnout kompenzace. Tu větu jsme tam chtěli dát. Hnutí SPD prosazovalo, aby tam tato věta byla, aby zároveň s opatřeními musela vláda navrhnout také kompenzace. A opět to tam nebylo zapracováno.

A za třetí jsme chtěli, aby opatření musela být podrobně a srozumitelně vysvětlena, nikoli jenom někde na webu Ministerstva zdravotnictví, což si neumím představit, že by třeba osmdesátiletí občané tam něco hledali. A opět to tam nebylo dostatečně zapracováno, přičemž právě to, že vláda zároveň s opatřeními nenavrhuje kompenzace, jeden z největších problémů dosavadního stavu, to, že lidé nemají peníze, firmy krachují, lidé přicházejí o práci, a také že opatření nejsou podrobně, srozumitelně a důvěryhodně vysvětlena. To je přece taky jeden z největších problémů dosavadní vlády.

Návrhy SPD nebyly zapracovány, takže skutečně se potvrdilo, že to je pouze jinak pojmenovaný takzvaný nouzový stav. Hnutí SPD tedy nepodpoří tento pandemický zákon. Nebudeme hlasovat pro a nebudeme ani měnit naše konzistentní stanovisko, takže budeme proti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Tomio Okamurovi. Nyní faktická poznámka Zdeňka Ondráčka. Připraví se pan poslanec Dominik Feri s přednostním právem a potom Jakub Michálek s přednostním právem. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím fakticky reagovat na pana místopředsedu Okamuru v tom výčtu, kdo jak hlasoval. Pane místopředsedo, já samozřejmě chápu, že pro vás je nad rozlišovací schopnost to, jestli někdo hlasuje pro, proti nebo se zdrží. Ale mluvte prosím vás pravdu. Vy jste hlasovali proti, ale ukažte mi jediného poslance KSČM, který hlasoval pro. Takže prosím vás, neříkejte tady, že KSČM hlasovala pro pandemický zákon. Lžete!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký den. Nyní s přednostním právem pan poslanec Dominik Feri jako místopředseda klubu. A připraví se pan poslanec Jakub Michálek za Piráty a potom pan poslanec Marek Výborný. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, vážený pane senátore, pokládám pandemický zákon za výsledek velmi křehké politické dohody a jsem velmi rád tomu, že vláda s opozicí spolupracovala. Senát sehrál velmi dobrou úlohu, protože se podařilo odstranit legislativně technický nedostatek, jestli to tak mohu pojmenovat, a je dobře, že se sem tento návrh v této podobě vrací. Na druhou stranu musím říci, že jsme v trochu jiné situaci, než ve které jsme byli, když začínala jednání o této předloze, a sice je tu žádost o prodloužení nouzového stavu, nebo respektive řeší se také to, jestli má vláda vyhlásit nouzový stav nový.

Dnes tu schválíme pandemický zákon. A když to řeknu úplně naplocho, schválíme tady zákon, který bude velmi pravděpodobně, pakliže tedy stále platí to, co zmínil pan ministr zdravotnictví na jednání, které jsme před chvílí měli, že tady vlastně budou tři paralelní systémy. Jeden neaktivní, to bude pandemický zákon. Opatření budou stále vyhlášována podle krizového zákona, to znamená, budou to opatření krizová. A do toho bude ještě zákon o ochraně veřejného zdraví.

A tady to, prosím, mějte na paměti. Rád bych, aby to pan ministr možná vysvětlil. Když tedy tady schvalujeme pandemický zákon, a dohodli jsme se, že ho chceme, protože to není jenom rovnítko k nouzovému stavu, jsou tam prostě nějaké záruky, které pokládáme za nutné, to znamená například, že to bude odůvodňované, že tam bude nějaká úprava náhrady škody, že máme třeba – to nevím, jestli úplně taky vešlo v nějakou širší známost – že kdokoli z nás poslanců a senátorů bude moci přednostně žádat o informace, a to je myslím velmi dobré: když se vás zeptají občané, nevím, třeba kdy se něco otevře nebo jak se tady toho obchodu dotýká to opatření, tak ministerstvo bude muset přednostně odpovědět do 14 dnů.

Ale nerozumím tomu, proč, když schválíme pandemický zákon, by část těch v současné době krizových opatření nešlo podle pandemického zákona vyhlásit? Proč to ministerstvo nechce? Proč už nechce dát všem těm podnikatelům, kterým zavřelo obchody, jasné vodítko, že můžou v nějakém režimu, který byl určen a není tak neurčitý, jako je to u krizového zákona, že mohou žádat o tu náhradu škody? Já bych to měl za dobré, nehledě na to, že opatření podle pandemického zákona budou muset být podrobněji zdůvodňována. To znamená, z jakého důvodu vláda chce ten nejtěžší kalibr, to znamená krizová opatření v rámci nouzového stavu, a nevyužije pandemický zákon? To tady opravdu potom děláme píárovou věc, protože ten zákon bude ležet. Já rozumím tomu, že nejtěžší nebo nejsilnější kalibr je ten nouzový stav, pak je pandemický zákon a potom je zákon o ochraně veřejného zdraví. Ale proč nevyužijeme pandemický zákon, když ho máme?

Za nás: my podpoříme senátní vratku. Jak říkám, je to myslím si zdařilá úprava a v tom čase to bylo maximum možného. Na druhou stranu, když jsme něco přijali, tak ať tady nevytváříme zákon pro zákon, ale ať ministerstvo řekne. Ano, tak to přepíšeme, a udělá to tak. Ale ne že se tady prostě řekne: Bude pokračovat nouzový stav nebo vláda vyhlásí opětovně nouzový stav, a všechno pojede ve starých kolejích. To jsme tady opravdu ten týden potom, když to takto bude, vlastně vynaložili vniveč, byť možná čas toho pandemického zákona přijde třeba za měsíc nebo za dva. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Přečtu dvě omluvy. Paní poslankyně Miloslava Rutová se dneska

omlouvá z důvodu nemoci a potom se ještě omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Jan Volný. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pandemický zákon opravdu není žádná spása. Ale co to je? Je to dlouhodobý rest, který tady máme víc jak rok. V Německu pandemický zákon přijali v březnu. A co se teď děje? Teď máme zdravotní krizi, protože jsme to pustili, a v Německu, kde to zvládali, měli pandemický zákon, tak tam teď odvážíme část našich hospitalizovaných.

Pandemický zákon je o mírnějších opatřeních. Možná že kdybychom ho měli, byli bychom teď na tom lépe, a budeme ho určitě potřebovat i v budoucnu, až budeme rozvolňovat. Takže není pravda, že se nic nezmění. Ten zákon prostě objektivně je potřeba.

Výsledek určitě není dokonalý, zejména otázka, jakým způsobem se vláda vypořádala s kompenzacemi. Tam cítím deficit, protože skutečně bylo namístě vyplácet aspoň částečně kompenzace průběžně. Nejde samozřejmě tady o to, aby se vyplácel ušlý zisk, to určitě nejde, aby se vyplácel všem firmám ušlý zisk z peněz daňových poplatníků, ale současně nějaká částka by tam měla být. Postup Ministerstva vnitra, kdy zamítli všechny žádosti, veškeré náhrady škody, si myslím, že je neadekvátní.

Pandemický zákon sám o sobě je určitě lepší než nic, než ho teď zamítnout. Protože pokud bychom ho zamítli, tak ti živnostníci dostanou v režimu bez pandemického zákona, bez krizového zákona, kdyby nebylo nic, dostanou čistou nulu, protože se uplatní zákon o ochraně veřejného zdraví, který počítá s tím, že stát náklady nehradí vůbec.

Myslím si, že z toho důvodu je žádoucí, aby pandemický zákon byl schválen. A chtěl jsem poděkovat senátorům, že opravili ty nedostatky, které tam byly, a v podobě, ve které byl postoupen ze Senátu, ho podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě vystoupí pan poslanec Marek Výborný za KDU-ČSL a potom se připraví pan poslanec Milan Brázdil. Pan poslanec už běží. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, pane premiére, pane ministře, kolegyně, kolegové, budu velmi krátký. Stanovisko poslaneckého klubu KDU-ČSL: My jsme tady už minulý týden jasně deklarovali to, že jsme uvítali po mnoha měsících možnost shody a dohody spolu s vládou. Aktivně jsme se podíleli na tvorbě pandemického zákona. Znovu děkuji panu ministrovi zdravotnictví za součinnost a spolupráci. Jsme přesvědčeni o tom, že to je přesně ten režim, který možná nevyužijeme, nebo nevyužije vláda ve dnech bezprostředně následujících, ale jednou přece přijde ten stav, kdy se nám podaří celou epidemii zlomit a kdy se budeme posunovat do stavu normálu. A pak bude potřeba, na mezistav mezi nouzovým stavem a stavem, kdy se budeme řídit zákonem o ochraně veřejného zdraví, bude vhodné využít právě tento pandemický zákon a stav pandemické pohotovosti, kde už budou více šetřena práva a svobody občanů.

Bohužel plně respektujeme také to, že tak, jak tady zákon byl tvořen – opravdu v šibeničních lhůtách několika desítek hodin – tak že došlo v původní sněmovní verzi k některým chybám. Ta nejzávažnější byla v rozporu mezi § 1 a 2, kdy by fakticky opatření ministra zdravotnictví mohla platit dál i poté, co by se Sněmovna usnesla o ukončení pandemické pohotovosti nebo pandemického stavu. To je potřeba napravit. Senátoři si toho správně všimli. Je dobře, že tady v tomto smyslu i horní komora zafungovala jako pojistka toho, abychom nedali do právního řádu něco, co je zjevně takto problematické.

A já děkuji i Sněmovně, že se takto rychle sešla, ač samozřejmě situace okolo pandemie a data se během týdne dramaticky změnila a zdá se, že původní stav, nebo původní vize, že se budeme moci od soboty, respektive neděle, řídit tímto zákonem a pandemickou pohotovostí, nebude možná. Přesto je důležité, abychom tento legislativní rámec – protože my se tady skutečně bavíme o mantinelech, o vykolíkování hřiště pro exekutivu, pro Ministerstvo zdravotnictví a pro vládu – abychom ho tady měli i do budoucna.

Proto KDU-ČSL, náš poslanecký klub, podpoří verzi tohoto zákona ve znění postoupeném Sněmovně Senátem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Milan Brázdil. Přípraví se pan poslanec Leo Luzar. Aha, vy se jdete převléknout. (Poslanec Brázdil si obléká vestu lékaře záchranné služby.) Tak vám dáme prostor, abyste si vzal vestu. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně, kolegové, všichni, kdo mě budete slyšet. Dovolte, abych před vás předstoupil ne jako poslanec, ten je na hierarchii vážnosti lidí až úplně na dně, ale jako lékař – záchranář, který je úplně nahoře. Chci vystoupit apoliticky a chci tu vystoupit v montérkách. Nemáme jako hasiči a policajti nějaké krásné reprezentativní uniformy, prostě jsme v tomhle.

Nebojte se, pane ministře, není to infekční, je to vyprané, nemusíte se ničeho bát. Nicméně víte, kdo se bojí? To se bojím já. Já se bojím smrti. Já se bojím toho, že onemocním. Víte proč? Protože já jsem neočkovaný. Já bych chtěl být očkovaný. Proč jsem neočkovaný? Protože se bojím médií. Jako lékař, který má nějaký úvazek na záchranné službě, bych mohl být očkován, ale zároveň jsem poslanec, a to se hodí všem těm médiím, která nás dehonestují, kdo dříve, kdo později, jak to, že jsi očkovaný. Tak já jsem to neudělal, já jsem dostal strach, že mě budou tahat po médiích a dělat ze mě hňupa, tak jsem to prostě neudělal. A bojím se, bojím se, že budu infekční, roznesu to. Nicméně se snažím chovat racionálně, snažím se chovat tak, abych se neinfikoval a neinfikoval nikoho jiného.

A s tím přicházím – naprosto apolitická věc: s prevencí. My známe tři R, já je jenom lehce zopakují. Roušky, nebo spíše respirátory. Všichni o tom víme. Jsou tu odmítači, nechtějí to. No dobře, já s tím nic nenadělám, prostě si to nedají, možná k nim teď bude policie agresivnější, aby to zvládli. Ale chci říct, že tito lidé, když to nechtějí, tak by mohli zvládnout alespoň to druhé R, a to jsou rozestupy. Nic to nestojí. Když budeme od sebe dál a dáme přednost někomu, ať si nakoupí, a potom budu mít chvilku zase já, prostě rozestupy, o to později se ta kapénka ke mně dostane a nebudu možná infikovaný a budu zdravý. Tím třetím R jsou, a to všichni víme, že jsou to ruce, ruce, upracované ruce plné mozolů, nebo popraskané ruce, ale taky šlechtěné ruce, které mají být čisté. Ježíš, objevili jsme Ameriku! Čisté, prosím vás, ale to není čisté ve smyslu, že si umyjí ruku jen tak mýdlem. Ty ruce končí někde, nejsou to jenom dlaně, a ty ruce mají taky nějaké své plochy, čtyři plochy, a ta poslední je na špičce, a ty ruce bychom si měli umývat. Jak jednoduché, nic to nestojí, může to udělat každý a pomůže sobě i někomu jinému.

Velmi zanedbávaná prevence jsou oči. Na začátku to bylo: máme nosit ochranu očí. Ano, my nosíme takové kšilty. Oči totiž mají spojivky nebo spojivkový vak a tam je velká plocha k tomu, abychom byli infikováni. Co můžeme udělat? No prosím, všichni alergici to znají. Čistýma rukama si ty své oči umyjme. Umyjme si je opakovaně, propláchněme si je. O to menší nálož možná dostaneme spojivkovým vakem. To je mimo sliznice další cesta vstupu, a to je mimo sliznice nosu a úst.

Hygiena – ústa: prosím vás, my si všichni myslíme, že vyčištěním zubů to končí. Nekončí, tam to začíná. Pokračujeme tím, že bychom měli kloktat, častěji kloktat, ústní vody kloktat, cokoliv kloktat, a měli bychom se starat o své sliznice: dutiny nosu a dutiny úst. A to proto, že na zdravou sliznici nepůjde tolik mikrobů, bakterií, a tudíž i virů. A čím to udělám? No zvlhčením prostředí, ve kterém budu spát, v chladném prostředí, tedy péče i o tyto sliznice.

Kašláni: kolik z vás, kolik z nás ze všech umí kašlat? Lidi, to není to, že bez roušky, když musím zakašlat a zrovna jím, tak si dám ruce před obličej a kašlu do rukou, do dlaní. To je špatně! Pak jdete, těma rukama někam sáhnete a roznášíte to. A přitom stačí se na tu dorzální stranu vykašlat bokem a pak se s těmi dlaněmi jít samozřejmě umýt, otevírám kliku, otevírám všechno možné a vlastně neinfikuji dál. Kašleme na dorzální, tu odvrácenou stranu, než je vaše dlaň.

Očista jazyka: téměř nikdo o tom neuvažuje, ani jsem to neslyšel. To, že si očistíme pusu kartáčkem na zuby, fajn, ale pak by ještě bylo potřeba se nějakým způsobem starat o jazyk. Ten jazyk je tak hrbatý, má tam olakury a tak dále, nepůjdu do detailů, ale nějakou obyčejnou ostrou škrabkou typu, já nevím, dřívka od zmrzliny, si setřu jazyk tak, abych ho měl čistý – a to se podívejte, co tam najdete. Tedy další je péče o jazyk.

Výplach nosu: to vůbec nikdo neříká. Prosím vás, náš nos, sliznice, potřebuje být samozřejmě čistá, a přitom stačí, abychom si opakovaně párkrát za den vzali ať už třeba láhev na sportování a propláchli si slanou vodou, lžička do dvou deci, bez tlaku do jedné dírky a druhou to necháte vykapat, a náhle jste na tom mnohem, mnohem lépe a budete možná více zdraví. Toto jsou ty věci, které tady byly neustále říkány, že tady neustále řešíme jenom to zakazování, chceme lidem omezovat svobodu. Toto každého osvobodí a dělejte to, nic to nestojí.

Správné smrkání: ano, správné smrkání. Představte si, že náš národ – nevím, proč se to neučí, pár z nás umí smrkat. Prosím vás, smrkání není tak, že si vezmete chřípí nosu do palce a do ukazováku a přerušovaně stlačíte, zatlačíte, stlačíte, zatlačíte, to je špatně. Vy si tlačíte celý ten sekret, často i do paranazálních dutin – větší plocha, větší nálož. A náhle z toho je potom horší průběh nemoci. Smrká se tak, že se provede evakuace nosní dírky jedním prstem z jedné dírky a druhým prstem z druhé dírky. A to je to správné, a pak si to necpeme do paranazálních dutin, a s větší pravděpodobností neonemocníme nebo neskončíme až někde na JIP.

Velmi jednoduché, co každý může použít, je UV záření. Doma to máte, jsou to horská slunka. Někdo to má, někdo nemá. Horské slunko, to je vlastně náhražka za to, že nemůžeme někde k moři. Použijme ho. To UV záření nejenom že je něco jako germicidní záležitost, která zničí bakterie a viry, ale je to zároveň i něco, co vytvoří na vaši kůži vitamin D, a ten je pozitivní pro zvládnutí tohoto onemocnění.

A další ještě, prosím: otužování. Je tu velká vlna, otužují se lidé. Otužujme se a snažme se pečovat o naše zdraví i tím, že chodíme do sauny, když můžeme, v rámci všech pravidel. Mám-li svou saunu, pojdme do finské a podobně.

Sportujme. Budujme své pozitivní zdraví, pokud to jde, v rámci pravidel. Chodme na procházky. Dělejte všechno pro to, abychom byli...

A to je další, pečujme o vlastní psychohygienu. To, že nakonec to přežijeme, ale budeme nešťastní, nebudeme mít endorfiny z toho, že tu na tomto světě jsme, a rádi, tak to taky není dobré. Dělejte to, jak umíme. Čtěte si, chodte na procházky. Dělejte cokoli, co můžete, protože povede vás ke štěstí, a to má vliv, ta psychika, i na vaše zdraví.

Všichni známe testování, o tomto nebudu dlouho mluvit. Mimochodem, můj spolužák je Roman Prymula, neskutečně si ho vážím, a ten o tom určitě hodně mluvil, jak je důležité testovat, ale prosím vás, testování není léčebná procedura. To neznámá, že jste vyléčení, i když jste pozitivní nebo negativní. Testování je vlastně snaha o izolaci těch, kteří pozitivní jsou, a zamezit šíření covidu. Takto k tomu přistupujte, se všemi chybami, které to má, i pozitivitou, negativitou.

A poslední je očkování. Jasně, to je to světlo na konci tunelu. Tady k tomu nebudu hovořit, nejsem v tomto úplně fundovaný, abych do detailů rozebral, ale jistě pan profesor Chlíbek, kterému jsem dělal přijímač na vojenské medicíně, jistě o tom promluví víc.

Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, jsme ve válce. Jsme ve válce a umírají lidé. Já o tom vím hodně. Sloužím soboty, neděle. A umírají lidi na covid, umírají lidi s covidem, ale i taky během covidu nebo vedle covidu. Chtěl bych říct dva příběhy.

Jeden je o tom, že... Ano, nebudu dlouhý. Jeden příběh je paní z plného zdraví, po covidu, která si prodělala, důchodkyně. Náhle se cítí nevolně, jde se osprchovat a poté je tak dušná, že je potřeba příjezd záchranky, resuscitace, třičtvrtěhodinová resuscitace v overalovém oblečení, a ta paní takhle umírá. A pak je tu ještě další, jiný příběh, který neměl žádný covid. To jsou lidé – mám za poslední víkend dva – a tito lidé si berou životy. U mě to bylo, dvakrát se oběsili. A důvodem toho bylo, protože nebyli šťastní, neviděli světlo na konci tunelu. O tyto lidi je potřeba se taky starat. Psychohygienou, a když si nevíte rady, volejte, volejte pomoc jiné.

Skončím, byl jsem upozorněn, že jsem dlouhý. Skončím tím, že celý život, svůj dospívající a dospělý život, jsem se řídil jedním heslem, které teď řeknu, a to je, že každá vytrvalost je jakýsi malý pokus o věčnost. Prosím vás všechny, pojd'te chvílku vytrvat, pokusit se o tu věčnost, zůstat tu a být zdravý. Tak se nezlobte, že jsem byl možná trochu emotivní, možná od tématu – ne. Je to něco, co jsem chtěl, aby všichni věděli, že tu máme i nějaká opatření, která můžou pomoci, a nemusí to být nějaké drakonické záležitosti. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí jako další pan poslanec, Leo Luzar, a připraví se pan poslanec Václav Klaus. Tak, pane poslanče, prosím, máte slovo. Jinak upozorním, že jednání bude pokračovat bez polední pauzy. Budeme pokračovat kontinuálně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, děkuji svému předřečníkovi za jeho vystoupení. Zvláště zajímavé bylo z toho pohledu, že se jedná o ctěného kolegu z vládního hnutí ANO 2011. Tato vláda, která sedí za mnou, má gros také v hnutí ANO 2011. A všímáte si, jak funguje komunikace v rámci jednoho hnutí? KSČM tady už půl roku žádá ministra zdravotnictví za hnutí ANO, aby se lidem snažil lidsky vysvětlit, co se v této společnosti děje, aby neměli depresivní stavy, aby nepáchali sebevraždy, aby viděli světlo na konci tunelu, aby používali UV záření, aby používali vitamíny, aby fungovali i na bázi podpůrných léků, o kterých se tady dlouho hovoří, jako Isoprinosine a Ivermektin. Ale nic, vláda raději jde na tiskovou konferenci, raději odpovídá na všetečné otázky novinářů, kteří se honí za senzací, místo aby normálním, standardním způsobem ve sledovaném čase lidem vysvětlila, co je čeká, co je nemine.

Součástí takzvaného pandemického zákona je i tato kampaň, vysvětlující občanům, co se chystá, protože občanům nemůžete jenom nařizovat a sankcionovat, ale musíte jim také jasně vysvětlit, proč to děláte. A to bohužel tato vláda nedělá, byť jsem již u tohoto mikrofonu čtyřikrát žádal pana ministra zdravotnictví, aby využil svého daru hovořit k lidem lidsky

a snažil se jim lidsky vysvětlovat, proč je to důležité, proč se musí, tak stále toto odmítá. Nevím, co je toho příčinou, ale dneska to slyšel i ze svého vlastního hnutí od lékaře, který má plně pravdu, že se s těmi lidmi takhle nehovoří a že se jim to nevysvětluje. Tak snad to tedy konečně pochopí a začne to dělat, protože situace opravdu není dobrá.

Co se týče samotného zákona, KSČM při projednávání tohoto zákona tady v parlamentu říkala, že je šitý horkou jehlou, že je špatný, že tam jsou chyby, a dokonce jsme upozorňovali přesně na tu chybu, kterou nám Senát nyní vrátil. Já si tady dovoluji citovat svého předřečníka, ctihodného Marka Výborného, vaším prostřednictvím, který si tady vyprošoval, vyprošoval si tady, že to není tak, jak my říkáme, že ten pozměňovací návrh byl konsenzus, že nebyl šit několika politiky na různých schůzkách, a říkal: "Já teď hovořím za KDU-ČSL, hovořím za AntiCovid tým ODS, politické strany TOP 09 a KDU-ČSL. My máme v rámci své odborné platformy řadu dalších odborníků, konzultantů, a to i na oblast krizové legislativy, zdravotnické legislativy, a skutečně v tomto smyslu naše podněty byly připravovány odborníky, a ne tak, jak vy jste tady říkal." Konec citace.

Tak, pane Výborný, vaším prostřednictvím, pana předsedajícího, kde jsou ty vaše odborné a jasně deklarované výstupy? Jasně se ukázalo, že ten zákon je šitý horkou jehlou, že je nekoncepční, že tam jsou vážné chyby. Jediné, co vás přimělo hlasovat pro, byly ústupky vlády, které se tam objevily v rámci podnikatelů a u kolegů Pirátů v rámci informačních technologií, které se tam dostaly, byť si myslím, že v pandemickém zákoně nemají co dělat. Pandemický zákon má být jasně deklaratorní a stanovovat pro občany to, co je nutné, a nezabývat se tím, jak budou cestovat informace, popřípadě jak bude co odškodňováno, protože stejně dopad toho pandemického zákona na občany bude různý, a jednotlivé věci, které tam jsou, nebude možno takto konkrétně řešit. Bylo to ignorováno.

Proto tady máme znovu tento návrh. A tady mohu říci, že KSČM svůj názor na tento zákon nezměnila. Ten zákon je nekvalitní, je šitý horkou jehlou a je vytvořen na objednávku, politickou objednávku, a to si občané České republiky nezaslouží, aby se měli řídit zákonem, který je nelogický a špatný. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Z důvodu nemoci se omlouvá paní poslankyně Lenka Dražilová. Budeme pokračovat. Nyní má slovo poslanec Václav Klaus a připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové, já se za Trikolóru vyjádřím k pandemickému zákonu. Trikolóra nepodpoří ani senátní verzi, ani původní sněmovní verzi. Jsme přesvědčeni, že se jedná jenom o jiný název pro nouzový stav.

Tady část opozice v nějaké snaze mít koláč a zároveň ho sníst se snaží vystupovat proti nouzovému stavu, ale zároveň ho nějakým způsobem podpořit. Mluvím o Pirátech, ODS a dalších stranách. Podle mě je to pozice, která je věcně neudržitelná. Vy se zaštitujete pomocí podnikatelům. V pandemickém zákonu jsou milionové pokuty, samozřejmě pro podnikatele, jsou tam obrovské pokuty pro fyzické osoby, a případné kompenzace – já vám řeknu, jak to bude probíhat. Kamarádi politiků, ti možná nějakou kompenzaci dostanou, další desítky tisíc odkazujete na soud. Naši experti jasně ukazovali, když se kolik desítek tisíc najednou obrátí na soud, aby se domáhali kompenzace, jak to bude v praxi vypadat, kolik kdo čeho dostane. Dle našeho přesvědčení nic.

Myslíme si, že Česká republika má dostatek krizových zákonů, máme nouzový stav podle jednoho typu zákona, podle druhého a tak dále, čili v tom problém není. Poslední, co potřebujeme, je nějaká nová legislativa, kterou tady někdo ve dvě ráno při horečných

politických jednáních dojednal. Myslím si, že není řešením. Navíc jak teď sledujeme tu situaci, tak i pro samotnou vládu je to málo, nebo ten pandemický zákon nemůže fungovat.

Když mám slovo, řeknu i k současné situaci. Za poslední rok máme schválené dva schodkové rozpočty v celkové ztrátě 1 000 miliard, máme 20 000 mrtvých, nejdéle zavřené školy v Evropě, desetitisíce lidí v obrovských ekonomických problémech, statisíce dalších přežívají jen na jakýchsi dočasných vládních podporách. Po takovémto roce jsme tedy dle vlády na prahu zdravotnické katastrofy. Namísto přiznání si faktů, že dosavadní strategie nebyla úspěšná, je zde snaha pokračovat stále po stejné cestě, cestě lockdownu a pasivity.

Trikolóra má dlouhodobě jiný názor. Myslíme si, že krizi musíme čelit aktivně – aktivitou, výrobou, zvyšováním počtu zdravotnického personálu a pomůcek, vlastní výrobou třeba licenční vakcíny, navýšením trasování a testování na pracovištích i jinde, aktivním úsilím v hledání nejúčinnějších léků a jejich standardizace, nejenom spoléhání na vakcínu, poučit se ze selhání společnosti při ochraně těch nejohroženějších, což byly domovy seniorů, ze kterých se rekrutuje skoro čtvrtina nebo více než čtvrtina zemřelých, nikoli čekat pasivně jako společnost zavření doma. Jsme přesvědčeni, že nechat ochranu na samotných firmách nemůže přinést horší výsledky. Firmy určitě nebudou dělat horší opatření nebo s menším zájmem než samotná vláda.

Samozřejmě čekám, že to, co jsem zde řekl, řada z vás odsoudí, ale když si přečtete včerejší vyjádření rakouského kancléře pana Kurze, tak není příliš odlišné. Zastávám poměrně podobný názor. To, co mi přijde nejhorší, je snaha hledat obětní beránky v současné těžké situaci, kterou u řady z vás vidím – snaha se z té situace...: na někoho ukázat: Ten za to může. Myslím, že to je nepřijatelné a nedůstojné. Kdybych chtěl být vtipný, tak první, co jsem dneska uviděl, když jsem šel do Sněmovny, byl pan ministr Hamáček bez roušky, jak tam kouří asi s dvanácti dalšími lidmi. Taky bych mohl na někoho ukazovat, ale samozřejmě to není žádné řešení té situace. Ale nechci mluvit o tomto.

Tolik tedy k pandemickému zákonu, a nezlobte se, já se tady ještě musím vyjádřit k incidentu, který se tady odehrál asi v 11.10 hodin. Jako předseda Trikolóry a muž se musím zastat své kolegyně. Tady jsme všichni horečně řešili, když se pan poslanec Volný tady přetahoval o mikrofon a choval se nedůstojně a neslučitelně se slušným chováním. V 11.10 tady pan Okamura sprostě řval na naši kolegyni Terezu Hyťhovou, zakazoval své spolustranici, aby se s ní bavila, a já, když jsem přišel do Sněmovny, jsem našel paní kolegyni v slzách. Já si myslím, že surovost vůči ženám je naprosto stejná věc za hranou občanského soužití a myslím, že se tím má zabývat mandátový a imunitní výbor. Jestliže v nějakých asijských kulturách je běžný nějaký svérázný vztah k ženám, tak bych vás rád vašim prostřednictvím vyzval, že tady jste v České republice a chovejte se podle toho. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Já se bohužel z pozice předsedy nemůžu vyjádřit, ale já jsem s paní poslankyní Hyťhovou dneska vůbec nemluvil, já jsem mluvil pouze s naší poslankyní Maříkovou, takže by bylo dobré, abyste si přestal vymýšlet a přímo lhát. Já tohleto vůbec nechápu a jsem... já tohleto vůbec nechápu, já tomu nerozumím. Já jsem s vaší poslankyní vůbec nemluvil, ani jsem se na ni dneska nepodíval. Takže to je vše.

A dál, takže já se vrátím k řízení schůze. Faktická poznámka, ale já opravdu nemůžu reagovat, protože já řídím schůzi a nemá mě kdo vystřídat, ani na to už reagovat nechci. Myslím, že už jsem to řekl, ale dávám prostor na faktickou poznámku. Takže nechcete jít na faktickou? Dobře. Takže pan poslanec Lubomír Volný dostane... jo, jdete. Tak prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já myslím, že od toho máme mandátový a imunitní výbor, aby se tím zabýval. Záminka údajně byla, že paní Hyťhová napsala na sociální síť, že jste lhal ve

Sněmovně o tom, že jste jediní, kteří nepodporují pandemický zákon. Ale nebudeme to tady rozpitvávat ani na základě faktických poznámek, ani na základě vašeho hovoření od pultíku. My to chceme řešit asi tímto způsobem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan předseda klubu SPD Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Vážené dámy a pánové, já nevím, o co se to tady pan Klaus snaží. V takové složité situaci, kdy tady probíráme poměrně důležité materie, si tady vyřizuje své osobní emoce. Já si myslím, že to není namístě. Pojdme se vrátit k projednávanému programu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako další – já už jsem se k tomu vyjádřil – jako další vystoupí pan poslanec Lubomír Volný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl vaším prostřednictvím vyzvat jak předsedu Poslanecké sněmovny, tak všechny ostatní místopředsedy, aby přestali porušovat zákon a zneužívat své pravomoci, když mi dávají napomenutí kvůli tomu, že nenosím roušku. Nebyl jsem to já, kdo schválil nařízení Ministerstva zdravotnictví České republiky z 22. 2. 2021, kde na stránce 2, čl. I, odst. 3 písm. n) autor tohoto nařízení udělil výjimku ústavním činitelům. Takže to není moje chyba, stěžujte si na Ministerstvu zdravotnictví a mě už nenapomínejte, protože v tom případě také vaše chování přednesu jako stížnost mandátovému a imunitnímu výboru, protože toto napomínání je zneužíváním vaší pravomoci.

Teď se vyjádřím k pandemickému zákonu. Tento pandemický zákon je jedním z důvodů, proč vznikla naše mimoparlamentní vyšetřovací komise ke COVID-19. Autory tohoto zákona a lidi, kteří jsou zodpovědní za minimálně tři čtvrtiny všech zemřelých z 19 000 obětí v České republice, se pokusíme pohnat ke spravedlnosti legálními a zákonnými způsoby. V této zemi na základě opatření této vlády již zemřelo 19 000 lidí. V Bělorusku, které je stejně velké, má 10 milionů obyvatel, zemřelo 1 900 lidí. V Bělorusku je vše otevřené, chodí se za zábavou, ekonomika funguje a mají desetinu, 10 %, obětí v porovnání s Českou republikou. Je to statistický fakt, před kterým neutečete.

Opatření, která tady byla zaváděna, byla zaváděna špatně, hloupě, byla neefektivní a vraždila lidi. Já už jsem v současné době přesvědčen, že vláda České republiky není tvořena hloupými lidmi, jsem přesvědčen, že na Ministerstvu zdravotnictví nepracují hloupí lidé, jsem přesvědčen o tom, že ani jeden z ministrů zdravotnictví nebyl hloupý člověk, jsem přesvědčen o tom, že ani premiér této země není hloupý člověk. Vidím za tím úmysl a obviňuji vládu této země z masové vraždy. Uděláme vše, co bude v našich silách, abychom je pohnali k zodpovědnosti, protože ta čísla jsou jednoznačná a jednoduchá.

V současné době už proběhlo 30 studií ohledně léku, který se jmenuje Ivermektin. Tento lék někteří lékaři používají tajně k léčení obětí covidu už od června, července loňského roku, stejně jako tajně používají Isoprinosine, který si vozí z Polska a dávají ho ve formě sirupu nemocným do čaje. Tajně léčí lékaři, tajně léčí zdravotní sestry. A to je ten důvod proč, přestože máme více nemocných než v Německu, máme méně mrtvých, protože ten průšácký systém, kdy německý doktor vám prostě nedá lék, který není povolený, u nás doktoři – našťestí pro pacienty – obcházel. A není asi náhodou, že první zmínky o použití Ivermektinu u nás přišly ze Slovenska, kde už se lékaři také nemohli dívat na umírající pacienty, vyzkoušeli na nich tento lék a v současné době s ním zachraňují tři čtvrtiny až 90 % všech postižených.

Tento zákon o COVID-19 je úplně zbytečný, protože my můžeme vyřešit covidovou krizi během dvou až tří týdnů. Stačí, aby tato vláda přestala chtít zabíjet lidi této země ve jménu svého byznysu. Poslední ukázkou, kam se to žene, předvedl dneska premiér této vlády, který místo toho, aby dokázal během 04 dnů zlegalizovat Ivermektin, a mimochodem, dokázal to s Remdesivirem — vyzývám vás všechny doma u televizních obrazovek, vyzývám vás všechny, co jste tady zůstali, najděte si Remdesivir na Wikipedii, paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího, bez úsměvu (Dívá se naproti do poslanecké lavice.) – 14. nebo 15. října státní orgány ČR požádaly o použití... no, jak se to jmenuje... Remdesiviru a na konci března tento lék byl podán prvnímu pacientovi, za 14 dnů ve jménu byznysu, kdy jedna dávka stála – nebo jedna léčba stála – 2 000 eur, tak to šlo za 14 dnů. Teď, když tady máme lék, který se na asijských trzích prodává za 1,50 jedna tabletky, tak místo toho pan premiér dělá v přímém přenosu v televizi reklamu léku za 25 000 korun. A ten název teď nevím, jestli přečtu úplně správně – Bamlanivimab. Takže my budeme platit 25 000 korun za Bamlanivimab místo toho, abychom platili 150 korun za Ivermektin.

Ptáte se, proč? Zamyslete se nad tím, že hnutí ANO i ČSSD klesají preference. Hnutí ANO klesají preference takovým způsobem, že pravděpodobně nevyhraje volby. ČSSD klesají preference takovým způsobem, že s pravděpodobností hraničící s jistotou nebude v příští Poslanecké sněmovně. A stále pokračují v této sebevražedné politice, minimálně politicky. Ignorují veškeré výzkumy, které existují. A my jsme se rozhodli s naší mimoparlamentní vyšetřovací komisí, že je poženeme k zodpovědnosti. To znamená, pane ministře, že od nás dostanete veškeré informace o Isoprinosinu, o Ivermektinu, abyste se nemohl nikdy hájit tím, že jste o tom nevěděl.

Stejně informace dostane premiér této vlády, stejně informace dostane ministr Hamáček, stejně informace dostanou všichni ministři této vlády. A jsem opravdu zvědav, jak budete posléze na policii vysvětlovat, že přestože jste dostali informace o tom, že se jedná o bezpečný lék, který byl podán 3 miliardám a 700 milionům pacientů, nemá prakticky žádné vedlejší účinky, používá se prakticky už globálně od Brazílie přes Indii, na Slovensku až k nám, takže jste nedokázali to samé, co jste dokázali s tím lékem, na který si zase nemůžu vzpomenout... Jak to bylo, Mariánku? Remdesivir. Ten jste dokázali schválit během 14 dnů.

A dneska nám tady budete cpát další experimentální lék, který za sebou nemá řádné klinické studie, o kterém nic nevíme, který stojí dalších 25 000 korun místo 150 korun, a budete s ním léčit naše pacienty. Proč? No, ve jménu byznysu. Stejně jako pan premiér neodpověděl, kolik procent testů provádějí firmy, které jsou obchodně nebo personálně spojeny s Agrofertem.

A tady se obracím hlavně na ODS a opozici demokratického bloku. My jsme tady tři roky, nebo dva roky určitě, řešili 50 milionů z Čapího hnízda. Kvůli 50 milionům z Čapího hnízda jsme se tady sešli speciálně třikrát, čtyřikrát? A vám nevádí, že je možná premiér v takovém střetu zájmu, že čerpá 75 % z 25 miliard? Jak je to možné, že to nevádí Pirátům? Ta informace tady zazněla opakovaně. Pan premiér na ni nikdy neodpověděl. Jak to, že to nevádí Pirátům? To už se chystáte do postele s ANO po příštích volbách? Jak to, že to nevádí ODS? Strašně vám vadilo 50 milionů dotace, a tady vám nevádí kšefty za desítky miliard korun u člověka, který může být ve vražedném střetu zájmu, protože kvůli 50 milionům korun pan premiér vraždit nebude, ale za 20 miliard, tím už bych si nebyl tak jistý.

Jak už jsem řekl, tento zákon je zbytečný, nemá důvod existovat, protože COVID-19 tady s námi nemusí být. Ale vy jej přesto schválíte. Schválí jej demokratický blok, schválí jej ČSSD, schválí jej ANO. Vy jej schválíte, protože jste dostali příkaz, stranický příkaz, tento zákon schválit.

Nebudete jednat podle svého poslaneckého slibu, ale budete jednat jako poslanecké ovce, protože jste dostali příkaz. A schválíte zákon, který bude v budoucnosti novelizován na jiné nemoci, protože jste odmítli, odmítli jste pozměňovací návrh, který by z něho udělal opravdu jenom zákon o COVIDu-19. To jste odmítli. Přijdou další nemoci, tento zákon bude zneužit na další totalitní posilování moci hygienické mafie, a vy všichni, kdo pro to zvednete ruku, za to budete zodpovědní. A vy všichni, kdo pro to zvednete ruku, se v tomto případě stanete vrahy, protože budete podporovat to, co vraždí lidi v ČR. Vy budete mít krev na rukou a vy budete vraždit.

Vzpomeňte si aspoň na jeden jediný okamžik, kdy jste uvažovali čistě a kdy jste ještě neuvažovali o tom, že chcete být poslanci. Vzpomeňte si na okamžik, kdy jste byli ještě normální, na okamžik, kdy jste ještě nechtěli kvůli politické kariéře vraždit lidi. Vzpomeňte si na okamžik, kdy jste měli ještě čisté svědomí, protože tady je lék, který je globálně vyzkoušený, a jsou dva. Jsou globálně vyzkoušené, jsou bezpečné. Za tři týdny může být konec jakékoliv krize a můžeme si žít úplně stejně svobodně jako v tom diktátorem řízeném Bělorusku.

Pana hejtmana Vondráka bych chtěl upozornit, že si musí vyměnit respirátor, protože se ho právě dotkl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych jenom požádal poslance, aby se oslovovali prostřednictvím předsedajícího. A teď pojďme – dvě faktické poznámky a potom s přednostním právem se ještě přihlásil pan ministr Lubomír Zaorálek. Takže paní poslankyně Barbora Kořanová a dále se připraví pan poslanec Jiří Bláha. (Probíhá dezinfekce řečnického pultu.)

Takže vystoupí paní poslankyně Barbora Kořanová, prosím, vaše dvě minuty a připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já musím reagovat na pana kolegu Volného, vašim prostřednictvím. Pane kolego, já vás poslední dobou pozoruji. Poslouchám s vámi rozhovory a tak dále, a já musím říct, že vy nejste prase. Pavel Novotný je aspoň šašek, ale vy jste nebezpečný psychopat. Žádám předsedajícího nebo předsednictvo této Sněmovny, aby prostě něco s tímhle udělalo, s porušováním toho, že tito dva poslanci nenosí roušky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Jiří Bláha a připraví se – zatím jako poslední – s přednostním právem pan ministr Lubomír Zaorálek. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já také musím reagovat na to, co jsme tady teď viděli, prostřednictvím pana předsedajícího. Přesně kvůli takovýmto lidem mám už 12 měsíců omezené podnikání. Lidé, kteří chodí do práce, nemají práci a přicházíme o desítky milionů korun. Jenom kvůli takovýmto lidem nemůžu svobodně podnikat, protože to, co tady dneska zažíváme, není proto, že je špatně nějaké nařízení, že jsme něco někomu neřekli, ale je to jenom proto, že se všichni chováme jako prasata, že nejsme schopni si říct, že jestliže tady máme nějakou epidemii, tak jí můžeme zabránit jedině tím, že se budeme chovat zodpovědně jeden k druhému, že budeme dodržovat to, co tady říkal asi před půl hodinou můj kolega: roušky, respirátory, ruce, rozestupy. To, že to půlka národa neřeší nebo to řeší jenom v zaměstnání, a jakmile přijdou před brány závodů, tak nedodržují nic, schází se všude od autobusových nádraží po zařízení, když jdou třeba sportovat atd. atd., to prostě je jenom hra

s tím, že jako něco děláme, ale neděláme vůbec nic. A díky tomu jsme zavření. Ne kvůli tomu, že neumíme tady sestavit zákon nebo se dohodnout, že zneužíváme této situace k tomu, abychom získali body, ale je to jenom proto, že se chováme nezodpovědně jeden vůči druhému. A pan poslanec, prostřednictvím pana předsedajícího, Volný je toho příkladem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka – dvě přihlášky. Za prvé pan poslanec Lubomír Volný, za druhé paní poslankyně Zuzana Majerová a stále je připraven s přednostním právem ministr kultury Lubomír Zaorálek. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Takže, vaším prostřednictvím, pro pana kolegu Bláhu. Nevím teď, kde vás mám, ale asi mě slyšíte. Víte, kdybyste žil v diktátorském Bělorusku, tak by vám to vaše podnikání nikdo nezavřel. To vám tady zavřel někdo, kdo v porovnání se stejně velkým Běloruskem způsobil o 90 % více obětí. Zjistěte si to, Bělorusko – 1 900. Jsou tam statisíkové demonstrace po X měsíců, nenosí se tam roušky, nedrží se rozestupy. U nás rozestupy, roušky, a ti, co nejvíc dodržují ta opatření, zejména mladí lidé, končí dneska na infekčním oddělení a bojují o život, protože kupříkladu – kolik mám času? To zvládnou – paní Martina Vašáková, předsedkyně České pneumologické a – to nepřechtu – společnosti, předpokládám tedy, že lékařka a vysoce odborná, jasně řekla, že respirátor se může stát biologickou zbraní, biologickou bombou. Přesně tak, jak jsem vám tady říkal s kolegou Marianem Bojkem už celý ten rok. Lidé, kteří jsou nemocní dva, tři dny, nevědí o tom, ale jsou skutečně nemocní, tak i když nosí jenom jeden respirátor těch osm hodin, tak si do něj nafoukají viry a potom si je zase vdechnou zpátky. A není to názor Lubomíra Volného. To je prosím vás názor paní Marty Vašákové, předsedkyně České pneumologické komory nebo společnosti.

Já to chápu. Já chápu paní kolegyni, že se jí to nelíbí, protože bude mít na rukou také krev, nicméně vy vůbec nestudujete oponentní názory profesionálů v oboru. Vy se pořád díváte na Volného, který tady uplatňuje zákonnou výjimku, kterou mu dalo Ministerstvo zdravotnictví, mimochodem, nikdo s tím nic neudělá, ale nestudujete oponentní názory (upozornění na čas), a proto budete mít krev na rukou!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka, paní poslankyně Zuzana Majerová, a ještě jednu mám tady faktickou, je to pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, vaše dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Hezký dobrý den, kolegyně a kolegové. Já bych ráda zareagovala na předřečníka z ANO a na jeho konkrétní větu, že se tady k sobě chováme jako prasata. Tak když už jsme u těch prasat, tak by bylo velice dobré zmínit, kdo s tím začal. A než začnete lidi takto nazývat a osočovat, tak si uvědomte, že stejně jako ve výchově jsou děti odrazem svých rodičů, stejně tak společnost se chová podle toho, jako ti, kteří jim kážou. A my tady devět měsíců lidem zakazujeme žít a fungovat. Každý normální člověk, kdyby devět měsíců něco nefungovalo, tak změní strategii. Naše změna strategie je, že po devíti měsících místo jedné roušky nosíme dvě. Tak na to přijde i dítě v mateřské školce! A opravdu si vyprošuji, abyste takhle tituloval lidi kolem a lidi obecně, protože ti nejvyšší neustále ukazují na veřejnosti, že kážou vodu, ale pijí víno! Protože ono se to dobře rozhoduje, když máte plnou peněženku! Obzvlášť těm, co už jsou na dně!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka, pan poslanec Zdeněk Ondráček, a připraví se – ještě jednu faktickou poznámku, pan poslanec Jiří Bláha. Tak prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já bych vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl poprosit, jestli bychom nemohli trošku ubrat na té rétorice. Chápu, že jste týden nebyli zde v Poslanecké sněmovně a neviděli jste tady to červené světélko, takže se potřebujete všichni zase předvést před novináři a před televizí, takže uberte na obou dvou stranách.

A zase na druhou stranu já si strašně vážím to, co tady říkal pan kolega Milan Brázdil, ale zase na druhou stranu si také přiznejte, a jenom se podívejme z toho, co Milan říkal, a co tady fungujeme. My si tady občas otřeme stolek, ale teď přede mnou tady bylo pět lidí. Všichni si tady takhle plácali po stole, po tom řečnickém pultu. Dotýkáme se mikrofonů. Všichni bychom byli za chvíli promoženi. Minulý týden jsme si tady nechali udělat antigenní testy. Zjistili jsme, že někteří kolegové mají pozitivní výsledek. Máme tady kolegyně a kolegy, kteří jsou pozitivní, jsou v nemocnici nebo jsou prostě v nějakém stavu. Nepamatuji si, že by ti, kteří jsou okolo nich, popřípadě s nimi pracovali ve výboru, zůstali v karanténách nebo někde jinde. Takže, prosím vás, my jsme přesně jako v té fabrice. Chceme něco po lidech, ale sami to tady stejně nedodržíme. Jestli vláda chce něco udělat od příštího týdne a chce nám zakázat, abychom chodili – nebo aby lidé chodili – kilometr, nebo maximálně abychom zůstali v okrese, já už jsem 14 dní v jednom zavřeném okrese, a výsledky stejně žádné nemáte. Tak jestli toho chcete docílit, tak zrušte také tři týdny Poslanecké sněmovny, protože jenom kážeme lidem, co mají dělat, ale chováme se úplně jinak! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní jako poslední s přednostním právem ministr kultury Lubomír Zaorálek. Další přihlášky nemám. Pane ministře, prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, já se vám omlouvám, že vystupuji, a doufám, že mi to odpustíte, ale nemohu vám neříct jednu věc. Problém epidemie není v této zemi a na světě problém technokratický, je to problém kulturní. Když říkám, že to není problém technokratický, tak teď není na nás, abychom tady vystupovali a mluvili o nějakých zázračných lécích a technikách a o nějakých... To není naše role. To, co je vlastně nejpodstatnější, je, jak jsme schopni se v té epidemii chovat, jak kulturně se v ní chováme. To je úplně podstatné.

Tady jsou různí, kteří čtou zahraniční články a zkoumají, podle čeho se ten virus chová, a je to těžké říct. Ale jedna věc je docela zřejmá, která se dá dát jako závěr. Ten virus je velice efektivní vůči společnostem, které nedodrží pravidla. Tam, kde se nedodrží pravidla, tam ten virus prostě vítězí. Já věřím, že i profesori, kteří tady jsou, budou v tomhle se mnou souhlasit. A rozumíte, každé bezohledné chování, dokonce i v této Sněmovně, to nedodržování pravidel, to je vlastně to nejhorší. Ta nekulturnost, která se tady děje, i ty výrazy, které tady létají, všechna tahle nekulturnost je vlastně největší podrážení nohou v boji proti viru. Chápete, ne debaty o lécích. To nám ani nepřísluší, ale to, jakou kulturu prezentujeme a jakou kulturu se snažíme přesvědčit ostatní, aby v této zemi panovala.

Řecký historik Herodotos už v 5. století před naším letopočtem byl jeden z prvních – to byl otec dějepisu – začal mluvit o tom, že etnika se dělí a liší podle toho, jakou mají toleranci vůči těm, kteří nerespektují pravidla. A je bohužel pravda, že česká společnost je zrovna ta, která by u Herodota patřila mezi ty, kde se vlastně toleruje, že pravidla porušují. Vidíme to

skoro každý den. Mohu vám tady říkat řadu příkladů a je to to, co vlastně popuzuje. My jsme bohužel ti, kteří...

Já neříkám, že jsme špatní. Máme také schopnost improvizovat. Takle schopnost souvisí i s určitými výhodnými vlastnostmi v evoluci, ale bohužel teď v epidemii je to prostě na draka! Takle naše schopnost nerespektovat pravidla, dokonce to dávat na odiv, chápete, tyhle bezohlednosti se dneska obrací proti nám. Když se mě někdo bude ptát, proč jsme na tom špatně, a měl bych na to laicky odpovědět, tak řeknu, tak je to právě kulturní problém. My to máme prostě v sobě, porušovat pravidla. I historický vývoj k tomu vedl.

A proto já se omlouvám, že jsem na to reagoval, i když se zdá, že je lepší mlčet – já vám rozumím, ale chtěl jsem to říci. Právě tohle, takle bezohlednost, tyhle sprosté výrazy, ta nekulturnost, která tady ve Sněmovně se také projevuje, to je důvod, proč ten virus vítězí! Je to kulturní problém, ne technokratický!

A já to tady neříkám, abych teď na vás křičel, ale abych poděkoval opozici, poděkoval těm, kteří proti té nekulturnosti nám dneska podávají ruku. Kvůli tomu jsem vystoupil, protože jediná šance, rozumíte, jak v tomhle kulturně uspět... Nový Zéland. Nový Zéland je země, která má v něčem stejné vlastnosti jako my. Také mají tendenci porušovat pravidla a dokázali to změnit. Dokázali vytvořit velmi přísný systém. To znamená, i my s tou naší schopností improvizace a nerespektování pravidel, i my bychom měli být schopni si říci: teď to prostě nejde, teď tyhle vlastnosti jsou na nic, teď se pravidla respektovat musí.

A tohle je role nejenom vlády, ale i Sněmovny, všech, kteří dnes dělají politiku. A já vystupuji proto, abych poděkoval opozici za jednání, která se dnes vedla, děkuji za dohody, které se udělaly, a za to, že dneska tady snad nesedíme marně, protože se nakonec dohodneme. Jsou to kompromisy, to je naše práce. Ale to je to, co dnes musíme předvést v české společnosti, že jsme se dohodli a že preferujeme kulturnost proti nekulturnosti! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vystoupení pana ministra kultury vzbudilo zájem poslanců o reakci, takže přečtu pořadí. Jako první vystoupí poslanec Lubomír Volný, druhý s faktickou poznámkou – všechno faktické poznámky – jako druhá v pořadí paní poslankyně Helena Válková a jako třetí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Takže jako první, pane poslanče, dvě minuty máte, pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Já bych chtěl napřímo říct panu Zaorálkovi, ministrovi pro všechno, že raději v očích některých nekulturní, ale živý. Takže můžete být kulturní, jak chcete, nebo se tvářit, že jste kulturní, ale když máte na rukou krev tisíců lidí, tak vám to moc nepomůže. On i takový Mengele byl kulturní člověk. (Projevy nesouhlasu a bouchání do lavic.) Já bych vás chtěl, pane předsedající, požádat o prodloužení mého vystoupení o 20 sekund.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak 20 sekund to nebylo, ale dám vám prostor, abyste se mohl vyjádřit v rámci faktické poznámky. Tak pokračujte.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Není to pravda, že nejlépe se zvládá pandemie v zemích, kde se dodržují opatření. Už jsem to tady říkal a je to ověřitelný fakt. Nejlépe se pandemie zvládá tam, kde nejsou žádná opatření. Co s tím chcete dělat? Bělorusko – statisícové demonstrace, z našich milionů peněz placená opozice, tam kdyby lidé umírali na ulici nebo se hromadili v nemocnicích na chodbách nebo byla přeplněná krematoria, tak už to,

pane kolego Bartoši, prostřednictvím pana předsedajícího, dávno víte. Minimálně vy od svých kolegů z pirátské strany v Bělorusku. Dozvěděli jsme se to v Číně, dozvěděli bychom se to v Bělorusku.

Chtěl bych upozornit pana ministra, že to nejsem já, kdo tady mluví sprostě. Jsou to jiní jeho kolegové. Vzdávají to i Rakušané, kteří si uvědomují, že svůj rakouský národ nepřinutí poslouchat, tak nevím, jak chcete vy přinutit ten náš. A nesouhlasím s vámi. My se máme zabývat léky, tady v této Sněmovně, když víme a vy to už také všichni víte, a je vaše povinnost podle vašeho slibu si to ověřit, že existují léky, které mají 80% účinnost a snižují smrtnost o –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak jsem vám dal 10 sekund navíc, tak jestli se můžeme domluvit, děkuji. A když tak se kdokoliv může přihlásit znova. Takže pojďme, paní profesorka Válková, paní poslankyně Válková, pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Čížinský, pan poslanec Blažek je pořadí na faktické poznámky. Prosím, dvě minuty. Paní poslankyně Válková žádá o technickou pauzu, tedy o hygienické ošetření tady jedacího pultu. Tak jestli můžu požádat personál na žádost paní poslankyně Válkové, technický personál ve Sněmovně, aby vyhověl žádosti. Tak prosím, pán už přikročil. (Probíhá dezinfekce řečnické.)

Takže, paní poslankyně Válková, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já to zkusím... (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid, protože paní profesorka nemá tak silný hlas. Tak prosím o klid. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Pane místopředsedo, děkuji. Možná že ten hlas díky tomu, jak přednáším často, dovedu i zesílit. Já jsem vystoupila jenom kvůli tomu, abych řekla, že už minule jsem žádala, tenkrát jako dáma gentlemana, aby laskavě, když vidí, že sedíme v první řadě a ten odstup je opravdu minimální, pan poslanec Volný vaším prostřednictvím si nasadil roušku, aby v podstatě nás z první řady tady nenutil vždycky po každém svém projevu opustit sál, a tím uměle prodlužoval jednání k bodům, které si to nezaslouží. Nestalo se tak, naopak mně na mikrofon řekl, že když jsem vstoupila do politiky, že musím být dostatečně tvrdá. Já si takhle tvrdost nepředstavuji. Tvrdost je asi v tomto smyslu namístě, když jde o to, neustoupit z určitých zásad, principů, možná i při zdůvodňování zákonů, za kterými si stojíme, nikoliv pokud jde o zdraví. A já jsem velice přivítala projev pana ministra kultury, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, který hovořil o kultuře v této Sněmovně. Já mám ne pocit, já mám jistotu, že ta kultura se nám zhoršuje. Právě v krizových situacích, jako je tato pandemie, kdy už jsme opravdu na hranicích zdravotních, psychických a jiných možností, se ukazuje, jací opravdu jsme. Pojďme tedy prosím ukázat veřejnosti, že jsme lepší, než se na první pohled zdá. A to by bylo velice, velice žádoucí, protože je to jedna z věcí, kterou můžeme udělat snadno, rychle, nic nás nestojí a současně můžeme aspoň maličko zlepšit tu důvěru, která se blíží pomalu nule, protože veřejnost nám nevěří.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Čas! Já jsem vám dal o 10 sekund navíc, protože byl ten hluk v sále, takže jsem k tomu samozřejmě přihlédl, protože jste žena a budeme gentlemani. Takže nyní tedy vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Jan Čížinský, připraví se pan poslanec Pavel Blažek a pak pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Já bych rád zareagoval na pana ministra. Samozřejmě, naše chování je výrazem naší zodpovědnosti, ohleduplnosti, solidarity. S tím souhlasím.

Ale je to samozřejmě i problém technokratický. Prostě že jsou potřeba vakcíny, že je ke každé vakcíně potřeba jehla a stříkačka, že když jsou vakcíny, je potřeba je rozvézt. Že lidé mají vědět, když jsou indikováni k očkování, kde se registrovat a podobně. A v tomhle bohužel skutečně vláda velmi selhává.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka, pan poslanec Pavel Blažek, máte dvě minuty. A připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já v reakci na pana poslance Volného. Jsou určitá jména, která by na tomto plénu vůbec neměla padat, a já to jméno nezopakují, a už vůbec ne v té souvislosti, že bych řekl, že to byl nějaký kulturní člověk, byť asi chápu, jak to pan poslanec myslel. Ale představme si, že třeba budou zítra lidé patnáctiletí, šestnáctiletí mít takové ty výroky dne a tam bude, že v českém parlamentu někdo řekl, že tahle osoba zodpovědná za neuvěřitelná zverstva je kulturní člověk! Tak bych chtěl poprosit pana poslance Volného, aby tahle slova buď vzal zpět, anebo nějak dovysvětlil. Ale i v zahraničí představa, že o tomhle člověku vůbec mluvíme a řekneme, že má něco společného s kulturou, je prostě ostudou tohoto státu a téhle Sněmovny. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Budeme pokračovat. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Volný, poté pan poslanec Kobza. V tuto chvíli poslední faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Prostřednictvím pana předsedajícího, pane kolego, minimálně lékaři se divit nebudou a nad ničím zvlášť uvažovat nebudou, protože každý lékař, každý lékař v této místnosti studoval práce na základě mučení a utrpení, které způsoboval Mengele v koncentračních táborech. Jeden vedle druhého tyto práce studoval, takže odborná veřejnost toto musí zvládnout.

Za druhé, my tady stojíme v situaci, kdy nám umřelo 19 000 lidí. Pro mě už žádné slovo – a vláda plánuje zabít dalších 19 000 – pro mě už žádné další slovo není příliš tvrdé. Neexistuje dostatečně silné slovo na to, co vy tady pácháte – no, většina opozice se teprv chystá to páchat – ale chystáte se to podpořit, protože tady umírali a umírají lidé. A já opakuji panu Bartošovi, prostřednictvím pana předsedajícího, nastudujete si to? Nastudujete si vědecká data o Ivermektinu? Nebo se tady budete se mnou jenom překřikovat? Kde je ta pirátská jinakost? Kde je ta pirátská jinakost, se kterou jste prý vstupovali do politiky? Zachraňte ty lidi! Ten lék funguje, ten lék léčí.

A tady k paní kolegyni, která zase musela odejít. No, nemusela by odejít, kdyby Ministerstvo zdravotnictví České republiky neschválilo výjimku pro ústavní činitele. My máme výjimku, ať se vám to líbí, nebo ne. Naše vyvedení bylo protiústavní, naše napomínání je protiústavní. Nehledě na to, že v tom další zákonu a v další vyhlášce jsou takové díry, o kterých se dozvíte, až budeme probírat krizový zákon. Protože nikdo teď v České republice nemusí mít nasazenou roušku na ústech a na nose. Nikdo! Já vám to vysvětlím později. Ale nikdo nemusí mít nasazenou roušku na ústech a na nose, tak kvalitní tady máme vládu. A já ji vyzývám, aby si to svoje poslední nařízení zkontrolovali, protože nikdo nemůže nikoho nutit, aby měl nasazenou roušku nebo respirátor. Děkuji. (Předsedající: Čas, pane poslanče!) Takoví jste profici.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já požádám znovu o hygienickou přestávku a pak budeme pokračovat. (Probíhá dezinfekce mikrofonu a stolku.) Děkuji a prosím poslance Kobzu, připraví se poslanec Rakušan.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, členové vlády, pane senátore, dobrý den. To, čeho jsme tady svědky, se v šoubyznysu označuje jako ukráštšou. My jsme tady pro lidi. My jsme tady pro to, abychom hlasovali o vratce Senátu, jestli budeme rozhodovat mezi dvěma variantami zákona, buď sněmovní, anebo senátní. Nejsme tady pro to, abychom diskutovali Remdesivir a další záležitosti. Protože chápu, že pan kolega Volný si tím snižuje rozpočet na volební kampaň. Ale my tady jsme pro lidi, ne pro něj! Takže bych vás všechny prosil, vraťme se k tomu, k čemu jsme tady, vraťme se k tomu, že tady máme sloužit lidem a máme rozhodovat o zákonu, který zásadně ovlivní jejich životy. Takže vraťme se, prosím vás, k meritu věci, proč jsme se vlastně dneska sešli! Nezapomínejme na to! Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za tuto poznámku, nicméně musím poznamenat, že bychom měli reagovat na předchozí rozpravu a také se držet tématu. Pan poslanec Rakušan, poté pan poslanec Volný opět. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Vaším prostřednictvím, pane předsedající, jenom k panu kolegovi Volnému. Paní profesorka Válková neodešla kvůli tomu, že vláda něco pokazila. Paní profesorka Válková neodešla kvůli tomu, že vláda něco pokazila. Paní profesorka Válková odešla proto, že jste bezohledný sobec. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Volný jako poslední přihlášený s faktickou poznámkou. Připomínám, že faktické poznámky by měly reagovat na vystoupení v rozpravě, nikoli na další faktické poznámky, ale tohle už tady asi dneska nezměníme. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já, vaším prostřednictvím, ke kolegovi Rakušanovi. Já mám takový pocit z vystoupení některých svých kolegů a kolegyně, jako kdybych tady ve Sněmovně nebyl oblíbený nebo co. (Oživení v sále.) Jako kdybyste mě snad jakoby osobně neměli rádi. To je poměrně zajímavé. Já to chápu, že mě nemají rádi ti, kterým šlapu na jejich miliardový byznys, to pochopím, ale ti se nijak zvlášť nevyjadřují, ti sedí a jsou tiše, občas odejdou. Ale že vy, obyčejní pěšáci těchto velkých politických korporací, mě nemáte rádi, tak to je poměrně taková zajímavá věc.

Já vám poradím, jak se mě zbavíte, ano? Můžu vám to poradit? (Předsedající: Pane poslanče, poprosím vás, abyste...) Mám na to minutu 25 a můžete se mě zbavit tím, že neschválíte pandemický zákon a už nikdy neprodloužíte nouzový stav. Protože jestli vy schválíte pandemický zákon, anebo někdo prodlouží nouzový stav, tak já a 30 dalších poslanců Volného bloku vás tady budeme strašit minimálně dalších osm let. A to si pište! (Odmítavá reakce v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a nyní je přihlášena v obecné rozpravě paní poslankyně Valachová. Nicméně znovu požádám o hygienickou přestávku. (Probíhá očista mikrofonu.) Děkuji a budeme pokračovat. V rozpravě je přihlášena paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Musím říct, že jsem váhala, jestli mám vystoupit, nicméně ta přestřelka faktických poznámek a chování a výroky některých poslanců mě ubezpečily, že tento okamžik je správný. Mnoho jsme tady řekli o mnoha profesích, povoláních, o našich zdravotnících, o lékařích, o politicích. Ale neslyšela jsem tady, že by někdo upozornil na to, a asi nejsem jediná, komu píší lidé, kteří někoho ztratili. To znamená pozůstalí po těch, kteří přes všechny kroky, které děláme, podlehl COVID-19, přes všechnu snahu zdravotních sestřiček a lékařů.

Nevím, jestli tito lidé píší některým poslancům, kteří tady mluvili přede mnou, možná ne. Já jsem se rozhodla, že jenom stručně, protože ty dopisy jsou většinou velmi dlouhé, ale opravdu velmi stručně řeknu, s čím se na mě jedna z takových pozůstalých obrátila. Možná to některé předřečníky překvapí, ale požádala mě – a já se podle toho budu chovat – abychom udělali všechno pro to, abychom zamezili šíření COVID-19 včetně omezení pohybu a včetně omezení práv nás všech. Takže opravdu jenom velmi stručně. Možná vás také překvapí rychlost a dynamika toho příběhu, protože to je také jeden z důvodů, proč možná někteří podceňují situaci v České republice a myslí si, že nějakým politikařením nebo výměnou rádoby zajímavých glos tady na plénu Sněmovny něčemu pomohou.

"V sobotu 13. 12. (správně 13. 2.) jsem večer mluvila telefonicky s mojí mladší sestrou Marcelkou. Cítila se unavená, neměla chuť k jídlu a měla zvýšenou teplotu. Pojala jsem podezření." Zkracuji to. "V neděli 14. 12. (správně 14. 2.) jsme nechali sestru na infekční klinice, byla covid pozitivní. V pondělí 15. února mi sestra dvakrát během dne volala mobilem, byla spokojená, jaké je tam pěkné, nové prostředí a vlídný, ochotný personál – 15. 2. Ve čtvrtek 18. 2." – to je několik dní – "jsem ráno volala v 8 hodin, lékař byl k dispozici, v 10 hodin mi řekl, že nemá pro mě dobrou zprávu. Stav se zhoršil a je to otázka hodin. Na můj zoufalý dotaz, zda můžeme sestru navštívit, doslova řekl: 'Můžete se přijít rozloučit.' Synovec si ji pohladil po vlasech a s pláčem se rozloučil. Byla to první hodina u jejího lůžka. Já jsem zůstala. Za ty tři hodiny, co jsem stála u spící sestry, se mi promítl celý náš společný život. Cestou domů z nemocnice jsem ještě telefonicky mluvila s primářem o celkové situaci. Volal mi z domova a slíbil, že domluví s lékařkou ve službě, že jí budu volat kolem 22 hodiny s dotazem, jak se sestře daří. Na závěr řekl: 'Jsme už traumatizovaní, jak pacienti odcházejí a rodiny truchlí.' Všem jsem jeho prostřednictvím vyjádřila poděkování a obdiv za jejich vyčerpávající práci. Věřili jsme, doufali, že to sestra přece jen rozdýchá. V 19.15 zazvonil telefon a na druhé straně paní doktorka řekla: 'S lítostí vám musím sdělit smutnou zprávu.' Jsme zdrcení, zoufalí, nešťastní. Koronavirus – teď už tady cituji slova pisatelky – "mi zabil sestru a my jsme jen bezmocně sledovali její marný boj."

A teď ta koncovka – podotýkám, že jsem to hodně zkrátila, kolegové, je to na šest stran: ať vláda vyhlásí maximální omezení pohybu a současně maximální finanční podporu na přežití. Kdybych mohla promluvit v hlavních zprávách, tak bych popsala, jak zoufalé je přicházet o člověka. Lidský život je křehký a musíme udělat vše pro to, aby se tato zkáza dál nešířila.

Děkuju. (Potlesk z lavic ČSSD, ANO a z vládní lavice.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S faktickou poznámkou v reakci na toto vystoupení se přihlásil pan poslanec Volný. (Hučení v sále.)

Děkuji. Ještě přečtu omluvu. Pan poslanec Nacher se omlouvá z dnešního jednání z důvodu nemoci. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Prostřednictvím pana předsedajícího, paní kolegyni Valachové, i celému sálu, takto smutných příběhů se od počátku koronavirové krize událo v České republice 19 000. Takto smutných příběhů ve stejně velkém Bělorusku se událo 1 900. Takže tato dáma, tato sestra nemusela zemřít, pokud bychom se chovali stejně jako v Bělorusku. A k tomu, abych já mohl zodpovědně posoudit tento velice smutný a bolavý příběh, je to, že bych potřeboval vědět, jestli ta sestra, o které jste tady tak hezky mluvila, dostala Isoprinosine a jestli dostala Ivermektin. A jestli nedostala ani jeden z těchto léků, tak jí někdo vzal 80procentní šanci na přežití. A ten někdo by se měl zodpovídat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já znovu požádám o přestávku. Nicméně pokud se již nikdo další do rozpravy nehlásí, tak bych v tuto chvíli také rozpravu ukončil. A pak se případně zeptám, jestli bude zájem o závěrečná slova. (Probíhá dezinfekce řečnického pultíku a mikrofonu.)

Děkuji. (Zní gong.) Ještě seznámím Sněmovnu s omluvenkou. Pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga se nám omlouvá z pracovních důvodů. Nyní se zeptám, jestli je ještě zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě ze strany pana ministra nebo pana senátora. Není tomu tak.

V tom případě přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Já jsem již dříve zagongoval, takže poslanci se scházejí. Ještě zagonguji jednou. Samozřejmě dám čas všem dorazit, protože není potřeba, abychom zde seděli v této situaci namačkání na sebe, takže naprosto chápu, že musejí kolegové dorazit i ze vzdálenějších míst.

Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Podotknu, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. (Hluk v sále.) Je zde ještě nějaký problém s hlasovacími zařízeními? Nebo ne? Vidím, že kolegové ještě dorážejí do sálu.

Pan předseda Bartoš? Nefunguje hlasovací zařízení? (Ano.) Tak já odhlásím ještě jednou všechny. Prosím, zkuste se znovu přihlásit svými kartami. Pokud by byl nějaký problém... (Rozruch v sále.) Tak asi máme problém se zařízením. Já tady odhlašuji zuřivě, jak to jde.

Tak budu muset vyhlásit technickou přestávku, protože se nám zaseklo minimálně zobrazovací zařízení. Takže vyhlašuji technickou přestávku v tuhle chvíli na dvě minuty do 13.20. Podíváme se na to. Pak vás budu hned informovat o tom, jestli je problém dlouhodobějšího charakteru.

(Jednání přerušeno ve 13.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s velkou lítostí vám oznamuji, že technický problém je vážnějšího charakteru, takže vyhlašuji přestávku na patnáct minut tak, abychom zprovoznili hlasovací zařízení, čili do 13.35.

(Jednání přerušeno ve 13.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.35 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane senátore, vážení členové vlády, budeme pokračovat, protože závada by měla být odstraněna. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili všichni svými kartami. Naše jednání

jsme přerušili těsně před hlasováním o schválení návrhu v podobě senátní. Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona."

Je zde žádost o odhlášení? Mně asi nezbyvá, než po proběhlých testech a restartu systému jsme opět tam, kde jsme jednání přerušili. Já se velice omlouvám, ale bohužel. Ano, nefunguje hlasovací zařízení, nefunguje odhlášení. Už. Budeme muset fungovat dávkově. Zkusíme vydržet chvilku, než se shromáždí...

Budu asi nucen přerušit jednání sněmovny znovu, na 20 minut tentokrát. Nefunguje hlasovací zařízení. Co můžu dělat? Můžeme samozřejmě hlasovat sčítaně, to je druhá možnost, že budeme hlasovat po jménech – já se tomu nebráním – případně formou skrutátorů. V tom případě bych přerušil jednání alespoň na nějakých 10 minut, abychom se na to připravili, protože to není běžný postup, na který by byla kancelář Sněmovny připravena.

Pozor, nejde odhlásit, nejde nic. Dám 5 minut, a poté buď budeme hlasovat po jménech, nebo to bude technicky opraveno. Připravíme obě možnosti. Přerušuji jednání ještě do 13.43 hodin.

(Jednání přerušeno v 13.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.45 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě budeme potřebovat asi 10 minut, abychom shromáždili skrutátory, což nás sice zdrží teď, ale ušetří nám to pak případně hodinu hlasování.

Už to snad jede, tak to zkusíme otestovat. Já vás poprosím, abyste se přihlásili. Než se nám počet přihlášených ustálí, tak uděláme nejdřív testovací hlasování a pak naostro ústavní čin. Já tedy děkuji všem, kteří jsou přítomni a přihlásili se, a já bych vás poprosil o testovací hlasování, třeba o tom, jestli je dneska úterý.

Zahájil jsem hlasování číslo 7. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 7 jsme zamítli, že by dneska bylo úterý, což považuji za poměrně dobrý výsledek.

Takže to vypadá, že hlasovací zařízení nám funguje, budeme tedy pokračovat. Já znovu přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 1158/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 1158/3." To je návrh usnesení.

Věřím, že všichni, kteří chtějí, jsou přihlášení, já zahajuji hlasování číslo 8 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 8 je přihlášeno 156 poslanců a poslankyň, pro 124, proti 24. Já tedy konstatuji, že s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem byl vysloven souhlas.

Pokud nikdo nemá námitek, také konstatuji, že jsme ho přijali. Tím bych tedy poděkoval panu senátorovi, poděkoval bych panu ministrovi v roli navrhovatele a konstatuji, že návrh zákona jsme tedy přijali. Tento bod je tím vyčerpán a můžeme ho zdárně ukončit.

Posuneme se k dalšímu bodu v dnešním pořadu, což je

2.

Informace vlády o pandemické situaci a dalším postupu

Prosím, aby se slova ujal ministr zdravotnictví Jan Blatný, a pak tady mám nějaká přednostní práva, já je začnu sbírat. Prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je hluk.) Pane ministře, prosím, máte slovo. Já ještě poprosím Sněmovnu, aby se uklidnila. Tento bod jsme si zařadili tak, abychom dostali informaci, a myslím, že bychom ji měli dostat v klidu a pozornosti. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové poslankyně, poslanci, dovoluji mi shrnout důvody, které nás vedou k opatřením, o kterých budu následně hovořit, a k tomu, abych se také vyjádřil, zda jsou či nejsou možná v různých situacích, ať už v krizovém, nebo nouzovém stavu, pandemickém stavu, nebo bez obou dvou těchto norem. Budu se snažit být stručný.

V současné době je reprodukční číslo asi 1,2 a bude směřovat k vyššímu, podle odhadu k hodnotám mezi 1,3 a 1,4. Je kontinuální růst počtu případů COVID-19, současné denní hodnoty jsou v mezitýdenním srovnání – v mezitýdenním srovnání! – o 25 % vyšší. Aktuální sedmidenní klouzavý průměr 10 258 je nejvyšší od 13. ledna 2021. Je více než 30procentní nárůst v mezitýdenním srovnání v hlavním městě Praha, ve Středočeském kraji, v Plzeňském kraji, v Ústeckém kraji a ve Zlínském kraji. Sedmitýdenní incidence čili počet případů na 100 000 obyvatel za sedm dní, je aktuálně na hodnotách 671 a opět je nejvyšší od 13. ledna. V 52 okresech ze 77 je sedmidenní incidence vyšší než 500 případů na 100 000 obyvatel, v 17 okresech pak dokonce vyšší než 1 000 případů na 100 000 obyvatel. Nárůst počtu případů ve věkové kategorii 65+, aktuálně je hlášen dlouhodobý průměr nad 1 400, k dnešnímu dni dokonce kolem 2 000 případů, a nejvyšší je opět tento průměr v současné době ve Středočeském kraji. Podotýkám, že ve chvíli, kdy víme, že zhruba třetina této rizikové populace skončí během 10 dnů v nemocnici s vysokou pravděpodobností, znamená to, že v průběhu příštího týdne se budou počty denních příjmů do nemocnic pohybovat kolem 700 za den.

Situace v oblasti nemocniční péče je i nadále vysoce nepříznivá vzhledem k narůstajícímu počtu celkových hospitalizací, ale zejména počtu pacientů v těžkém stavu, vyžadujících vysoce intenzivní péči. Aktuálně je hospitalizováno více než 7 000 pacientů, zhruba 1 400 pacientů bylo včera na jednotkách intenzivní péče a ve většině krajů jsou jednotky intenzivní péče v kritickém stavu pod tlakem.

Celý systém se blíží hranici své kapacity a jsou nutné intenzivní převozy pacientů mezi jednotlivými kraji, bez kterých by tento systém nemohl fungovat vůbec, je 740 lidí na umělé plicní ventilaci. Já vám tady ukážu aspoň takto formou obrázků tři modely, které jsou koncipovány podle toho, jestli by došlo k tomu, že bychom se chovali pouze podle zákona o ochraně veřejného zdraví, což v podstatě znamená rozvolnění. Ukážu to tady takhle (ukazuje model), abychom to všichni viděli. Ta červená křivka je to, co se bude dít, ta žlutá křivka je to, co se v současné době děje. Jinými slovy, vidíte, že žlutá a červená křivka se velmi shodují. To znamená, že ten model se trefuje. Když bych to převedl do řeči čísel, při aplikaci tohoto modelu by ke konci března byly nové případy onemocnění za den nad hodnotami 35 000 denně.

Tento druhý model je, jakým způsobem by situace vypadala, když by se jednalo o částečné posílení opatření, dá se to zhruba přeložit jako při aplikaci takzvaného pandemického zákona. Opět ukážu obrázek (ukazuje), kde vidíte, že sice ta červená křivka nejde až úplně nahoru, ale poměrně dlouho se drží na tomto plató. Když to převedu do řeči čísel, potom v průběhu celého března a pravděpodobně i déle jsou odhadované denní počty nad 20 000 denně nových diagnóz, a z toho samozřejmě vyplývající i zátěž nemocnic.

V případě, že budou aplikována razantní opatření, o kterých budu za chvíli hovořit, potom je tady třetí obrázek (ukazuje), kde vidíte, že tady dochází k zásadnímu zlomu. Toto je ten třetí model. I v tomto případě ale prosím, musíme počítat s tím, že v průběhu přelomu února, března, to znamená v příštím jednom až dvou týdnech, bude situace znamenat další kulminaci k hodnotám kolem 20 000 nově diagnostikovaných osob denně, a z toho vyplývající zátěž nemocnic. Dojde ale k tomu, podle tohoto modelu, že se situace zvrátí a následně dojde k poklesu, takže ve druhé polovině března budeme moci podle tohoto modelu být na číslech velmi podobných těm, která jsou nyní.

Jaká zásadní opatření tedy navrhujeme zavést a používat k tomu, abychom zastavili toto razantní, velmi rychlé a velmi nebezpečné zrychlující se šíření epidemie?

Povinné nošení FFP2 respirátorů nebo zdravotnické obličejové masky či podobného prostředku na veřejnosti i v zaměstnání. Jsou tam samozřejmě některé výjimky, do kterých teď nechci zasahovat, například pro děti nebo pro určité rizikové provozy. Pouze FFP2 respirátory potom v prodejnách, ve veřejné dopravě, zdravotnických zařízeních a sociálních pobytových službách.

Povinné antigenní testování včetně samotestování pro zaměstnance ve firmách.

Důrazné doporučení, aby všichni zaměstnanci, u kterých to je z provozních důvodů možné, pracovali na dálku, takzvaný home office.

Uzavření všech škol a mateřských škol a dětských skupin. Bude zachována jen existence určených škol a mateřských škol pro nezbytná povolání, jako jsou zaměstnanci Integrovaného záchranného systému a další složky, které potřebujeme pro krizové řízení epidemie, zdravotníci apod.

Omezení prodeje jen na nezbytně nutné zboží. Nebudu teď ty výjimky číst, jedná se o redukci počtu doposud otevřených obchodů.

Nadále zákaz poskytování služeb v provozovnách a omezená možnost ubytování – tam změna není.

Pokračování zákazu nočního vycházení mezi 21. a 5. hodinou ranní s omezenými výjimkami.

Povinnost pohybovat se pouze v okrese, kde má osoba bydliště, s výjimkami například cesty do zaměstnání, k výkonu podnikatelské činnosti nebo činnosti nebo návštěvy zdravotnického zařízení. V těch ostatních případech, jako je například cesta za sportem nebo do přírody, další omezení uvnitř těchto okresů. Je nutné zajistit, aby tato opatření mohla být rovněž vymáhána. Bez nouzového stavu je naprosto jasné, že tato opatření, a tudíž i tento graf (ukazuje graf), není realizovatelný.

Bez nouzového stavu totiž nelze zejména nařídit zákaz nočního vycházení, omezit pohyb na stanovenou vzdálenost od bydliště, omezovat shlukování lidí na veřejnosti, a zejména také nařídit pracovní povinnost potřebným zaměstnancům, bez kterých se náš zdravotní systém v současné době neobejde. Nebylo by také možné určit školy pro nezbytná povolání, jako jsou zaměstnanci složek Integrovaného záchranného systému, zdravotníků, orgánů ochrany veřejného zdraví apod.

Nečetl jsem zde paragrafové znění, ale znovu to shrnu. Jedná se o nezbytné a povinné nošení definovaných ochranných prostředků, s velkým důrazem a zpřísněním na minimálně FFP2 v určitých lokalitách. Jedná se o povinné antigenní testování v podnicích, ve firmách, maximalizaci home office, uzavření všech edukačních aktivit, omezení prodeje, pokračování v zastavení ubytování, pokračování v nočním zákazu vycházení a výrazné omezení mobility osob s tím, že ve chvíli, kdy budou muset z nějakého přesně definovaného důvodu, jakým

může být například pracovní povinnost, vycestovat mimo svůj okres, tak to bude kontrolováno. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní zde mám nějaká přednostní práva, nicméně pan vicepremiér a ministr vnitra Hamáček mě poprosil, že by doplnil tuto zprávu vlády, takže pokud nikdo nic nenamítá – pan poslanec Jurečka, který je přihlášen jako první, říká, že nenamítá – tak bych mu dal nyní slovo. Ještě bych podotkl, že pokud nikdo není proti, tak by se role zpravodaje ujal pan poslanec Výborný. Takže bych ho poprosil, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, na ranní poradě nebo na tom jednání, kdy jsme diskutovali opatření, která vláda plánuje, nejvíce kontroverze nebo nejvíce debaty vzbudilo opatření, které se týká volného pohybu, tak mi dovoluňte ho v několika větech vysvětlit, protože věřím, že si to vysvětlení vyžaduje, a bude naším úkolem v následujících hodinách a dnech pečlivě vysvětlovat všem našim občanům, jak mají postupovat.

Pan ministr Blatný nás tady všechny informoval, jaká je situace z hlediska nárůstu hospitalizací, z hlediska obloženosti lůžek, lůžek intenzivní péče, a je evidentní, že na to je jediný recept – recept, který se používal a používá všude ve světě, a to je razantní snížení mobility.

My jsme jako Ministerstvo vnitra samozřejmě pracovali se zadáním najít řešení, které bude účinné a které bude kontrolovatelné či vymahatelné. Vzhledem k tomu, že ve společnosti, ale ani ve vládě nepanuje konsenzus na tom, zda by se ta omezující opatření měla týkat průmyslu, či nikoliv, máme relativně omezený prostor působnosti, a z logiky věci tedy to hlavní omezení musí mířit do mobility obyvatelstva. Když jsme hledali správné řešení pro Českou republiku, tak jsme studovali opatření, která použily a používají země EU. Koukali jsme se na portugalský model, španělský, francouzský, irský, německý. Každá země má svoje specifikum buď z hlediska nějakých podmínek pro mobilitu, nebo z hlediska prokazování, ale pokud hledáme nějaký společný jmenovatel, tak je to velmi razantní omezení. Tudíž přicházíme s omezením pohybu mimo okresy.

Znovu říkáme, je to opatření nouzové, je to opatření extrémní a je to opatření časově omezené. Jsme přesvědčeni, a pan ministr Blatný vám to ukazoval na těch křivkách, že pokud to společně tři týdny vydržíme, tak kýžený efekt se dostaví a ta křivka se zlomí. To samozřejmě by byla dobrá zpráva jak pro naše zdravotníky, tak de facto pro všechny, protože by tady aspoň byla naděje, že po těch třech týdnech, plus samozřejmě nějaká potřebná inkubační doba, by ta zátěž, která je kladena na naše zdravotníky, mohla konečně klesnout a my bychom se mohli soustředit, samozřejmě v době omezení, ale i potom, na ten hlavní cíl, a to je proočkovat maximum populace.

Tudíž já rozumím tomu, že to opatření je kontroverzní, že to opatření vzbudí velké diskuze, nicméně z našeho pohledu je to opatření naprosto nezbytné. Smyslem toho opatření není nikoho šikanovat, terorizovat. Smyslem toho opatření je primárně apelovat na naše občany, aby si uvědomili závažnost situace, a tak, jak to říkám víceméně celou tu krizi, zůstali doma. Rozumím tomu, že už to nikoho nebaví, že už všichni by chtěli cestovat, navštěvovat svoje kamarády, děti chtějí na hřiště, obzvláště jestli se zlepší počasí, ale prostě to ještě chvíli musíme vydržet.

Proto jdeme s omezením na pohyb mimo okresy, v rámci okresů, a bohužel, každý materiál nějak vzniká, každý materiál je podroben nějaké diskuzi, takže vznikají různé pracovní verze. My jsme jednu z těch verzí představili dneska ráno na té poradě a už je

v médiích, že Ministerstvo vnitra chce omezit pohyb na kilometr od bydliště. Ano, byla to jedna z pracovních verzí. Předeseílám, že Irsko má pět kilometrů, jsou státy, které mají 500 metrů. My jsme pracovali s tím jedním kilometrem v případě cest do přírody či za sportem.

Debatovali jsme o tom s kolegy z opozice. Uvědomujeme si, že to je velmi razantní a velmi tvrdé, tudíž ten materiál dozná změny a finální návrh je, aby, pokud lidé chtějí trávit část volného času mimo svoje bydliště, typicky se chtějí proběhnout, projet na kole, projít, aby se pohybovali v katastru té dané obce, ve které bydlí. To znamená, nebude to omezeno kilometry, ale shodli jsme se na tom, že pokud na to aplikujeme hranice nebo katastr té obce, ve které bydlí, tak je to snesitelné. Rovnou předeseílám, že v Praze bude nejjednodušší vzít Prahu jako jednu obec a nedělit ji na katastrální území, protože těch je asi 120, ale prostě říci, že se ti lidé za účelem sportu a cest do přírody budou pohybovat v rámci hranic, chcete-li, té obce, ve které bydlí.

Co se týká cest mimo okres, je tam jasně stanoveno, za jakým účelem. To znamená, neomezujeme cesty do zaměstnání, plus je tam taxativně vymezeno několik dalších výjimek. S výjimkou cesty do zaměstnání, kde předpokládáme, že zaměstnanec je schopen doložit fakt, že je zaměstnán, buď pracovní smlouvou, nebo nějakou průkazkou nebo jiným způsobem, kde je napsána adresa firmy, tak u ostatních výjimek – cesta na nákup, cesta s cílem pečovat o blízkou osobu, cesta k lékaři, cesta na úřad, pokud vede mimo okres – jsme přišli s řešením, které je ve Francii. To znamená, občan před tím, než opustí svoje bydliště, tak na kus papíru, chcete-li, napíše zjednodušenou formu čestného prohlášení, kdy stanoví, kdy byt opouští a kam jede, respektive kterou tu výjimkou využívá, a v případě kontroly to předloží policii, takže by měla odpadnout nějaká možnost vymýšlení výmluv na místě. Je to takové řešení papír–tužka, ale musím říct, že ve Francii to fungovalo velmi dobře, a je to řešení méně invazivní do soukromí než například řecký model, kdy lidé museli posílat esemesky a čekali na schválení, či nějaké jiné modely. Takže my jsme hledali i model, který je co nejméně invazivní do soukromí našich obyvatel.

Takže toto je vysvětlení toho asi nejtvrďšího opatření. Samozřejmě, Policie ČR, ani kdyby byla stoprocentně posílena armádou, nemůže stát na všech silnicích, nemůže stát na všech železničních tratích, nemůže stát všude, takže primární dodržování bude na našich občanech. A já prostě odmítám akceptovat to, že naši občané jsou ti, kteří ze 100 % nedodržují. Já věřím, že drtivá většina lidí pochopí naléhavost toho opatření a dodržovat ho bude, a pokud policie bude postupovat namátkovými kontrolami, popřípadě nějakými cílenými kontrolami ve větším počtu a ve větších plochách, tak to bude jenom postup, který dodá na důrazu nebo na urgenci té celé materie, ale já věřím, že 90 % či ještě více, ideálně skoro 100 % našich obyvatel vnímá ten problém, vnímá tu naléhavost a vnímá obrovský tlak na jednotky intenzivní péče a na naše zdravotníky. V principu je to o tom, aby lidé zůstali doma, a když jdou ven, aby si vzali respirátor, a tím pomohli našim zdravotníkům.

Věřím, že jsem to vysvětlil dostatečně. Policie nebo policisté samozřejmě dostanou k dispozici pokyny, jak mají postupovat. Rozumím tomu, že celá řada našich obyvatel bydlí jinde, než má trvalé bydliště uvedené v občance. To znamená, ti policisté budou samozřejmě přistupovat k té věci ohleduplně a stačí, když občan cestující mimo okres, kde sice bydlí, ale nemá v něm trvalé bydliště, jiným způsobem prokáže fakt, že tam bydlí. Z mého pohledu stačí, a bude to taxativně vyjmenováno v tom manuálu, účtenka za plyn v nemovitosti, účtenka za elektřinu, bankovní výpis, který byl směřován na tu adresu v okrese či jiná listina a určitě se naši občané setkají s pochopením, protože znovu říkám, cílem není nikoho šikanovat a my všichni věříme, že naši občané to primárně dodržovat budou.

Takže děkuji za pozornost. Pokládal jsem za svoji povinnost vám toto opatření takto vysvětlit, protože bude mnoho otázek. Ale věřte, dlouho jsme přemýšleli o tom, jaké řešení

zvolit. A určitě se tady najde celá řada nápadů, jak to udělat jinak. Ale já věřím, že takto to splní účel, který od toho očekáváme. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji, pane ministře. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, otevírám všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášený s přednostními právy, udělám malou rekapitulaci: první vystoupí pan předseda Marian Jurečka, pak se připraví pan předseda Vojtěch Filip, pak předseda klubu Pirátů, pan poslanec Jakub Michálek, se stanoviskem klubu KSČM pan poslanec Zdeněk Ondráček a se stanoviskem klubu ODS pan poslanec Kupka.

Mám tady dvě faktické poznámky, které vymažu, protože nebyla ještě předtím otevřena všeobecná rozprava. A poprosím pana předsedu Jurečku, aby se ujal slova jako první s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, paní ministryně, členové vlády, kolegyně, kolegové. Jsme unavení, frustrovaní, vyčerpaní, bezradní, máme toho plné zuby, nevidíme naději, není vidět světlo na konci tunelu. To jsou nejčastější emoce, které slyším od lidí za poslední týdny. Slyším to od rodičů, od starých lidí, slyším to od lidí, kteří pracují jako zdravotníci. Slyším to vlastně napříč všemi profesemi a všemi generacemi. Slyším to i od mladých lidí, od svých dětí jako táta pěti dětí – od dětí, které už se těší zpátky do školy, mezi své spolužáky.

A jsme opravdu ve velmi složité situaci, protože tady máme přes 140 dnů stav nouze, situace se nelepší. Naopak, v posledních zhruba sedmi, osmi dnech se situace začala dramaticky horšit. Je to velmi těžké, když člověk slyší: Zatneme zuby, vydržme ještě tři týdny! Když jsme před rokem slyšeli: Zatneme zuby, vydržme Velikonoce, užijeme si je za rok! Nenechme se strašit druhou vlnou, žádná nebude, už nikdy nebude lockdown! Je to velmi těžké slyšet tehdy, když jsme slyšeli: Přežijme Vánoce! Po Novém roku to bude lepší. A chápu tu obrovskou frustraci lidí, kteří třeba ne poslední čtyři měsíce, ale posledních 11 měsíců mají zastavené živobytí, nemohou chodit do práce a jsou ve velmi složitých situacích ekonomicky, společensky, psychicky. Protože jak se říká lidově: To je fakt na bednu!

Ale stojíme tady v situaci, kdy evidentně za tento týden vidíme nárůst takových čísel, že přes to všechno, jak nám všem je, tak budeme muset opravdu udělat velmi velkorysé kroky v tom, abychom udělali maximum pro to, aby ti, kteří bojují o naše životy, aby dostali šanci to celé zvládnout, protože oni jsou nejvíc vyčerpaní a vysílení. Oni slouží mimo zákoník práce, oni se starají o to, aby to vůbec nějak fungovalo.

A to, co tady předváděl dneska před hodinou kolega Volný a někteří i bývalí politici včetně jednoho nejmenovaného pana prezidenta, to jsou všechno takové silácké výkřiky do doby, než sami ti lidé nebo i okolí se dostane do kritického stavu a budou potřebovat pomoc v boji o život. To potom všechno končí.

Takže my, ať už jsme opozice, nebo koalice, jsme tady opravdu ve velmi extrémní situaci – situaci národa, který je na tom nejhůř na světě z hlediska počtu nakažených i počtu mrtvých. Střídáme se o to nelichotivé prvenství s Belgií. Jsme v situaci, kdy se nám bohužel nedaří ani úplně ideálně očkovat, ale věříme tomu, že se to během dvou, tří týdnů podaří zlomit, zlepšit, že naše kraje, hejtmani jsou nachystaní, starostové nachystaní. A že se to rozhodně podaří zlomit.

Mám ale pár poznámek, které bych tady chtěl vznést na vládu. Mrzí mě, že tak klíčová opatření, od kterých si všichni slibujeme, že teď zatneme zuby a tři týdny vydržíme, že je

dostaneme půl hodiny před jednáním Sněmovny. Mně tam chybí třeba srovnání toho, kdyby se některá opatření například neudělala, to znamená, třeba nezavřely by se školky, ale zavřely by se některé jiné činnosti, které ještě běží v rámci sektorů výroby. Jestli by ta opatření nebyla efektivnější a možná v tom konečném kontextu i levnější.

Dobře, vláda se rozhodla jít touto cestou. Ale prosím pěkně, několik věcí, které tady říkáme přes čtyři měsíce, a já si kladu otázku, proč se nestaly dřív. I za posledních 14 dnů, když si to vezmeme – a někteří nám tady vyčítali, že jsme před 14 dny tuhle situaci vyhrotili – co se fakticky stalo z hlediska opatření vlády, aby se pandemie zvládala lépe? Co se fakticky za 14 dnů stalo? Omezilo se setkávání rodin, které nejsou v jedné domácnosti, a udělali jste opatření, že máme nosit respirátory nebo dvě chirurgické roušky. Nakonec ty dvě chirurgické roušky se stáhly, takže už ani chirurgické roušky, které se distribuovaly v počtu 7,5 milionu kusů do potravinových bank, to opatření bylo k ničemu.

Já si jenom kladu otázku, proč některé věci nemohly být dřív. Povinné testování ve firmách je správně. A prosím tady pěkně, za vás, za vládu, za ministra průmyslu a obchodu a jiné ekonomické ministry, komunikujte s představiteli firem! Je strašně špatně, když čtete dneska rozhovory některých ředitelů firem, kteří říkají, že je testování, trasování nezajímá, že to je věc státu. My potřebujeme vtáhnout ty opinion leadery do spoluzodpovědnosti a vytvořit jim podmínky, prostředí i finanční, aby to mohly firmy zvládnout.

Je potřeba, aby testování ve firmách bylo navázáno na celkové trasování, jestli ten systém je propojen, nebo není. Na to je potřeba znát tyto odpovědi. Mrzí mě, že testování a trasování po 11 měsících stále do dnešních dnů nefunguje a je to spíše parodie na chytrou karanténu.

Prosíme pěkně, respirátory a nanoroušky dát k dispozici i těm, kteří na to nemají finanční prostředky. Právě třeba klidně i přes síť potravinových bank. Ale umožněte to těm lidem, kteří fakt na to finančně nemají.

Když se bavíme o samotestování a o této možnosti, která bude umožněna i zaměstnancům ve firmách, zvažte tuto možnost, aby se mohlo samotestování široce využívat pro rodiny, aby to mohly dělat rodiny, uvnitř svých rodin. Pomohlo by to výrazným způsobem i přinést spoluzodpovědnost těchto lidí na společném řešení.

A velkou prosbu mám: když ta opatření budete zveřejňovat, už jste s tím začali včera večer, řešte srozumitelnost, která má být pro lidi, pro nás všechny, abychom to chápali, abychom to viděli, ale zároveň i pro ty, kteří to budou kontrolovat. Aby tady nebylo 14 různých systémů kontroly a přístupu k těmto věcem, ale aby to bylo jasné, vyjasněné. Ukazuje to ten příběh z dnešního rána: představen jeden kilometr omezení pohybu. Upozornili jsme, že se nám to zdá v některých životních situacích pro ty lidi nelogické. Teď slyšíme nově: Za běhu se to řeší, omezení na katastr. Tady si dovolím pana ministra vnitra upozornit, že velké množství měst nerovná se jeden katastr. V Praze se nedostanete z Úřadu vlády ani k Rudolfinu, jsou to rozdílné katastry. Pařížská je několik katastrů. I ostatní města v České republice tvoří několik katastrů. Pamatujte na to! Podívejte se na to a dejte tomu nějaký logický rámec. Ale bohužel to je jenom ukázka toho, jak se to tvoří za běhu a jak oponentura vzniká takhle rychle a není to dobré. Není to šťastné!

Velmi apelujeme na další krok, který nám tady chybí 11 měsíců: řízená spolupráce mezi vládou a českými mozky, českými vědci a českými firmami. Jsme špička v nanotechnologiích ve světě. Máme firmy, které zestonásobily svůj obrat za posledních 11 měsíců, ale chybí mi tady technologická provázanost, aby tyto technologie dneska byly navázány na školy, školky, zdravotnická zařízení, ať umíme bojovat s epidemií právě i díky technologiím, které tady máme.

Chtěl bych poprosit, aby odůvodnění, které případně vláda bude dělat při novém vyhlášení stavu nouze – a věřím, že usnesení, které tady bude v tomto bodu přijato, k tomu vytvoří jasný právní rámec, aby takovýto krok mohla vláda případně bezpečně udělat – aby bylo zpracováno kvalitně, aby nedocházelo k tomu, že tady studenti gymnázií budou lepší právníci, než je vláda a než je vládní tým, kdy dokážou rozprášit to, co udělá vláda, která má za sebou Ministerstvo spravedlnosti a Legislativní radu vlády. Takže prosím, věnujte opravdu velkou pozornost, jak jednotlivá opatření, kroky i celé vyhlášení, které případně uděláte v příštích dnech, aby bylo kvalitně zdůvodněno.

Takže to je několik konkrétních proseb, podnětů, námětů, které dáváme my dlouhodobě za KDU-ČSL, za naši koalici SPOLU, v rámci AntiCovid týmu, ale i v rámci toho, co slyšíme jenom od dnešního rána a upozorňujeme na některé logické nedostatky v tom, jakým způsobem se boj s pandemií vede. Protože bude obrovské fiasko, a potom už se nemůžete odvolávat na žádnou další důvěru lidí, pokud za dva, za tři týdny se ta čísla opravdu nezlepší. A už to bude jenom čirá frustrace. A pak je třeba si položit otázku, jestli vůbec tato země s takovou vládou má nějakou perspektivu v příštích týdnech a dnech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec David Kasal. A připraví se – s přednostním právem vystoupí pan předseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane kolego Jurečko, já jsem vás velmi bedlivě poslouchal a můžu vám říct, s některými věcmi můžu souhlasit, ale s některými – řeknu úplně jednoznačně. Jaký je rozdíl mezi Portugalskem a námi, kdy ta čísla mělo Portugalsko podobná, nebo i vyšší, kdy bylo na pokraji toho, že měli čtyři intenzivní lůžka? Já jsem tam o víkendu byl, protože jsem tam byl pracovně. A tam je rozdíl oproti tomu, co je tam a tady, že tam se všechno dodržuje. Tam bylo všechno zavřené. Veškeré pomůcky, které byly, ti lidé nosili.

Když to vezmu ze své ordinace, kdy mi maminka přijde s dítětem, které je nemocné, má angínu, a řekne mi, my o prázdninách – jak jste říkal, že teď bylo zakázáno, že se nikam nebude jezdit – tak mi řekne: No my jedeme na hory, tak říkám: Na svoji chatu? Ne, tam jede pět tatínek s pěti dětmi z celé republiky. To je to dodržování, o kterém se bavíme. To elementární dodržování.

A pokud si každý nesáhne do vlastního svědomí a nebude to dodržovat, tak jakékoli vládní nařízení, jakýkoli zákon nám nepomůže.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A v tuto chvíli vystoupí pan předseda KSČM Vojtěch Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane předsedo vlády, členové vlády, paní a pánové, já začnu netradičně. Nedělám to rád, ale tentokrát to udělám. Přečtu jeden z e-mailů, který jsem dostal a který stojí na zamyšlení: "Víš, já si nouzový stav představuji úplně jinak. Vše funguje v režimu minimální dostatečnosti, ale krizový management pracuje v režimu 24 hodin, 7 dní v týdnu na 110 %, hledá efektivní řešení a vytváří maximální materiální, časové i prostorové podmínky pro realizaci nezbytných opatření. Ale tady to funguje tak, že management všem všechno zakáže, čeká, jak to dopadne, a sám si dělá, co chce. Hledí si svého soukromého byznysu a neřídí se ani svými vydanými rozhodnutími. To se pak těžko věří, že to, co vymýšlejí, slouží eliminaci hrozby. Pokud nevěříš, stačí se podívat na tanec s testy okolo škol, kde ty testy jsou, a tak dále."

Já myslím, že to jako příklad stačí. Mohl bych citovat i jiné. Ale Komunistická strana Čech a Moravy se snažila v každém případě pomoci v tom a vytvořit dostatečný časový a materiální prostor pro to, aby vláda udělala vše pro to, abychom pandemií zvládli. Ale na naše slova nedošlo, na naše prosby už vůbec ne a poskytnutý čas nebyl využit. Proč to říkám? Protože je evidentní, že ta opatření nejsou akceptována veřejností. Je to ztráta ochoty lidí se podřídit tomu, co nepovažují za možné, aby dále akceptovali bez toho, aniž by viděli nějaký viditelný cíl řešení.

Řekli jsme si, že je potřeba, aby odpovědnost byla rozdělena. Když jsme v lednu navrhovali vládě, aby umožnila lidem být venku na čerstvém vzduchu, aby otevřela za nějakých podmínek zimní areály, já vím, že se to většinou zúžilo na to, že to jsou skiareály, ale ono to je každé venkovní hřiště, které je možné použít, tak jsme byli vysmíváni. A když jsme mluvili znovu o návratu dětí do škol, tak nám bylo řečeno, že to není možné a že na to nejsou testy, a já říkám, že testy neléčí. Jestli vláda už v říjnu říkala, že budeme jasně směřovat k tomu, že bude dostatek vakcíny a že bude tady nějaký plán – ten plán jsem viděl, končí v červnu letošního roku, kdy by měla být proočkováná česká společnost – tak jsem si říkal: dobře, tak my chceme ten konečný cíl někdy v červnu, kdy by mělo dojít k tomu, že se rapidně sníží jak nemocnost, tak nákazovost. Ale vláda nijak nereagovala, ani ve chvíli, kdy bylo jasné, že Evropská komise se snaží na sebe převzít další pravomoci, ubrat je jednotlivým národním státům, a lže občanům o tom, že budeme lékovou politiku dělat dohromady. Evidentně to zkrachovalo. Přitom léková politika, zdravotnictví není nic, co by bylo evropsky centralizováno. Je to vždycky věc národních států. Kdo mi nevěří, ať si nastuduje Lisabonskou smlouvu.

Proč tedy máme SÚKL? Proč trpíme to, že paní ředitelka SÚKLu řekne, že ona nebude certifikovat vakcínu a že si počká na to, až bude certifikovaná v Evropě? Za co ji platíme? Za to, že nechce vykonávat svoji práci a nést svou odpovědnost? Proč tam ještě sedí? Tomu já nerozumím, protože vláda samozřejmě může kdykoli paní ředitelku vyměnit a dát tam někoho, kdo bude chtít odpovědnost nést a kdo bude schopen to také vykonávat.

Ono i v sousedních zemích došla trpělivost. Rakouští lékaři říkají, že se snaží sami nakoupit ruskou vakcínu, aby měli čím očkovat. Proč svým způsobem nejsme schopni udělat totéž? Čeho se bojíme? Bojíme se toho, že tu odpovědnost neuneseme? Jak tedy mají lidé věřit tomu, že kroky, které směřují k omezení jejich možností, vedou k tomu cíli?

Víte, já jsem dostal jeden e-mail, a nechci ho tady citovat, jenom připomínám, že pisatel mi píše, jak je možné, že jsem ještě nepohrozil paragrafem § 275 trestního zákona, a to je porušení povinností při hrozivé tísni. Pan ministr zdravotnictví tady říkal, jak je složitá situace, jak se to těžko řeší, ale že je potřeba, abychom ta opatření dodržovali. Ale v tom případě je potřeba říct lidem, jestli ty vakcíny budeme nakupovat, nebo budeme čekat, až nám je milostivě z Amsterdamu nebo z Bruselu dodají. Ale to není věcí nějakého čekání. To je naší odpovědností. A pokud chci unést odpovědnost za to, že budu prodlužovat, nebo neprodlužovat nouzový stav, tak přece musím jasně říct, jestli mám nějaké řešení, které povede k cíli – proočkování společnosti, aby lidé mohli chodit do práce, děti do škol, aby lidé mohli dál normálně žít bez omezení, která pandemie přinesla.

A já tady nehoruji pro jednu vakcínu. Mně je jedno, jestli to bude vakcína AstraZeneca, nebo jestli to bude Sputnik V, nebo Sinovac. Mně jde o to, že vláda musí zabezpečit aspoň splnění vlastního cíle, aby do června to očkování proběhlo. Ale v tom případě nemůže čekat na to, že bude SÚKL nečinný a nebude dělat nic.

Já bych chtěl připomenout jednu věc. Jestliže hejtmani při neschválení 11. února nechtěli převzít odpovědnost a šli zpátky k vládě požádat ji o nouzový stav, tak se měly také sebrat jejich politické strany a říct, jestli půjdeme společně do souboje s pandemií, nebo

nepůjdeme. Nikdo z politických stran, které měly možnost zajistit materiálně potřeby vlády k boji s pandemií, nezvedl, kromě vládních stran a nás, ruku pro novelu státního rozpočtu, aby tam byly prostředky. Ale jak je to možné? O čem si to tady hrajeme? Tak buď chcete, aby to tady bylo, a v tom případě musíte nést i následky, že je potřeba zvednout ruku pro státní rozpočet, anebo ne, a v tom případě neříkejte líbivá slova o tom, jak byste to dělali lépe. Ukázalo se, že hejtmani potřebují vládu a potřebují nouzový stav. Já jsem toho názoru, že jsme tady v úplně nové situaci, a to nejen kvůli tomu, že je tady nová mutace jihoafrická, brazilská a nevíme, jaká mutace přijde, jestliže budeme oddalovat očkování a vakcinaci. To je ta podstata nové situace.

Nemám v úmyslu sanovat neústavní postup, ale věřím tomu, že když navrhne a doporučíme vládě, aby vyhlásila nový nouzový stav a udělala program, který povede k vakcinaci, který povede k tomu, že převezme iniciativu, a budeme tedy schopni splnit závazky, tak dojde i k tomu, že lidé znovu obnoví důvěru v to, že je to možné řešit. Už zahodíme ten minulý nouzový stav a naděje na to, že nám to pandemický zákon vyřeší. Ten to fakt nevyřeší. Vyřeší to jenom společná práce a společná odpovědnost a já k ní vyzývám, protože je to důležité pro to, abychom toho byli schopni. Prostě donuďte Státní úřad pro kontrolu léčiv k tomu, aby tady autorizoval použití vakcín i jiných, než zatím autorizuje Evropská léková agentura, a pojďme se chovat alespoň tak jako sousedé z Rakouska nebo Maďarska. Alespoň tak. Mohli bychom se chovat i lépe, protože jsem přesvědčen, že naši odborníci na to mají, ale nesmí se bát nést tu odpovědnost.

A pokud pan ministr školství není schopen, aby zajistil testy do škol, tak možná že by ho měl pan premiér vyměnit.

Pan ministr zahraničí tady sedí a nic neříká na to, že nám sousední státy – nebo už odešel – zavřely hranice. My nepotřebujeme zavírat hranice pro naše občany, oni nám je zavrou sousedé, protože řeknou, že u nás nezvládáme pandemii. Ale to přece není dobrý obrázek. Jednal vůbec s těmi sousedními státy, nebo to nechal na premiérovi? Nevím, co dělal, když víme, že 40 000 lidí, kteří převážnou většinou pracují v jejich sociálním a zdravotním systému, tam denně jezdí. Ale to je mu jedno. Nechápu, proč mu to tolerujeme.

Stejně bych se musel bavit o tom, jakým způsobem jsme postupovali i v ostatních systémech. Jestli dál budeme nečinně přihlížet tomu, že si lidé budou vykládat o tom, že nouzový stav je potřeba hlavně kvůli nákupům bez výběrového řízení, tak důvěru občanů nezískáme. Je potřeba to razantně změnit. Je potřeba říct, že vakcíny nakoupíme, že plán máme a že očkování proběhne.

Hovořil jsem se svým přítelem, bývalým europoslancem a naším kolegou Jiřím Maštálkou, který, když nepracuje jako lékař v lázeňském zařízení, tak očkuje. Včera naočkoval 106 lidí a je to mobilní očkovací centrum, bylo to dokonce v televizi. A on říká, že lidé chtějí tu vakcínu. To znamená, že je to jenom na nás, abychom zabezpečili dostatek vakcíny, to je úkol centra, a potom chtěli od krajů, protože nemocnice jsou zařízení většinou kraje kromě fakultních nemocnic, aby to zajistily, buď v očkovacích centrech, nebo prostřednictvím lékařů v první linii, to znamená praktiků. A oni jsou na to připraveni. Tak proč jim nedáme dostatek vakcíny? Proč se soustředíme na to, že nám to má v Amsterdamu někdo schválit? To jsou naši lidé horší než ti, kteří sedí v tom Amsterdamu? Já si myslím, že ne, že jsou dokonce lepší a že té odbornosti rozumí možná víc než kdekdo v celé sedmadvacítce. Jenom jim musíme dát šanci, aby to fungovalo.

Já nechci mluvit dlouho. Jsem přesvědčen o tom, že uzavřeme tu kapitolu, která tady je, do toho 27., a žádám vládu, aby ze své pravomoci také stáhla návrh na revokaci minulého usnesení – nepřeju si to, nepřeju si postup, který by mohl být předmětem jakési ústavní stížnosti a jiných soudních sporů, ale přeju si, abychom v souladu s Ústavou a zákony České

republiky dali lidem novou naději, která jim dá šanci na to, aby viděli to pověstné světlo na konci tunelu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec David Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Já bych si dovilil svého ctěného kolegu, předsedu KSČM, doplnit o nějaké informace. Vláda dělala hodně. Ono to nebylo jednoduché. Protože tím, že jsem členem KS COVID profesora Černého, tak o vakcínách jsme mluvili už v dubnu. Dostali jsme úkol odhadnout, kolik bude potřeba vakcín. V té době ještě ani jedna vakcína nebyla hotová. Bylo nutné určitým způsobem rozdělit, od koho objednat. A nebylo to na tom, že se to objedná jenom od jednoho, protože by to mohlo dopadnout tak, jak to dopadá, že některé výroby se zkrátka opozdily, nebo některé výsledky nebyly tak rychlé, jak se uvažovalo.

Druhá věc – ten nákup na začátku přes Evropskou unii byl bohužel nutný, protože velcí hráči měli mnohem větší ramena a získali by mnohem víc, takže v té chvíli se opravdu nedalo nic jiného dělat. Na druhou stranu, v současné době souhlasím, že jestliže slyším ze zpráv, že AstraZeneca ze 180 milionů dávek dodá jenom 90, tak naše povinnost je opravdu ty dávky zajistit. A na druhou stranu je zdravotní systém připravený. Pokud by praktičtí lékaři, a počítám jenom 5 000 lidí, očkovali 20 lidí denně pět dnů v týdnu, tak naočkují 70 % populace během pěti a půl měsíce s tím, že jsou ještě očkovací centra, tak by to bylo dříve. Jinak kapacita očkování i s dalšími odborníky, kteří by očkovali, za měsíc je 2,9 milionu. Ale není vakcína a je potřeba ji zajistit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času a v tuto chvíli vystoupí s přednostním právem pan předseda Jakub Michálek. Připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček se stanoviskem klubu KSČM. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vezmu to stručně. Všichni jsme viděli na datech, že se situace výrazně zhoršila. Nemá smysl to přičítat tomu, že by občané byli nedisciplinovaní. Z velké většiny se na tom skutečně podílí nárůst reprodukčního čísla u nových mutací, čili hrozí nám tady nárůst o desítky procent hospitalizovaných a potom samozřejmě nedostupnost zdravotní péče.

Ale pokud se vrátíme k tomu, o čem tady budeme dneska rozhodovat, čili o prodloužení nouzového stavu, jak o něj požádala vláda, tak musíme vyjít i z toho, co zaznělo za kritiku od ústavních právníků, protože na prvním místě je potřeba dodržovat zákony a Ústavu a ta opatření, která jsou v tento okamžik skutečně nezbytná, potřebná – neříkám, že konkrétně v podobě, ve které vláda o nich uvažuje, ale je jasné, že musíme usilovat o snížení společenských kontaktů a že je potřeba, aby vláda opatření nařídila autoritativně, protože jinak se to samo od sebe určitě nezlepší. Ten postup stále musí být v souladu s Ústavou, musí být kompetentní.

Nouzový stav, který byl vyhlášen naposledy, byl napaden z toho důvodu, že odůvodnění bylo stejné jako u předchozího nouzového stavu a šlo o čisté prodloužení, ačkoli Poslanecká sněmovna jednoznačně prohlásila svoji vůli, že nestojí o prodloužení nouzového stavu. Takže tento "zkažený" nouzový stav by skutečně bylo lepší teď zahodit a věnovat se tomu, abychom postupovali dále v souladu s Ústavou a neohrozili tak i platnost těch opatření, o kterých bude rozhodovat případně soud, aby opatření a vůbec celý právní režim obstál.

Skutečně si myslím, že vláda by měla v tento okamžik zvážit vyhlášení nového nouzového stavu, který by vycházel jednak ze změněné epidemiologické situace a jednak z toho, že Poslanecká sněmovna neschválila pandemický zákon. Upozorním na to, že dnes je čerstvý rozsudek Nejvyššího správního soudu, který posuzoval ten jarní rozsudek městského soudu v Praze, a dospěl k závěru, že městský soud v Praze právní otázku vydávání mimořádných opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví posoudil nesprávně, čili nedošlo k přepnutí do režimu, že by to všechno měla nutně vydávat vláda, ale že je v pořádku a v souladu se zákonem o ochraně veřejného zdraví, pokud to bude vydávat Ministerstvo zdravotnictví, a bude to samozřejmě v mezích výčtu, který zákon upravuje. Tato argumentace je samozřejmě asi přenositelná analogicky i na pandemický zákon, to znamená, bude možné rozhodovat podle pandemického zákona. Není pravda, že by nutně byla potřeba všechna opatření převádět do krizového zákona, a myslím si, že u některých z nich to ani nebude možné.

V rámci nového nouzového stavu by vláda měla nejenom odůvodnit, jak se zhoršila epidemiologická situace – myslím si, že to je zvládnutelné a že Ministerstvo už to reflektuje, že z hlediska soudu a toho, aby to obstálo, je potřeba ta odůvodnění dopracovat, tak jako jsme na to upozorňovali už od dubna minulého roku – a současně v souladu se zákonem o bezpečnosti by mělo být jednoznačně upraveno, jaká práva se v souladu s Listinou práv a svobod omezují, případně jaké povinnosti se stanovují nad rámec toho, co je možné podle pandemického zákona.

Chtěl jsem připomenout, že jsme přišli s vlastními návrhy, jakým způsobem řešit tu krizi. Odevzdali jsme to vládě, včetně toho testování ve firmách, které vláda – jsem rád – z velké většiny převzala, a samozřejmě je tam i otázka kontrol, izolací a karantén, protože podle dat, která jsme viděli z ledna, je kontrolována pouze každá pětistá izolace nebo karanténa a ve třetině případů je zjištěno porušení. To znamená, pokud se nám tady šíří covid v podstatě nejvíc na světě, zaměříme se na standardní postupy, které jsou osvědčeny staletími praxe, to znamená karanténa, izolace – a tam bychom primárně měli upínat naši pozornost, aby tam byla dodržována všechna pravidla – a nehrajme si tady na to, že budeme kontrolovat lidi v parcích a že tím vyřešíme covid. Naopak, ty velmi omezené kapacity policie a armády bychom měli soustředit mimo jiné na kontrolu toho, že je dodržován režim karantény a izolace, a není možné, aby si každý třetí člověk, který je v izolaci, trajdal venku, a potom tedy šířil tu nákazu. Tam je problém, a dnes je to bohužel tak, že všechny tyto osoby kontrolují krajské hygienické stanice, které jsou dnes přetíženy tím, že řeší trasování a že řeší spoustu dalších věcí, a do toho ještě mají kontrolovat karantény a izolace. To opravdu nedává smysl a chtěl jsem požádat vládu, aby tento problém skutečně řešila.

V dalších připomínkách, které jsme poslali, jsme upozorňovali na to, že je potřeba už teď připravit logistiku očkování, protože se nám naštěstí daří zvyšovat očekávaný počet vakcín a další záležitosti. Ostatně problematika vymahatelnosti je vidět i tady, na jednání Poslanecké sněmovny, kdy si nejsme schopni poradit s tím, že dva kolegové tady nenosí respirátory a roušky a v podstatě můžou být šířiteli nákazy i tady, v samotném jednacím sále. Myslím si, že to je velmi špatný příklad do společnosti. Měli bychom takovéto záležitosti taky řešit, a už na tom pracujeme.

Takže my jsme se k tomu postavili konstruktivně. Kromě vlastních návrhů, které jsme spolu se Starosty zaslali vládě, jsme i dnes poslali další připomínky k návrhům, které připravuje vláda, s kterými nás dnes seznámila. Pan ministr Blatný to má k dispozici. To už jsou spíš tedy, řekněme, drobnější záležitosti. Tam je spíš potřeba upozornit na to, že zákaz pohybu, ať už bude vydán, ať už bude formulován jako rádius 1 km od domova, nebo pohyb v katastru obce, určitě vyvolá velkou kritiku. Byť samozřejmě v nějaké podobě omezení

pohybu určitě jsou potřeba, tak je otázka, jestli zrovna takhle přísná situace, ve které jsme, takhle přísná omezení budou akceptována. Tato jsou poněkud, řekněme, represivní.

V situaci, ve které jsme, že tady máme ukončený nouzový stav, o kterém Poslanecká sněmovna už rozhodla, a vyšlo to ve Sbírce zákonů, mi přijde nejrozumnější, abychom vydali usnesení v podstatě jako doporučení k dalšímu postupu vlády, kterým bychom se vypořádali se situací a které navazuje i na to, co doporučují ústavní právníci. Já jsem to s nimi konzultoval a diskutovali jsme tuto otázku podrobně na grémiu, kde převážil názor, že postačí, pokud Poslanecká sněmovna schválí usnesení, kterým konstatuje, že pravomoc znovu vyhlásit nouzový stav je na straně vlády, a to z toho důvodu, že došlo k podstatné změně okolností. Čili nepůjde pouze o prodloužení minulého nouzového stavu, který byl vyhlášen pochybně, ale skutečně s odůvodněním, které bude unikátní a které zohlední změnu okolností, ke které došlo jednak v terénu tím, že tady máme nové mutace, a jednak z hlediska legislativy tím, že tady máme nový právní rámec pandemického zákona.

Proto k tomuto bodu předkládám návrh usnesení, který zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že po ukončení nouzového stavu ke dni 27. 2. 2021 je v návaznosti na šíření nových mutací koronaviru a snižující se kapacity zdravotního systému v kompetenci vlády vyhlásit nový nouzový stav za účelem přijetí opatření proti šíření epidemie nad rámec pandemického zákona." Takže vláda by měla zvážit, zda a v jakém rozsahu je potřeba vyhlásit nový nouzový stav, a na základě toho konat a přijímat opatření, která je samozřejmě dobře, že konzultuje s opozicí, a my tam posíláme připomínky, ale primárně je to zodpovědnost vlády. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Také vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych, prostřednictvím pana předsedajícího, vzkázat svému předřečníkovi, že opravdu záleží na tom, jak se budeme chovat ve svém soukromém životě. Věřte tomu, že většina zaměstnavatelů a většina zaměstnanců dodržuje všechna opatření. Já můžu říct zcela zodpovědně, že málokterý zaměstnavatel si dovolí, aby mu to v jeho závodě nefungovalo, protože v ten okamžik by nefungoval ani on. Ale největší problém je donášení nakažení do závodu z domácího prostředí. Nevím, jestli chodíte po ulicích, vnímáte, co se děje, jestli jezdíte po kraji a vnímáte, co se děje. Já to vidím na denním pořádku. Volají mi policisté, píšou mi, co vidí na kamerách, co se děje ve městech, co se děje při volnočasových aktivitách a tak dále a tak dále. Já sám se s tím setkávám na každém kroku.

A věřte tomu, že to je hlavně o nás. To není o tom, jestli uděláme lepší nebo horší nařízení. Je to o nás, jestli to, co umíme vyvolat, když nám jde o volby, tak abychom uměli teď. Všichni poslanci – jít mezi lidi, oslovit podnikatele a vedoucí pracovníky, aby oni působili na své zaměstnance. Samozřejmě se nám nepodaří přesvědčit všechny, ale věřím tomu, že když do toho půjdeme všichni společně, tak jsme schopni to zvládnout, ale ne tím, že napíšeme lepší nebo horší zákon, ale o tom, že se budeme všichni chovat zodpovědně. A o tom bylo i mé předchozí vystoupení, a přečtěte si, co si z toho novináři vytáhli. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržování času k faktické poznámce. Přečtu omluvu, pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip se omlouvá dnes, 26. 2., od 16.45 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

V tuto chvíli vystoupí se stanoviskem klubu KSČM pan poslanec Zdeněk Ondráček. A mám tady ještě faktickou poznámku pana poslance Jana Hrnčíře. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčič: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom v krátkosti chtěl zareagovat na slova předřečníků, co tady padla. Naše republika se skutečně nachází ve velmi špatné epidemiologické situaci. Bohužel, řešením nejsou lockdowny a plošné uzávěry, dokonce i rakouský kancléř pochopil, že lidé jsou prostě vyčerpaní a není možné tímhle způsobem nadále postupovat. (Řečník je zadýchaný.) Omlouvám se, trochu se v tom respirátoru dusím.

Já sám mám zkušenost s covidem, mám zkušenost i s covidem celé své rodiny, protože moje žena pečuje o covidové pacienty, takže bylo jen otázkou času, kdy se nakazíme. Není to skutečně žádná rýmička, není to legrace, skutečně nemá smysl to podceňovat. Ale je potřeba těm lidem nějak pomoci. Problém je, že lidé jsou bezbranní. Není v podstatě nic, čím by se mohli alespoň nějakým způsobem léčit. Paralenem, Ibalginem, čajem to prostě není možné zvládnout. Já bych chtěl apelovat na pana ministra zdravotnictví Blatného, jestli mě poslouchá, aby se pokusil, aby zajistil, aby aspoň léčiva, která zvyšují imunitní odpověď organismu, což je třeba ten Isoprinosine – je to vyzkoušené, v Polsku to funguje – aby to bylo dostupné, aby to bylo dostupné lidem, nejenom na předpis s obtížemi, ale aby to bylo možné koupit v lékárnách, protože to je lék, kterého sice v nemocnicích je dostatek, oni ho dají pacientům ve chvíli, kdy je tam dovezou, kdy už mají problémy, kdy už mají poškozené plíce, kdy už lapají po dechu, a v té chvíli zvýšená imunitní odpověď nepomůže, naopak zabíjí. Kdežto kdyby ti lidé měli možnost si to vzít na začátku nemoci, těžkých případů by ubylo, tak jako v Polsku. Tak to prostě je. Čtyřikrát větší země má polovinu úmrtí, má podstatně méně pacientů, kteří jsou v těžkých stavech. Takže já bych poprosil, aby opravdu byla možnost alespoň nějakým způsobem se efektivně léčit v počátku. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak a teď je prostor pro vyjádření stanoviska klubu KSČM. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, paní ministryně, páni ministři, kolegyně a kolegové, každý z nás tady máme nějakou odbornou pracovní minulost. No, v podstatě ne všichni, ale řekněme, že většina z nás ano. Moje pracovní minulost vyšetřovatele mi vždycky říkala, že když někdo o něčem velmi obsáhle a dlouho mluví, že si na to mám dát pozor a mám si klást otázky, proč tak činí a zda v tom nemám něco hledat. Jako poměrně dlouholetý vyšetřovatel jsem vždycky byl zvyklý klást otázky a hledat na ně odpovědi.

Samozřejmě nechci zpochybňovat ty lékařské odborné věci, o kterých tady hovoříte, ale je řada otázek, na které si sám sobě potřebuji odpovědět, a potřebuji odpovědět také lidem, když se mě ptají na můj názor. Já tady slyším – a musím říct, kdy to začalo: ve středu, kdy jsem přijel ráno sem do Poslanecké sněmovny, tak jsem poslouchal během těch 150 kilometrů asi čtvery zprávy a poslouchal jsem, o čem se vláda domluvila, že v podstatě pojedeme podle pandemického zákona, a poslouchal jsem všechna ta vyjádření.

V deset měl začít Ústřední krizový štáb, takže jsem už seděl v kanceláři, a dvě minuty poté oznámili, že pan předseda Ústředního krizového štábu je na vládě a že nemůžeme. Ale já měl zapnutou Čtyřadvacítku, tak jsem si dělal svoji práci na tiscích a další, protože další schůzky jsem měl až odpoledne. Jak jsem poslouchal tu Čtyřadvacítku, najednou mě něco, jak se říká, dloublo pod žebro, koukám a ono v podstatě Pinocchio nos z mého pohledu. Já jsem najednou poslouchal tiskovou zprávu nebo vystoupení členů vlády po jednání vlády, a nestačil jsem se divit té změně, která nastala. Stačí nám pandemický zákon, a najednou se začalo mluvit v podstatě o katastrofických scénářích, pan vicepremiér Hamáček umí mluvit i o mrazicích vozech a já nevím, o čem všem, stovkách mrtvol a já nevím, léčbách na

chodbách. A já jsem na to tak najednou koukal a říkám, co se změnilo? Co se změnilo, že najednou slyším úplně něco jiného, než jsem slyšel ráno cestou do Prahy při čtyřech zprávách, které jsem za ty dvě a půl nebo dvě a čtvrt hodiny vyslechl? Chvilku jsem to poslouchal, a dneska v podstatě i pan ministr zdravotnictví přednesl ty katastrofické scénáře, co bude následovat, pokud nevyhlásíme, neprodloužíme, nebo teď vidím, že jste se dohodli, tak vydáte nějakou deklaraci pro vyhlášení nového nouzového stavu.

Data se výrazně zhoršila, to je to, o čem tady mluvíte. Pan ministr Blatný v úvodním vystoupení v podstatě mluvil o těch číslech a samozřejmě tím, že jsem zvyklý analyzovat materiály, se kterými jsem vždycky pracoval, tak jsem si začal analyzovat i materiály, které jsou dostupné na stránkách Ministerstva zdravotnictví, popřípadě ty, které dostávám jako člen Ústředního krizového štábu, to znamená denní svodky nebo chcete-li, denní hlášení. Když jsem se podíval do těch denních hlášení a na čísla, o kterých se tady hovoří – a to jsou ta čísla, o kterých mluvil pan ministr zdravotnictví – tak ten den, kdy to začalo, to Pinocchio, jak já říkám, bylo provedeno 87 000 testů, 87 000 testů, z toho 39 000 bylo testů PCR. Z těch 39 000 PCR testů bylo 15 500 – zaokrouhluji to, neberte to úplně přesně, možná tam je nějaká stovka navíc nebo odebraná – 15 500 bylo pozitivních. Při počtu 87 000 těch 15 500 dělá, že to je nějakých 18 %, ani ne jedna pětina z počtu testů.

Pokud jsme to začali zmiňovat, média najednou začala hovořit: Ne ne ne, my neporovnáme všechny testy, nás nezajímají antigenní testy, protože ty jsou takové nebo makové, my porovnáme jenom PCR testy. A mluvilo se – a já jsem to poslouchal (nesrozumitelné) – překročili jsme poprvé 40 % nakažovosti. Já říkám, jak 40 %? 87 000 – ano, pak tedy řekli, počítáme pouze PCR testy. Dobře, z 39 je 15,5 něco malinko přes 40 %. Druhý den, 25., bylo provedeno 85 000 testů, z toho 37 000 bylo PCR testů, 13 500 pozitivních. Pokud zase vezmu počet pozitivních a počet provedených testů 85 000, vzniká mi 16 % nakažovosti. Ale pokud porovnáám pouze ty PCR testy, o kterých mi říkali, že to bylo to nejdůležitější číslo, těch 40 %, tak z 37 těch 13,5 činí pouze 38 %. To znamená, už to spadlo o dva dny a druhý den už o tom nikdo nemluvil, protože pro to vyvolání bylo důležitých těch 40 %, protože poprvé jsme překročili 40 %. No a jak to tak bývá, když už něco děláte, tak jsem se podíval do vývoje těch statistik a všechny ty věci, tak jsem se podíval třeba na začátek roku. 5. 1. – antigenní testy u nás ještě nebyly, tak se ještě nepoužívaly, a PCR testů se 5. 1. provedlo 41 500. V tu chvíli byl výsledek pozitivního testování 17 000, ještě o 1 500 více než toho 24., kdy vláda začala mluvit o tom zásadním zhoršení situace, což znamená 41,5 % – 41,5 %!

A můžeme se podívat na dny předcházející s výhledem, to jsou všechno věci, které dohledáte na stránkách Ministerstva zdravotnictví, pokud tomu budete chtít věnovat čas a pozornost, jsou tam krásné vývoje. To je prostě o tom, že... pro mě to je hra a žonglování s čísly. To, co se v tu chvíli hodí, se řekne, a to, co v tu chvíli nevychází, se pomlčí. Takže někdy se použije sedmidenní cyklus, někdy se použije čtrnáctidenní cyklus vývoje, někdy se to vezme na 100 000 a někdy se samozřejmě řekne celkové číslo.

Takže když si představím, že dneska je prováděno plus minus 87 000 až 85 000 testů a máme 15 500 pozitivních, tak jestli chceme vyvolat ještě větší paniku, tak docilme toho – a všude ta výslednost je 15, 16, 17, 18 %, prostě do jedné pětiny – tak docilme toho, že budeme provádět 120 000, 150 000 testů nebo 200 000 testů. Jestli docílíme 200 000 testů, tak 18 % bude nějakých 36 000 lidí nakažených. No, to bude bombastické číslo, po tom všichni musejí skočit. Já si myslím, že to by neměl být problém. Testy už konečně máme, začneme dělat i to testování, doufám, že i samotestování a další.

Takže já se ptám, co se tak výrazně zhoršovalo, co se tak výrazně zhoršuje, co se tak výrazně děje? Pokud se podívám zase na – a samozřejmě, mluví se, já nepopírám vůbec, že covid tady je, že jsou tady nové mutace, anglická, ta jihoafrická a brazilská a česko-slovenská,

prostě ono se to bude stejně nějak měnit. Ale pokud se zase podívám na přehled, zase na stránkách Ministerstva zdravotnictví, přehled té lůžkové péče, včera dvě minuty před 17. hodinou aktualizovaný, než jsem šel do večerního pořadu, vidím, že kapacity, volné kapacity ECMO, to je ta mimotělní ventilace – nejsem lékař, možná to říkám špatně – volná kapacita je 35 přístrojů, 41 %. Úplná plicní ventilace, kapacita volná je 683 – 29 %. Nejčastěji je zmiňováno – a zase to číslo, které je pro nás nejdůležitější, protože pokud tady chceme vyvolat tu bombu, tak to jsou lůžka ARO plus jipka dospělí. Volná kapacita je teď 584, ale to jsou všechna lůžka. Musíme také říci, že musíme něco zachovat pro to, když někdo se zraní při dopravní nehodě a tak dál, prostě úrazovost.

To znamená, dneska lůžka covid, pro ty pozitivní, je nějakých 158 lůžek, mluvíme o kapacitě 14 %. Pan ministr zmiňuje, že pokud s tím nic neuděláme teď, rychle, zásadně, že se dostaneme během týdne, během 14 dnů, během 20 dnů do situace, kdy budeme na 5 %, což je totální kolaps zdravotnictví. Já jsem zase podíval na ta data, na začátek ledna, kdy ta čísla byla podstatně vyšší, protože nemůžeme srovnávat PCR testy s testy antigenními, tak jak se to hodí vládě, protože jsme se dostali na těch 40 %, tak v tu chvíli volných lůžek bylo 17 % nebo 17 a něco. To znamená, my jsme se posunuli o dva, o tři procentuální body. Pokud bychom šli tímto vývojem, samozřejmě se někam posouváme, ale určitě to není ten katastrofický scénář, který je nám tady předkládán.

Nechci zpochybňovat vůbec ta čísla, nechci říct, že tady by nebyl covid. Ale zároveň se ptám, když mluvíme o těch 20 000 mrtvých, kde se nám v podstatě od roku 2019, nebo chcete-li od roku 2020, vytratilo klasicky respirační onemocnění, jako jsou chřipky. Protože vždycky víme, že byly nějaké problémy sezonní chřipky a ty další věci, které s tím jsou spojeny, a že bohužel i na chřipku nám umíralo velké množství lidí. Když jsem se podíval do statistik Státního zdravotnického ústavu, zpráva Národní referenční laboratoře za 21. až 24. týden roku 2020 uvádí, že pro chřipku a nechřipkové respirační omezení v podstatě v Evropě přestalo zpracovávání údajů již ve 20. týdnu. To znamená, od 20. týdne roku 2020 neevidujeme – Evropa neeviduje – jakákoliv chřipková onemocnění, ale tím pádem ani úmrtí na chřipková onemocnění. Poslední hlášení Státního zdravotnického ústavu ze 16. 2., to znamená týden, 10 dní zpátky, říká, že 36 zemí ze 41 má v rámci chřipky nulovou aktivitu. To znamená, 36 zemí ze 41 vyplenilo chřipku a chřipka neexistuje. Chřipku evidují pouze Ázerbájdžán, Slovensko, Portugalsko, Ukrajina, Anglie. Já se ptám, jestli opravdu se nám podařilo vymýtit chřipku, anebo jestli i ti lidé, kteří jsou covidoví, jestli to je nějaká jiná forma, a umírají tedy na tu chřipku. Já vím, že samozřejmě se můžete smát, ale jsou to věci, které jsou pro mě docela důležité. Neuvěřitelné to je, ale jestli mi odpovíte, proč nemáme chřipku, tak já vám za to budu velmi rád. A proto jsem říkal, nebudu polemizovat s těmi odbornými věcmi, ale odpovězte mi, proč v ČR už rok a půl není chřipka. Pokud mně na to odpovíte, budu velmi rád.

V rámci vystoupení tak jako tradičně pan ministr a vicepremiér Hamáček říká: Ještě to musíme chvíli vydržet. Ano, já jsem tuhle větu už slyšel asi šestkrát nebo sedmkrát. Takže vydržíme další tři týdny nebo měsíc, co jim, vážení kolegové z demokratické opozice a Pirátů, tentokrát bílko šek zase dáte, a sejdeme se na konci března a uslyšíme tu samou větu, možná si ji někde zarámujete: Situace se úplně nezlepšila, musíme to ještě chvíli vydržet.

A pak jsou ta opatření, o kterých tady hovoříme. My jsme navrhovali návrat dětí do prvního stupně, to znamená třetí, čtvrté ročníky, a samozřejmě jsme chtěli testování. Vláda, přestože to slíbila, není schopna splnit v podstatě nic. Místo toho – teď přicházíme s tím, že je katastrofické zdravotnictví, že to všechno kolabuje, ale desítky a stovky lékařů nám jezdí do Německa a do Rakouska, včetně nižšího zdravotnického personálu, ale na ty myslím dosáhnout nemůžeme, takže my vyzýváme maminky, které jsou na mateřských dovolených, popřípadě jsou to už starší sestřičky a mají tu odbornost, aby se vrátily do práce,

aby pomohly tomu zmírajícímu systému. Ale zároveň vyhlášíme opatření, kterým řekneme, že zůstanou doma děti prvních, druhých tříd a děti z mateřských školek. No, jsou ale další desítky a stovky maminek, popřípadě tatínků, kteří v zdravotnictví pracují.

Já vím, že namítnete: Ale my jsme přece řekli, že budou fungovat resortní školky nebo školky IZS. Ano, tady v Praze, v Brně, ve statutárních městech, popřípadě to asi fungovat bude. Ale když vezmu okres Trutnov, Oblastní nemocnici Trutnov, kde se pracuje, řekneme, na dvanáctihodinové směny, sestřička nastupuje ráno na šestou a jede do práce třeba 15, 20 kilometrů, takže ne všechny sestřičky bydlí v tom městě. To dítě bude vstávat ve čtyři, v pět, aby ho odvezla do školky v Trutnově? Kdo to dítě vyzvedne? Jak to bude fungovat? No, ta sestřička nebo ošetřující personál asi zůstane také doma. Povoláme armádu, povoláme policii, povoláme hasiče, vždyť jich je dost, všechno to zvládneme.

Při jarní vlně, vážení kolegové, se nám dařilo, ale i díky tomu, že jsme třeba komunikovali s Ministerstvem spravedlnosti, tak se podařilo to, že se nákaza nedostala do věznic. Teď se podívejte na denní hlášení. Není snad věznic, která by neměla desítky a stovky nakažených, ale včetně příslušníků Vězeňské služby. Kdo nám tu nákazu do věznic zavlekl? Buď příslušníci, nebo civilní zaměstnanci, kteří ve věznicích pracují, nebo externí firmy, které tam jezdí dělat. A už dneska slyšíme, že Vězeňská služba říká: My asi zkolabujeme, my budeme potřebovat pomoc. Pomoc. A kdo tu pomoc Vězeňské službě může udělat? Podle zákona, který jsme nedávno schválili – ještě že jsme ten zákon schválili – to může být pouze Policie ČR. Takže pošleme určitý počet příslušníků Policie ČR na výpomoc Vězeňské službě.

A to ještě nemluvím o situaci, kdy někteří odsouzení budou ve stavu, kdyby potřebovali urgentní, nebo chcete-li, odbornou – nebo já nevím, jak to nazýváte – lékařskou pomoc. Vězeňská služba má, pokud vím, pouze dvě věznic (nemocnice?), jednu v Brně a jednu tady na Pankráci. Nevím, jaké tam jsou kapacity lůžek, kde by tito pacienti mohli být, ale pokud budou potřebovat lékařskou pomoc, tak budou muset být převezeni... (Nápověda z pléna.) 39, 42. Tak pokud nastane taková situace, kdy tito pacienti budou muset být převezeni do civilního zdravotnického zařízení, je povinná vězeňská služba, možná ve spolupráci s Policií ČR, zabezpečit jejich střežení, protože přestože ten člověk může být napojen na jakékoliv přístroje, může být... Jsou prostě povinni zabezpečit jeho ostrahu. Ostraha samozřejmě bude odebrat síly a prostředky tomu, kdo tu činnost bude vykonávat.

To je jedno z těch míst. Dostalo se nám to dovnitř do zařízení, do pobytových zařízení. A je jedno, jestli to je pobytové zařízení vězeňské služby, anebo jestli jsou to pobytová zařízení – nemocnice, domy s pečovatelskou službou, popřípadě domovy důchodců. Jak je to možné, že jsme nedokázali – ne my, vy, vládo – že jste nedokázali pobytová zařízení ochránit? Proč se nedělalo testování? Proč nebyl dostatek testování nebo proč se neudělala taková opatření, aby k tomu nedošlo? My jsme vám to říkali už přece od prosince, že jsou věci, které je potřeba řešit.

Když si čtu zase ta denní hlášení, tak je napsáno, že nejčastější forma přenosu je v rámci zaměstnání. Já myslím, že to tamhle pan kolega Bláha, prostřednictvím pana předsedajícího, zmiňoval, že to úplně tak není, že všichni jsou odpovědní a tak dále. Ono to asi úplně tak nebude, protože když se zase podívám na profil věkových případů nákazy, tak vidím, že nejpostiženější jsou ve věkové skupině 40 – 49, druhou skupinou 50 – 59, to je 16 %, a 30 – 39, to je nějakých 15 %. To znamená, to jsou lidé produktivního věku, kteří, předpokládám, že chodí do práce. To znamená – a zase: od ledna jsme žádali, ať se provádí testování, ať je možnost samotestování, protože jestli tady byly antigenní testy, kde bylo možno je provádět pouze za přítomnosti vyškoleného zdravotníka, tak je to prostě špatně. Přece na trhu je už dneska i dostatek antigenních testů, a nejsou to jenom ze slin, jsou to i neinvazní do nosu, kde se může provádět samotestování a můžou si ho provádět buď samy

děti, pokud bychom mluvili o školství, nebo samozřejmě zaměstnanci v jednotlivých podnicích.

Jsem velmi rád, aby to nebylo jenom negativní, že vláda přichází s tím, že bude proplácet alespoň – a já si myslím, že to je nedostatečné, ale aspoň za to díky – alespoň čtyři antigenní testy jednotlivým firmám a jednotlivým pracovníkům, kteří pracují ve výrobním procesu. Protože my musíme vyřešit ten zásadní problém, co ještě chcete dál udušit.

Já jsem z postiženého okresu Trutnov. Jezdím přes kontrolu v podstatě čtyřikrát až pětkrát, nebo možná sedmkrát, osmkrát za týden, protože mně nic jiného nezbyvá. Vidím tam ty kolegy. Minulý týden nebylo úplně dobré počasí, teploty minus 18, zmrzlí. Je to opravdu náročná šichta pro ty chlapy. Já je opravdu obdivuji, co tam všechno dokázali udělat. Myslím si, že tato vláda by měla také najít finanční prostředky a službu těm lidem dostatečně zaplatit. Když dokážou najít peníze na to, aby zaplatili pracovníky ve zdravotnictví a v sociálních službách, tak by také měli najít dostatek finančních prostředků, aby zabezpečili odměny anebo řekněme příplatky pro lidi, kteří dneska se podílejí na těchto vašich bezpečnostních opatřeních v rámci Trutnovského nebo Královéhradeckého a Karlovarského kraje. A ona to možná nebudou poslední opatření, která jsou. Ale docílit také to, aby ty peníze, tak jako to dopadlo u zdravotníků, doputovaly až k těm lidem, kteří tam opravdu stojí, aby neskončily na Strojnické, popřípadě na krajském ředitelství, tak jako se to stalo v minulosti, kdy sice peníze se daly, ale ty peníze nedoputovaly. A zeptejte se kolegů tady v předsáli za loňský rok, jestli dostali nějaké odměny a v jaké výši. A kolik hodin zadarmo odsloužili, protože když je nouzový stav, tak to jde všechno do takzvaných zelených. Takže to jsou všechno věci, které jsou. Plus k tomu opatření, která děláme, a k tomu ty excesy.

Pan předseda Filip zmínil, že dochází – a že žádná opatření, která do budoucna budete dělat, a za mě říkám budete, protože já už se na tom podílet nemíním – budete dělat, tak je tady zásadní ztráta důvěry. Včera jsem hovořil s jedním mladým studentem, který v podstatě žádá o to, aby se mohl vrátit do školy. Žádají o to, že chtějí žít, že jsou mladí lidé a že nechtějí být rok zavření, že už prostě jsou z toho, jak se říká, vyřízení. A pak samozřejmě se podívají na to, že VIP klienti si jdou na fotbal, popřípadě do restaurace. Ještě se blbečkové u toho nafotí a myslí si, jak jsou strašně důležití. A jaký je výsledek? My tady schvalujeme nějaké sankce, ta sankce tam je myslím 50 000 korun, přestupek přijde, a jaká tam je sankce? 2 000 korun? 3 000 korun? No, to si snad děláte legraci, milá vládo! Teď přijde sněmovní tisk, tamhle to je – 1111, to, co se vrací ze Senátu. Jsem zvědav, vy, kolegové, tam v pravostranné části opozice, jak se k tomu postavíte, protože to je to, že jsme řekli nebo že vláda řekla, že by měly být sankcionovány nejenom servírky a číšníci, kteří pracují v té restauraci a kteří dostanou pokyn, aby otevřeli a obsluhovali, ale ten, kdo jim ten pokyn dá, to znamená majitel restaurace. To znamená, možnost sankcionování fyzických podnikajících osob a právnických osob. Jsem zvědav, jak se k tomu, kolegové, postavíte, protože vy budete vyhlášovat, respektive podporovat nouzový stav.

Takže těch problémů, které tady jsou, je velmi moc. Potom, co jsem slyšel ve středu, a jak se ta situace mediálně hrotí, to znamená, jak říká pan ministr zdravotnictví Blatný, katastrofické scénáře, tak mně bylo jasné, kam se to posouvá. Posouvá se to do roviny: vytvořme novou legendu a vyhlásíme nový nouzový stav. To znamená, vznikne nová situace a vyhlásíme od 1., respektive od neděle 28. nový nouzový stav, a k tomu spějí i všechna politická jednání, která tady provádíte. U některých jsem byl, u většiny ne, tak řeknu provádíte, protože kdybych u nich byl, tak to řeknu. Ano, schválili jsme pandemický zákon, který ještě ve středu ráno stačil. Pak si vláda uvědomila, že ne, ne, ne, nemohli bychom omezit svobodu pohybu, nemohli bychom říct, nebudeš chodit dál než kilometr od baráku, možná v perimetru obce, nepůjdeš nikam, přičemž ale víme, že to stejně nemá kdo kontrolovat, že to ani lidé nebudou dodržovat, protože – tak jak říká náš předseda – ztráta

důvěry veřejnosti v opatření, která děláte. A to pochopil i ten Rakušan, teď nevím, jak se jmenuje, Kurz myslím. I ten Rakušan to pochopil a říká prostě: už to takhle dál není (možné), musíme to malinko rozvolnit. Pochopili to v Polsku, pochopili to všude jinde. My to nechápeme, protože pan Hamáček říká: Ještě to chvíli musíme vydržet nebo musíte vydržet. Pohybovat se v katastru a lidé to pochopí.

No, vážená vládo, lidé to nepochopí. Věřte tomu, že lidé to nepochopí. Je to samozřejmě vaše rozhodnutí, rozhodnutí vás a těch, se kterými jste ten scénář uzavřeli. To znamená, schválili jsme pandemický zákon, teď odmítneme bod nouzový stav, přijmete si usnesení, jak vznikla nová situace, protože Pinocchio tady dělá prostě to zásadní, tři dny to tady do nás mele a lije, a docílili jste toho, že celá veřejnost se šíleně bojí, co vlastně tady znamená britská mutace, jihoafrická mutace, brazilská mutace, česko-slovenská mutace a další mutace přijdou a přijdou, protože bude potřeba udržovat národ ve strachu. To se vám daří. Buďte na sebe hrdí, kolegové vám to odmávají, musíte to s námi ještě chvíli vydržet – měsíc, a tak jak říkal pan předseda Jurečka, my věříme. Mluvil sice o očkování. Pane kolego, vy jste věřící, tak věřte, vaše víra vás uzdraví. My jsme také kdysi věřili, že vláda je schopna a ochotna některé věci řešit. Bohužel není, pochopíte to zase až za měsíc. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Lubomír Španěl, připraví se pan poslanec Jiří Bláha a pan poslanec Antonín Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Ano, děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl, prosím vás, ještě promluvit tady k panu ministrovi Blatnému, když už tu sedí, a plynně navázat na faktickou poznámku kolegy Hrnčíře. Víte, já kolikrát sednu k televizi, tak jak většina lidí, a s napětím očekávám tiskovou konferenci po jednání vlády. Nedožívám se nic. Nic se nedožívám! Pane ministře, vy držíte jakéhosi bobříka mlčení, a já bych vás chtěl poprosit, abyste ho už konečně prolomil, protože tady vám kolegové říkají o tom Isoprinosinu a tom slovenském léku, který si teď nevzpomenu, jak se jmenuje. Vy nejste schopen ani jít tady za ten pult a říct třeba: Je to špatné, je to blbě. Ti lidé očekávají, že jim pomůžeme.

Stejně tak jel premiér Babiš do Maďarska, do Srbska podívat se na vakcíny, vrátil se a ticho po pěšině. Jsme plně vázáni pouze na to, jaké vakcíny nám dodá Evropská unie, a jak vidíte, tak to nefunguje. Jenomže situace je až příliš vážná. Někteří lidé se třeba očkovat nechtějí, ale někteří by se očkovali na vlastní nebezpečí klidně čínskou nebo ruskou vakcínou. Jaké máme právo rozhodovat vůbec za ně? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha. Připraví se pan poslanec Antonín Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já jsem si myslel, že se v myšlení Komunistické strany něco změnilo. Ale omlouvám se, hluboce jsem se zklamal. Protože to, co tady zaznělo, tak to je prostě výsměch. Všichni jsme zodpovědní za to, jak jsme na tom. Na nás poslancích je, abychom přesvědčili veřejnost. Nefunguje: Vládo, zaříd' to! Prostě nefunguje a fungovat to nikde nebude na celém světě. To snad vidíte. Funguje jenom zodpovědnost a přístup k danému stavu. To, že jste pro to, milý pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, nic jako KSČM neudělali, to je váš problém. Je to na nás na každém a my bychom měli poprosit veřejnost a ty, kteří dodržují, aby přesvědčili lidi kolem sebe, aby to začalo fungovat.

A jinak o tom, kdo se nakazí. Já mám 200 zaměstnanců, z toho 150 pracuje v terénu, každodenně. Obsloužíme každodenně 15 000 zákazníků, přímo, kontakt. Jediný nakažený nebyl tímto způsobem. Všechno nakažení je z domácího prostředí. To znamená, že z toho, kdy ti lidé jdou po práci, mimo, sundávají roušky, sundávají respirátory, kontaktují se navzájem, rodiny, známí, a tak dále a tak dále. Věřte mi.

Já jsem každý den v terénu, každý den od rána, od čtyř hodin do večera do osmi s těmi lidmi jsem. Vidím to, jak to funguje na vesnici, ve městech, ve firmách, mezi dodavateli, mezi zákazníky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Zdeněk Ondráček vystoupí s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane poslanče Bláho, prostřednictvím pana předsedajícího, věřte, že jste jediný poslanec, který funguje ve svém regionu mezi lidmi. My ostatní sedíme tady, popřípadě žijeme ve své vlastní bublině. My jsme všichni úplně negramotí, jsme blbci. No, bohužel, kolegové, nedá se nic dělat, každá strana má svého Bláhu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Milan Brázdil s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Já jsem chtěl jenom reagovat na tebe, kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, proč tu nemáme virové onemocnění typu chřipky. Působení virů a bakterií na lidský organismus funguje tak, že to je kompetice, je to soutěžení. Pokud budete mít angínu, dostanete antibiotika, pak je doporučeno, aby veškeré vaše dutiny byly osídleny těmi zdravými, které vám neublíží, a oni pak nepustí ty další. Přesně takhle to funguje i s covidem, který teď nás jakoby zachvátil více, a tudíž není ten virus chřipky tolik agresivní. Je to jednoduché, nic na tom není, samozřejmě funguje i ta rouška a tak dále. Tedy nehledej v tom něco jako že konspirativního a teď to tady nemáme. Je to jenom čistě kompetice, soutěžení o vás jako biologický materiál, a vyhrává teď bohužel covid.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a se stanoviskem klubu ODS vystoupí pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní ministryně, vážený pane ministře, milé kolegyně, milí kolegové, je úplně zřejmé, že dosavadní boj s COVID-19 selhává. Opatření prokazatelně nezabírají. Vláda z toho hledá cestu ven a chce se opřít o řešení, které je právně nanejvýš problematické a velmi pravděpodobně přímo protiústavní. Varujeme před tímto krokem, protože pokud někde spočívá vážný problém těch dosavadních kroků, tak spočíval v nedůvěryhodnosti, v nevysvětlení a zároveň i v tom, že se opakovaně ukázalo, že má právní problémy. Jestli chceme najít z té současné situace východisko, tak to prostě nemůže být právně pochybnou cestou. To, že je to právně pochybná cesta, ukazují rozborů ústavních právníků, ukazujeme to v opakovaných argumentacích také my. A říkáme zároveň jednoznačně v usnesení, které načetl pan kolega Michálek, že vláda má v současné situaci řešení, které je v souladu s Ústavou a které musí znamenat, pokud se tou cestou vláda vydá, východisko z kritické situace.

Současné prodloužení nouzového stavu tak, jak to vláda navrhuje, znamená opravdu prodlužování stavu, který je problematicky vyhlášený. Znamenalo by to zároveň velmi

nebezpečný precedens – revokaci usnesení Poslanecké sněmovny, které vyšlo ve Sbírce zákonů. Historicky se ukazuje na to, že pokud se Sněmovna touto cestou vydala, znamenalo to zpochybnění těch kroků od začátku.

Chceme-li tedy najít východisko ze současné krize, ze současného řešení, tak to taky znamená nemířit úplně mimo terč. Stěžovat si na nedisciplinovanost veřejnosti je přesně střelba mimo terč a bohužel také ukázka toho, že nebereme naše občany jako partnery. To je bohužel také jeden z důvodů krize dosavadních opatření a toho, že se pohybujeme tam, kde se pohybujeme.

Pandemický zákon, o kterém byla řeč, přinesl tři důležité principy a na nich má stát i současné řešení kritické situace. Vysvětlování jednotlivých kroků tak, aby to bylo srozumitelné. Pokud vláda něco podniká, pokud něco podniká Poslanecká sněmovna, tak záleží na tom, aby tomu lidé rozuměli, chápali, jakým rizikům se to opatření brání, jak rizikové je to konkrétní činění nebo ta konkrétní aktivita, na kterou to opatření míří. Zároveň je velmi důležitá přiměřenost těch opatření a také to, že se to veřejnost dozví.

Pak samozřejmě věc, o které byla debata a nepochybně debata bude a bez které se východisko ze současné situace neobejde. Pokud současná čísla ukazují, a dominantní nepochybně je šíření těch více nakažlivých mutací čínského viru, to je podle všech analýz zjevné, není to nedisciplinovanost veřejnosti jako dominantní prvek, jako dominantní důvod, tak to prostě znamená podniknout jiná opatření, která povedou k většímu efektu. Ale pokud mají proběhnout, tak zároveň veřejnost – a ukazují to příklady z Británie a z dalších států – musí mít vizi, co bude na konci těch opatření. V okamžiku, kdy po měsících utahování, po měsících opravdu velmi nepopulárních opatření nepřijde víze, nepřijde jasná ukázka toho, že se společnost začne uvolňovat za jasně daných okolností, tak to může znamenat jenom hlubší problémy a vznik dalších nespokojeností, nebo dokonce nepokojů u veřejnosti. V tomto smyslu je komunikace s lidmi nesmírně důležitá. Proto je důležité, aby ty kroky měly jasné zdůvodnění, aby se zakládaly na právně správném řešení, a ne na řešení problematickém. Protože to znovu jenom víc podvazuje možnosti reálného boje s covidem.

A pak samozřejmě vyvracení pochybných teorií, například o tom, že očkování nefunguje. Tady jsou přece k dispozici jasné údaje. Jestli po Vánocích bylo nakaženo 9 000 zdravotníků a teď je jich 2 700, přestože jinak se nákaza ve společnosti šíří mnohem rychleji, tak to je přece jasný důkaz toho, že očkování má svůj efekt a že pro další východisko, pro tu vizi, o které mluvím, je prostě nezbytné daleko větší rozběhnutí a efektivní očkování jako jedna z klíčových podmínek.

Věc, po které AntiCovid tým volá opakovaně, a předkládá návrhy řešení, je masivní testování. Vítáme, že se k tomu teď vláda také upíná, protože pro to další uvolňování bude tento způsob opravdu nezbytný, pokud se opravdu máme dostat do situace, ve které jsou dnes už jiné státy. A konečně věc, která je také nezbytná pro to východisko, je trasování jako další nezbytná podmínka.

Tedy na závěr klíčové shrnutí postoje občanských demokratů. Je jasné, že se současná situace zhoršuje. Reálně čelíme tomu, co bylo na začátku loňského roku, to jest obava, a naprosto odůvodněná obava, z krize zdravotnického systému. Na to musí přijít reakce, ale ta reakce nesmí být založena na právně problematickém a neústavním řešení, a to zejména v situaci, kdy tu existuje ústavní řešení, které je v rukou vlády. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. S přednostním právem vystoupí paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, v bodě, ve kterém se nacházíme a který předchází jednání ohledně prodloužení nouzového stavu, se nabízí řešení této domněle bezvýchodné situace z hlediska ústavnosti, z hlediska právního státu, ve kterém, troufnu si říci, chceme všichni žít i poté, co nás přejde ta nejhorší vlna epidemie. Zkrátka, právní stát, vláda práva musí být zcela jistě zachována a je naším primárním zájmem. Proto považujeme jako jediný možný postup toho, jak se dál vypořádat s touto situací, ten, že nebudeme vůbec hlasovat o prodloužení nouzového stavu, podle mnohých a podle rozhodnutí už jednoho soudu i už potvrzeném protiústavním vyhlášení nouzového stavu, ale dojde k tomu, že bude vyhlášen nouzový stav vládou. A k tomu, k čemu je možné použít na základě opatření, která chce vláda realizovat, využít pandemický zákon, který jsme před několika hodinami schválili v konečném znění a brzy jej určitě podepíše i pan prezident, a následně k tomu, co nelze jako nadstavbu, potřebuje být dodržováno na základě jiného právního rámce, protože na to sám pandemický zákon nestačí, vyhlásit nouzový stav. Shodují se i renomovaní odborníci na ústavní právo, že se jedná o věc, která je právně nejčistší v dané situaci, ve které se nacházíme.

My se totiž velmi brzy můžeme dočkat toho, že Ústavní soud, u něhož je současný vyhlášený nouzový stav už napaden několika podněty, bude právě tímto Ústavním soudem shozen. A pak, podle jednání, které máme dnes za sebou, vláda nemá plán, co by přesně udělala, nicméně zřejmě si asi dovedeme představit, že v situaci, ve které budeme z hlediska vývoje epidemie, by stále byla nutná opatření, která by musela dál vyhlášovat, takže by se stejně dostala do toho stavu, že by nouzový stav vyhlásila.

Podle mého názoru je zcela nezbytné předejít tady této možnosti, této eventualitě, a způsobit tuto obrovskou nejistotu, což se nabízí, to řešení se nabízí. My jsme jako opozice, naprostá většina ze stran opozice, na dnešním jednání našli právě tu cestu, jak i potvrdit prostřednictvím usnesení, které tady už bylo diskutováno, respektive již bylo načteno, tak tuto jistotu dá i vládě. Neznamená to, že se domníváme, že jenom nouzový stav sám o sobě stačí, že jen pandemický zákon sám o sobě stačí. Je nutné se samozřejmě bavit i o těch opatřeních. Já tady teď nechci pitvat jednotlivá opatření, která jsou dnes navrhována, ale myslím, že se všichni shodneme na klíčové záležitosti, aby nenastal za pár dnů či týdnů, když rozhodne Ústavní soud, zmatek ještě větší, než už mnohdy nastal nebo nastává. Tohle považuji za naprosto relevantní požadavek z naší strany a také čisté řešení z hlediska ústavnosti. A to je pro nás také stejně důležité jako vyřešit pandemií.

Pokud bych měla možnost navrhnout opravdu nějaká hlavní opatření, která dle mého názoru, dle názoru odborníků, názoru našeho AntiCovid týmu, zaberou, tak budu už opakovat mnohé, co tady od nás zaznívalo a zaznívá v posledních týdnech. Myslím, že je často důležité, aby ta opatření přicházela hlavně rychle a včas. Na jednom konkrétním případě to uvedu: v případě testování ve firmách mělo dojít k zahájení plošného a státem podporovaného i finančně testování mnohem dříve. Co se týče respirátorů a jejich nošení na určitých místech, na veřejnosti, opakovaně vyzýváme vládu k tomu, aby je distribuovala i určitým skupinám, zejména těm rizikovým a seniorům, zdarma. Podobné záležitosti a podobné věci, které už bych opakovala již z minulosti a které jste už od nás slyšeli vícekrát. Vytrvale se snažíme vládu přimět k tomu, aby ta opatření dávala hlavu, patu, měla smysl, byla dotažena, nebylo to vždycky jenom polovičaté, nebyly to polotovary.

O to teď určitě běží a to je teď určitě zásadní taktéž. Nesmíme rezignovat na nic. Musíme se snažit dosáhnout lepších čísel v oblasti testování. Když tady byl zmiňován rakouský model, rakouský přístup, tak si z toho nesmíme vytrhávat jenom to A, že nefungují plošné uzávěry, ale musíme také říct i to B, a totiž to, že ten stát masivně testuje, ale opravdu masivně. Vydal se touto cestou, to znamená i v přepočtu na obyvatele, nebo respektive

kdybychom měli udělat porovnání, tak jsou to nesrovnatelně vyšší počty testů týdně, než kolik je provedeno u nás, ať už se jedná o jakoukoli jejich podobu a formu. Je to také úplně jiná důvěra lidí v ta opatření.

A u tohoto se chci zejména zastavit. Já myslím, že jsme ve chvíli, kdy si uvědomujeme, že těch dosavadních 19 999 obětí, ke kterým určitě budou přibývat další, tak jsme ve chvíli, kdy skutečně se situace rapidně zhoršila, je velmi, velmi vážná. Kdybychom za každého, kdo již v souvislosti s covidem, na něj, ať už tomu budete říkat jakkoli, zemřel, drželi minutu ticha, tak budeme mlčet nepřetržitých téměř 14 dní, bezmála, bez mála hodin. To je samozřejmě jeden z možných příkladů, jak ukázat, jak dlouhá řada těch jmen už to je. Je to okresní město v České republice, které by vydalo počet našich obětí za ten rok, co tady s epidemií žijeme.

Tíživost, kterou si tady uvědomuje asi každý z nás, samozřejmě potřebuje mít zásadní důvěru lidí v to, že jsme schopni těmi opatřeními nepřidávat další a další oběti a situaci zvládnout. Souvisí s tím také to, kdo opatření veřejnosti sděluje, ať už mají jakoukoli podobu. Byla jsem na obou dvou jednáních, která proběhla v posledních hodinách a dnech, panu premiérovi jsem to řekla přímo na nich, a byť tady teď není (v sále je jen ministryně Benešová a ministryně Dostálová), tak to chci znovu říci i takto veřejně. Jsem přesvědčená o tom, že v dané situaci to prostě nemůže být někdo, kdo důvěru už úplně ztratil. Dnes je to situace nebo stav velké části politického spektra, to není už ani jenom o vládě.

Ale zkrátka z jasných dat průzkumů vychází, že důvěru v to, že premiér je nás schopen provést tou krizí, věří už jenom jednotky procent lidí v České republice. Proto jsem je jasně požádala, a myslím si, že ta žádost je velmi namístě, a dělám ji znovu, aby se upozadil a aby další kroky veřejnosti, ta opatření a nutnost jejich dodržování, sděloval zkrátka někdo jiný, kdo tu důvěru bude mít. Já nebudu ukazovat na někoho konkrétního prstem, to si myslím, že se ani nesluší, ale myslím, že tohle by byla jednou z těch cest, jak ještě alespoň se pokusit o to, tu důvěru získat zpátky, když ne u velké většiny lidí a naprosté sto procentní části společnosti, tak alespoň tak významné části společnosti, aby to mělo velký význam a přineslo to velké zlepšení.

Stejně tak si myslím, že když už se objevuje čím dál více hlasů, že je tady cesta, nebo by byla cesta skrze nějakou novou vládu, vládu, která by byla proti této krizi, anticovidová vláda expertů či nějakého porozumění, vyvedení nás z krize, tak byť asi všichni víme, jak je tady tato cesta ve své podstatě teď naivní, až možná idealistická, tak i na toto řešení úplně nerezignujme a pamatujme na to, že i my neseme další zodpovědnost, pokud se třeba nepokusíme o to, dohodnout se v rámci celého politického spektra i s prezidentem republiky na tom, že toto řešení budeme hledat. Já nevolám po vyslovování nedůvěry vládě, já volám po konsenzu, který by k něčemu takovému vedl. A můžete si myslet, že jsem opravdu velmi naivní, ale snažím se na to hledět tak, jak by to mohlo pomoci. A vím, že i u našich voličů by mi něco takového velmi složitě procházelo, a právě o to spíš to říkám s vědomím toho, že je to poměrně odvážná myšlenka pro současnou chvíli, ale myšlenka, která si myslím, že by neměla zůstat nevyřčená.

Na závěr mého vystoupení mi dovoluje, dámy a pánové, a zejména milí spoluobčané, vás požádat o jednu věc. Bude se hodně spekulovat a hovořit o tom, co ještě mělo být jinak provedeno, jak konkrétně jinak mělo být to či ono opatření, kam se smí a nesmí chodit, co by se mělo zavřít a co zase naopak otevřít a podobně. Zkusme se všichni na ty následující týdny podívat tak, že nebudeme očekávat to, co bude stát dělat pro nás, ale co můžeme my udělat pro to, abychom situaci mohli zvládnout, jak každý svým vlastním dílem můžeme dodržováním toho, co je nezbytné, pomoci se z té situace vymanit a dostat, jak každý můžeme svým chováním ovlivnit čísla, která každý den ve statistikách vidíme, tím, že se opravdu budeme stýkat jenom s těmi, se kterými musíme, kde je to opravdu nezbytné, a omezíme

veškeré další kontakty, tím, že budeme, pokud to naše zaměstnání umožňuje, pracovat opravdu jenom z domova, tím, že nebudeme podnikat jakékoliv rizikové aktivity, které v rámci šíření epidemie už za tu dobu určitě víme, jaké jsou a známe je, tím, že budeme důsledně nosit respirátory, budeme důsledně dodržovat hygienu rukou a podobné záležitosti, o kterých jsme všichni za tu dobu epidemie už mnohé slyšeli, ale možná ne každý je schopen nepolevit v tom po tak dlouhé době a únava způsobuje určitou vyčerpanost i u každého, kdo by rád ta opatření dodržel. Pojdme si tady v tomto případě říct, že je hodně na nás, na každém z nás, jak to zvládneme, a přidat svoji kapku do soukolí toho stroje a promazat jej právě touto svou zodpovědností, přístupem, jakkoliv to nazveme.

Myslím si, že je to opět namístě a že až projdeme tím nejhorším, budeme hledat, co všechno mělo být jinak a jak to mělo být jinak. My se o to snažíme i teď, snažíme se apelovat na zrychlení očkování ve chvíli, kdy vakcíny už jsou. Snažíme se apelovat na lepší kompenzace pro všechny ty, kteří trpí ekonomickými dopady. Snažíme se prostě ve všech těch jednotlivostech být nápomocni a hledat i tu oponenturu, která je konstruktivní, ale mnohem zásadnější teď v tuhle chvíli vidím, abychom prostě každý z nás vzali zodpovědnost do svých rukou a vnímali to jako možnost, jak přispět ke zlepšení celkové situace a postupnému vyvedení této země z té nejhorší krize, které čelí a kdy čelila. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Podle mých poznámek je to z přednostních práv pro tuto chvíli vše. Přečtu omluvu. Pan místopředseda Vojtěch Filip se omlouvá z dnešního jednání od 15.15. A poprosím pana poslance Čižinského, který je přihlášen do rozpravy, poté pan poslanec Luzar.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Já jsem měl právě dotaz na pana ministra Blatného, protože tady byl, a pan ministr tady není. Je tady pan ministr Blatný? Výborně. (Ministr právě vešel do sálu.)

Já jsem se chtěl, pane ministře, zeptat ohledně nestátních zdravotnických zařízení, protože mi včera volala lékařka z Kladna z ARO a ptala se, jestli proběhla nějaká jednání s nestátními zdravotnickými zařízeními, která jsou vybavena na podobnou péči, jako je covidová péče – mají kyslík, mají všechno – tak jestli ta jednání s nimi proběhla a jestli se vláda nechystá – a já bych se přimluvil, aby se chystala – jim také nařídít péči o covidové pacienty. Tuhle informaci bych chtěl získat.

A potom – tady se skutečně za pochodu tvoří omezení pro lidi, bylo tady šermováno katastrem, což by byla katastrofa, protože někteří lidé by nemohli ani vylézt z domu, tak já bych se skutečně přimlouval, když už to má být skutečně území obce, tak aby to bylo plus nějaká tolerance, třeba pět, deset kilometrů, protože uvedeme spoustu lidí do neřešitelné situace, kdy opravdu nebudou moct ani do lesa, což je špatně. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan ministr vyslyšel vaši výzvu a s přednostním právem se hlásí o slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Jenom krátce. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zareaguji. Ano, s nestátními zdravotnickými zařízeními je jednáno. Je to právě jedna z těch dalších možných kapacit, takže to s vámi úplně souhlasím, toto je jeden z těch způsobů, jakým dále navýšit kapacitu. Také bych se jenom krátce vyjádřil k tomu, co tady bylo zmiňováno o kapacitách českých nemocnic, a zpochybňování statistických údajů. Ony jsou nezpochybnitelné ve chvíli, kdy víme, že zhruba 2 000 lidí starších pětadesáti let je

v současné době každý den nově diagnostikováno dlouhodobě ze statistik, které jsou zcela jednoduše dohledatelné za posledních mnoho měsíců, asi 30 % z těchto lidí končí v nemocnicích. To se trefuje přesně jako hodinky, takže z toho plyne těch 700 příjmů příští týden a následně podle případných dalších vývoju i následné změny. A to, že se o několik set zvýšily počty na českých jipkách, také není zpochybnitelné, takže já to jenom říkám proto, aby nebyla vyvolána planá naděje, že to, co jsem tady říkal, nebyla pravda. A potom ještě byl jeden dotaz a ten jsem teď zapomněl, takže to asi nebylo důležité. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Čížinský. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Já děkuji za tu odpověď. A skutečně bych chtěl apelovat, aby došlo co nejdříve k nařízení těm nestátním zdravotnickým zařízením, protože podle mého názoru je skutečně neúnosná situace, že veřejné nemocnice odkládají i nezbytné úkony, a je tady spousta zařízení, která provádí dlouhodobě zbytné, sice dlouhodobě objednané, ale úkony, které nejsou urgentní. Myslím si, že skutečně dlužíme našim zdravotníkům, ale i všem pacientům to, aby na všechny v tuto krizovou situaci platil stejný metr.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Luzar do rozpravy. Připraví se pan poslanec Martínek.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já se pokusím v tomto příspěvku hovořit k panu ministrovi Blatnému. V první řadě mu chci poděkovat za to, že se jako jeden z mála ministrů snaží reagovat i na všetečné otázky, které mu prostřednictvím různých elektronických médií posílají poslanci. Děkuji za to, že mi i odpověděl, byť ta odpověď byla protichůdná.

Má otázka se týkala astmatiků, astmatiků a alergiků. On mi správně odpověděl na tu alergickou část, ale na ty astmatiky zapomněl. A já mám dotazy občanů, jak mají astmatici udýchat roušky, když mají problém udýchat i normální chuži. Všichni, kdo v tomto zkoušíme dýchat, je to velký problém a ve výjimkách, když jsem pana ministra žádal, aby se to zohlednilo, se to bohužel neobjevilo. Opakuji svůj apel, pane ministře, abyste myslel na astmatiky a obecně všechny lidi, kteří mají zdravotní potíže v rámci dýchání, aby byli ve výjimkách. Protože vládní nařízení, která vy připravujete, jako by neznala výjimky, pokud to nejsou fyziologické výjimky typu malého vzrůstu apod., tak zapomináte, že tady jsou lidé, kteří je prostě potřebují. Rozumím tomu, že by mohly být zneužívány, ale přesto určitá skupina lidí ten problém má, a ještě více vyvolávat paniku mezi nimi je velký problém.

Druhá věc, kterou bych od vás rád slyšel, abyste se jí věnoval, a bylo by velice dobře, kdyby zazněla ve veřejném prostoru z vašich úst, a ne z úst různých jiných odborníků, protože ministr zdravotnictví pro mě neustále představuje autoritu: jak je to s protilátkami. Jak je to s lidmi, kteří prodělali covid, oficiálně je to už přes milion občanů České republiky. Odborné odhady hovoří až od dvojnásobku, čili o 2 milionech občanů České republiky, ne-li 3 milionech, kteří covid v nějaké formě měli, například já mezi ně patřím a mé protilátky jsou oproti normálu až čtyřnásobně vyšší, jak jsem si nechal udělat v pondělí test. Jak je to s námi? Lidmi, kteří prodělali covid, máme protilátky na covid v těle, čili očkovat se, ano – ne? Firmy, které očkování vyvíjejí, říkají: Samozřejmě, není problém. Ale zase jsou stanoviska odborníků, která říkají: Není třeba pospíchat, máte-li protilátky, očkování je vcelku zbytečné. Pokud bychom vzali ty střizlivé odhady, že v České republice jsou 2 miliony lidí, kteří covid

v nějaké formě měli, tak je tady z 10 milionů hned 2 miliony lidí, které nemusíme aktivně očkovat, a ušetříme očkovací látky pro ty, kteří to potřebují.

Čili pane ministře, bylo by dobře, kdybyste se této věci věnoval a své slovo veřejnosti také řekl, jak je to s tímto, a jestli tito lidé si třeba sami dobrovolně mají nechat změřit protilátky, aby měli nějaký podklad, na základě kterého by mohli nějak fungovat ve společnosti, když vy uvažujete o tom, a bohužel Evropa také, že by se průkazně nějak dávalo, že jsou lidé očkováni, aby mohli cestovat. Je to třeba problém momentálně mého regionu, kdy Polsko uvažuje, že uzavře hranice, a občané, kteří chtějí do Polska, budou muset mít nějaký průkaz o očkování, což nepovažují za správné, rozdělovat Evropu podle toho, kdo je nebo není očkováni, ale budiž, je to jejich rozhodnutí. Pro nás by ale mělo být jasné, jak postupovat s lidmi, kterých je čím dál více, kteří ty protilátky proti covidu mají, obávají se třeba právě kvůli tomu očkování, aby jim to někdo vysvětlil a jasně řekl: Nemusíte pospíchat, nebo jak mají postupovat.

Další věc, kterou jsem chtěl zmínit z konkrétních připomínek, je zkušenost, čerstvá zkušenost z dnešního dne, kdy v malém okresním městě přijela na návštěvu rodičů osoba z Prahy a objednala se v tom okresním městě dlouhodobě dva měsíce dopředu na antigenní testování, aby měla jistotu, když přijíždí z velkého města, kde ten covid řádí, do malého, aby byla otestovaná a mohla ke svým rodičům, protože je nechce ohrozit jako spořádaná občanka, vcelku bezpečně. První kontakt byl takový, že: Ježíš, vy jste špatně objednaná, protože my teď zrovna dneska testujeme PCR testy a neděláme antigenní. Zasmál jsem se a říkám: Přece to je 15 minut, antigenní test není problém. Ne, ne, ne, nám systém nefunguje, my nejsme v rámci okresní nemocnice schopni vám dneska provést ten antigenní test, dneska děláme PCR. Tak otázka logicky zní: Tak kdo mi to udělá? Nejbližší okresní město velikosti, kde by to mohli dělat, je pro samoplátce Ostrava, čili docela daleko. A druhá věc zněla: Tak se objednejte. No jo, ale za 14 dní. Čili spořádaný občan, který by chtěl plnit tato nařízení a příkazy, má docela velký problém, a stálo by za to se také zaměřit na ty systémy testování a systémy objednávání, zda opravdu plní ten účel, jaký plnit mají, protože takovéto zkušenosti když lidé nabudou v těchto zařízeních, samozřejmě jsou proti jakémukoli jinému přístupu, a pouze tyto lidi naštvou.

Zase potěšující informace je, že očkování funguje, pane ministře. Máte pravdu, protože jsem si to zjišťoval v domovech s pečovatelskou službou a v domovech pro seniory, kdy po první vlně očkování výrazně poklesla nemocnost. Za to děkujeme, že šli v první vlně, ale je třeba nutně pokračovat dále a začít očkovat všechny ty, kteří toto očkování chtějí absolvovat. Ale s tím souvisí má otázka. Zdravotní personál je z velké části očkováni. Už uplynula i inkubační doba po tom očkování, kdy by ta vakcína měla začít zabírat. Jaká jsou opatření vůči těm očkovaným? To znamená, už nemusí nosit ty skafandry? Už jim stačí rouška, protože jsou už očkováni? Jak dalece na ně působí větší náboj té infekce? Jak by měli přistupovat? Nemělo by se i tady toto revidovat, když jsou tedy očkováni? Jak dalece je chráněno toto očkování? Protože samozřejmě to také uvolní možné kapacity ve zdravotnictví. Pokud tyto údaje nejsou známy a nemáte je, je třeba tuto informaci také poskytnout, protože mnozí se mě na to ptají, a dokonce i lékaři se mě na to ptají, zdravotníci. Vždyť já jsem očkováni, ano, uplynula doba, jsem chráněn. Proč musím nosit štít a další věci, když jsem očkováni? Odpověď nedostávají.

Co se týče mé snad poslední otázky: Když připravujete ve spolupráci s ministrem vnitra tvrdý lockdown, ale takový, že opravdu zakážete cestovat z okresu do okresu, tak první, co se objevilo, když jsem se na to díval, je informace nebo spíše dotaz, ano, když to uděláte, jaké bude rozvolňování? Protože všude tam, kde se to uzavřelo, když se to rozvolnilo po té době, tak do týdne zase měli nárůst, a docela výrazný, protože lidí, kteří jsou takhle stlačeni, najednou se rozletí ven, a pokud se to nezačne řešit, tak ta nemoc znovu propuká. A proto

jsou ty vlny, proto jsou ty špičky. Že opravdu někdy ne tak uzavřít, ale spíše apelovat a nechávat tomu nějaký průběh, je proti těm špičkám, které se potom ve statistikách objevují.

Očkování jako problém, očkování jako určitá metafora průběhu covidu a cílený stav, to světýlko na konci tunelu, snad každý vnímá. Druhá otázka je, jak pokračuje osvěta. Občas proniknou na veřejnost informace ze statistiky dotazů občanů, jak se dívají na očkování, a docela hodně jich toto odmítá. Možná z neznalosti, možná ze strachu, ale je to chyba vlády, je to chyba Ministerstva zdravotnictví, že nedělá osvětu v rámci očkování, aby se lidé tolik očkování nebáli. Je to přirozená obava, když slyšíte, že AstraZeneca nad 60 let a že tam někdo na to umřel a podobně. Prostě osvěta by tady měla být a měla by nastat, což se týká také například očkování učitelů. Mám obavu, aby očkování učitelů neskončilo podobným fiaskem.

A pokud připravujete – a pan ministr vnitra tu není, pan ministr školství: už jsem zvyklý, že tady není – připravujete uzavření škol, školek a jeslí, tak jak máte připravenou náhradu za ty ženy, které budou muset zůstat s těmito malými dětmi doma? V Praze to problém není, ale zase vezmu-li okresní město, tak je to docela velký problém, když někdo musí jít na šest hodin ráno do práce jako zdravotní sestra a musí jezdit přes celé město, což je hodinka dopravy, možná do jediné vyčleněné mateřské školky. Tady se zapomnělo na ty menší obce, menší města, a dává se příklad třeba velkých měst, kde zajistit funkční školku asi není tak velký problém. Ale v malých okresních městech to problém je. Proto byste i toto měli zvážit, než vůbec začnete zavírat tyto jesle a školky, aby se zohlednil i tento problém, který zcela určitě bude. Znovu opakuji, zcela určitě bude. A věřte mi, že málokdy se v některých věcech pletu, jak jsem se nepletl s tím, že očkování, distribuce očkovacích látek vážne, a když jsem navrhoval změnu v zákoně, říkali jste: Ne, ne, ne, všechno je vybráno. – Vázlo.

Je to prostě problém, který nemůžete nechávat bokem, protože ti lidé očekávají od vás jako autority, ministra zdravotnictví, jasná slova. Pokud toto nebude zaznívat, tak základ, že ztratíme důvěru jako politici, jako ti, kteří by měli rozhodovat, je nasnadě. A když se díváte na poslední průzkumy důvěry, tak jako opozičníka by mě to mělo těšit, vláda v důvěře velice, velice ztrácí. Pokud s tím nezačnete něco dělat – tady nejde o to, že bychom tady hlasovali a chtěli odvolat vládu a způsobit ústavní krizi. Ne, tady jde o to, že občané ztrácejí důvěru ve vládu, a to je k zamyšlení. Teď nejde o politický boj, ale jde o to, získat důvěru občanů, aby tuto stávající vládu aspoň vnímali jako vládu, která ví, co dělá. Já bych strašně rád, aby se to podařilo.

Já vás znovu, pane ministře, vyzývám, abyste zkusil udělat dennodenní aspoň osvětovou čtvrthodinku před hlavním vysílacím časem ve veřejnoprávních médiích, jak už jsem vás půl roku vyzýval, abyste začal vysvětlovat lidem, co se ten den dělo a co se očekává, jak to bude fungovat, co se připravuje, protože to, co se občané doví z tiskových konferencí, pokud je náhodou v různé časy uvidí, tak z toho vůbec radost mít nemohou, protože novináři se ptají samozřejmě na bulvární informace a ta základní pro občany jim uniká. Tady tohleto, jestli je nějaký dluh, tak ten dluh určitě je. A zároveň vyzývám, aby se rozšířil krizový štáb o ředitele veřejnoprávních médií, aby tam chodili pravidelně ředitel České televize, ředitel Českého rozhlasu a České tiskové kanceláře, aby měli informace, které krizový štáb má, a na základě toho mohli vnímat i vysílání těchto veřejnoprávních médií, která pouští mnohdy hrůzu mezi občany jenom proto, že to je momentálně aktuální, zajímavé, nevím, jak to nazvat – bulvární takovéto vysílání.

Já bych byl rád, aby se zase vrátila zpátky v rámci systému krizového řízení zodpovědnost, zodpovědnost za to, že ti, co řídí, taky musí mít výsledky. A nebál bych se toho, pane ministře, když máte tým, který zklame, ten tým vyměnit a začít s novým týmem, protože pokud nevyměníte tým, může se stát, že tým vymění trenéra, a to bych si nepřál, protože další ministr zdravotnictví, to by měla tato republika asi problém časově přenést. Proto zkuste i mezi své poradce pustit další lidi a zkuste rozšířit tým, popřípadě najít vhodnou

cestu pro tuto republiku. Ta, po které momentálně jdeme, se ukazuje, že to není dobrá cesta a že nevede k vytouženému cíli. Přeji nám všem, abychom tuto cestu úspěšně skončili s co nejmenšími obětmi, ale také s co nejmenším strachem. A hlavně zdraví pro všechny – to bych si přál. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a další vystoupí pan poslanec Tomáš Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Vážený pane ministře zdravotnictví Blatný, posílal jsem vám písemnou interpelaci ohledně povinně používaných ochranných prostředků dýchacích cest. Zatím jsem neobdržel odpověď, proto se vás chci nyní na vaše stanovisko zeptat, protože může ovlivnit mé hlasování v tomto a dalších bodech.

Vláda 22. února 2020 vydala mimořádné opatření ohledně nošení respirátorů a jiných ochranných prostředků dýchacích cest. Norma FFP2 vyžaduje ochranu minimálně 94 % i na částičky parafinového oleje, zatímco KN95 vyžaduje 95 % pouze na NHCL. V nařízení se tak chybně uvádí 95 %, které by vylučovalo i některé respirátory FFP2, které jsou přitom většinou účinnější než čínsky označené KN95. Pokud chceme omezit šíření koronaviru, je vhodné zvednout účinnost ochrany, než mají stávající látkové roušky, které mají účinnost filtrace částic o velikosti 0,6 mikrometru kolem 20 %.

Mám zde výsledky testů ochranných prostředků nosu a úst časopisu dTest a další výsledky testů respirátorů od Aarona Günsbergera. Z testů dTest vychází, že účinnost záchytu částic o velikosti 0,6 mikrometru testovaných respirátorů FFP2 je kolem 98 %, KN95 od 100 do 90 %. Hned pět testovaných ústenek prokázalo u dTestu účinnost v rozmezí 97 až 94 % vyžadovaných normou FFP2, jedenáct ústenek mělo účinnost v rozmezí 93 až 80 % vyžadované normou FFP1 a šest testovaných ústenek mělo účinnost nižší než 80 %. Účinnost výrobků z nanomateriálů se pohybovala od 100 do 69 %, pouze výrobky z Vietnamu měly účinnost nižší, ba dokonce se deklarovaly klamavě jako výrobky z nanomateriálů i bez jejich použití. Jeden nanorespirátor měl účinnost 100 %, tedy úroveň FFP3, šest nanorespirátorů mělo účinnost 99 až 95 % úroveň FFP2. Jeden měl 92 % úroveň FFP1 a dva měly účinnost pod 80 %. (V sále je velmi hlučno.)

Úroveň ochrany látkových roušek se pohybovala kolem 20 %, kdy vyprané roušky měly většinou větší účinnost než nové neprané látkové roušky. dTest zkoušel také použití kombinace látkové roušky s kapsou pro filtr. Dva testované filtry včetně meltblown dosáhly v testu účinnosti 82 % odpovídající úroveň FFP1. V testu záchytu kapének o velikosti 3 mikrometrů dokonce dosáhly účinku 100 %.

Když se podívám na výsledky Aarona Günsbergera, tak z 23 testovaných respirátorů dosáhlo 5 respirátorů úroveň záchytu alespoň 99,5 %, tyto respirátory byly označeny normami FFP2 či FFP3; 6 respirátorů dosáhlo úroveň záchytu větší než 94 %, tedy úroveň FFP2, 7 respirátorů dosáhlo úroveň záchytu alespoň 80 % – FFP1, zbylých 5 mělo účinnost nižší. Jednalo se především o výrobky z Číny, případně označené KN95.

Povinnost nosit dvě zdravotnické obličejové masky ospravedlňujete mylně odkazem na web CDC.gov, kde však explicitně varují před vrstvením těchto zdravotnických obličejových masek, vzkazuje výrobce roušek PARTA Medica. Vrstvení doporučují pouze pro kombinaci elastické bavlněné roušky se zdravotnickou obličejovou maskou, dodává. Z toho mi vyplývá, že vhodné by bylo právě použití nanofiltru a jiných účinných filtrů v kombinaci s vložením do kapsy bavlněné či jiné textilní roušky. Proto bych se vás chtěl na tomto místě zeptat, pane ministře Blatný, proč je v zákoně použita hodnota 95 %, která je o procento vyšší, než

evropská norma FFP2 vyžaduje, a je těžko srovnatelná s normou KN95. Za druhé, proč je zmiňována v oficiálním opatření Ministerstva zdravotnictví norma KN95, která by se v České republice neměla vůbec prodávat? Nebylo by vhodnější rozlišovat v nařízení požadovanou účinnost podle evropských norem? Například pro zdravotnické zařízení požadovat účinnost alespoň 94 %, tedy obdobu úrovně FFP2, a pro MHD, obchody a jiná místa požadovat účinnost alespoň 80 %, tedy obdobu úrovně FFP1? (Hluk neustává.)

Na webu akademiků a studentů Technické univerzity v Liberci rouskystulkou.org jsou k dispozici protokoly Výzkumného ústavu bezpečnosti práce a Institutu pro testování a certifikaci, které dokazují minimální zachyt meltblownového filtru 81 %. To potvrzuje i zkouška dTestu při vložení filtru do vyprané textilní roušky, což je mimo jiné i více než nanorouška, kterou mám na sobě, která u kapének dokonce uvádí ochranu na úrovni 100 %. Protože mnoho firem pro své zaměstnance používá nanofiltry či meltblownové filtry, které vkládají do roušek, můžete je ujistit, že to je ochrana, která vyhovuje stávajícímu opatření? Budou zajištěny bezplatné ochranné pomůcky dýchacích cest vysoké úrovně i pro nízkopříjmové občany, aby mohli opatření dodržovat?

A poslední věc, aktuální, ohledně toho, že vlastně i tady ve Sněmovně zaznívá, že údajně mají mít ústavní činitelé výjimku. Já mám za to, že to je hoax, který byste mohl vyvrátit, protože si nemyslím, že jsem nějaký nadčlověk, a nevím, proč bych měl mít nějakou výjimku vůči ostatním lidem. Ale jestli jsem pochopil nařízení správně, tak je to stejné jako pro zaměstnance, tedy pouze v případě, že je člověk dva metry od jiného člověka. Takže bych byl jenom rád, kdyby se to uvedlo na pravou míru, aby se nešířil hoax, který tady využívají bohužel i někteří zvolení ústavní činitelé, a lžou lidem o tom, že pro ústavní činitele platí nějaká takováto výjimka.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Výborný. Dá přednost panu ministrovi. Prosím, pane ministře. (Hluk v sále trvá.)

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, krátce. Ta norma, na kterou se odvoláváme, tak já ještě ji nechám zkontrolovat, ale nejedná se explicitně o daný typ respirátoru, ale o normu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším, pane ministře, a poprosím o klid v sále. Už se dostavila větší část poslanců, protože se blíží hlasování, ale tím pádem vzrostl hluk. Já vás poprosím o trpělivost. Umožněte vystoupení pana ministra, prosím o klid!

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji. Jenom ty respirátory, které jsou a mají napsáno více než 94, splňují tuto podmínku, to je v pořádku. A potom jenom potvrzují, že v tom opatření nebudou uvedeni ústavní činitelé, že by měli mít výjimku oproti jiným zaměstnancům z nějakého nošení nebo nenošení roušek. Tak jenom aby to bylo jasné, ono to asi vyřeší i některé z problémů, které jsme zde měli.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A do rozpravy je přihlášen pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Pane ministře, kolegyně, kolegové, vládo, bylo by zvláštní, kdybych jako zpravodaj tohoto bodu zde vůbec nepromluvil. Dovolte mi jenom krátce připomenout důvod zařazení tohoto bodu, který vzešel z dohody pěti opozičních stran, a vlastně se k tomu, pokud se nepletu, připojil i poslanecký klub KSČM, a to právě snaha vytvořit tady jasný prostor pro vládu, aby situaci – která skutečně není jednoduchá, a my to nikdo nezpochybňujeme, a pokud jste dobře poslouchali většinu mých předřečníků, tak ti to opakovali znovu a znovu – situace, do které jsme se dostali, není dobrá. Je potřeba, aby vláda – protože to tady skutečně nemůžeme zařídit my poslanci, ale konkrétní kroky, konkrétní opatření musí přijímat vláda, případně Ministerstvo zdravotnictví, a my jí pro to musíme vytvořit ten legislativní rámec. Ten tady je dán a my se domníváme, že bychom neměli postupovat tím způsobem, se kterým přišla vláda, a sice pokoušet se tady revokovat usnesení, které dle všeho a dle právních názorů revokovat nelze.

Skutečně kdybychom měli tady – tak jak to zatím je v následujícím třetím bodu – pokud bychom měli hlasovat o prodloužení nouzového stavu, tak se dostáváme když ne za hranu, tak minimálně na hranu právního řádu ČR. Bylo by k tomu potřeba dvou věcí. Museli bychom revokovat usnesení, které ale bylo Sněmovnou řádně schváleno, a není to běžné usnesení, ale je to usnesení zrušující, které konstatovalo, že současný nouzový stav končí buď nabytím účinnosti dnes schváleného pandemického zákona, to znamená okamžikem, kdy vyjde ve Sbírce zákonů, anebo nejpozději 27. února, tedy o půlnoci ze soboty na neděli. Není možné toto usnesení, které bylo publikováno ve Sbírce zákonů, není možné ho revokovat usnesením Sněmovny.

Myslím, že kdo si to tady pamatuje, anebo vy, kteří jste ve věci znali, si můžete dohledat, že už jednou se Sněmovna o něco podobného pokusila v rámci projednávání novely obchodního zákoníku, a Ústavní soud toto následně zrušil. Čili my bychom skutečně se neměli vydávat na tento velmi tenký led a jít tímto způsobem, mimochodem zcela zbytečně, protože není k tomu – nebo já alespoň k tomu nevidím – žádný důvod. Druhá věc je, že současný nouzový stav, ten takzvaný hejtmanský, byl od počátku do značné míry pochybný v tom smyslu, že nebylo jisté, zda bylo možné tímto způsobem nouzový stav vyhlásit, nebo ne. Víme, že tady už byl tento čtrnáctidenní nouzový stav napaden, jak u Ústavního soudu, jsou k tomu nějaké výroky obecných soudů, a bylo by dobré v tomto nejasném a právně pochybném stavu nepokračovat.

Prosím pěkně, pane premiére, vládo, je to přece i obrana vás samotných. Vy budete možná čelit – nebo dnes už čelíte – žalobám, které se vztahují právě k tomu, že současný nouzový stav byl vyhlášen v rozporu s krizovou legislativou. Pokud by Sněmovna dnes na vaši žádost odsouhlasila jeho pokračování, tak se tento z našeho pohledu vadný stav neukončí, ale bude pokračovat.

Co přece brání tomu, abychom šli tou jednodušší cestou? To znamená, současný nouzový stav prostě skončí a na něj se naváže v případě, že to vláda shledá jako důvodné, a já říkám, že k tomu skutečně vidím všechny důvody, spatřuji k tomu všechny důvody, které vyplývají z dat, která jsou ze zahlcenosti zdravotnického systému a tak dále, tak jak tady zaznívalo i z úst pana ministra Blatného, i z naznačených opatření, z úst pana vicepremiéra Hamáčka, tak ale potom přece je velmi jednoduché vyhlásit nový nouzový stav, ke kterému právě tím usnesením, které tady bylo navrženo kolegou Jakubem Michálkem, ve shodě i s dalšími opozičními stranami, vám vlastně sdělujeme, že toto považujeme za ten správný postup.

Zároveň jsme jasně naznačili, že nebudeme takto vyhlášený nouzový stav, který bude jasně a srozumitelně zdůvodněn a který bude vycházet z nové situace, která tady nebyla, to znamená z nových mutací koronaviru COVID-19, které se tady objevily, a před 14 dny ta

situace taková nebyla, z nových dat zcela nové situace celého zdravotnického systému, takže opozice nebude žádným způsobem rozporovat tento postup vlády.

To jediné, co po vás chceme, je, aby tento nový nouzový stav byl jasně, srozumitelně a řádně zdůvodněn, aby jeho součástí byla uvedena opatření, která bude vláda činit v rámci tohoto nového nouzového stavu, pokud ho vyhlásí, a co si od těchto opatření slibuje. Zároveň bych považoval za velmi férové a seriózní, kdyby průběžně nás vláda jako Sněmovnu informovala nejenom o té situaci, ale také o tom, zda tato opatření vládou přijatá byla a jsou skutečně účinná. Mimochodem, AntiCovid tým absolvoval jednání i s předními odborníky a vědci, kteří se zabývají modelováním současné situace, a opakovaně tam zaznívalo, že každá hodina, skutečně ne den, ale každá hodina zpoždění těch opatření je velkým problémem.

Domnívám se, že tady není na co čekat. Mrzí mě to, že vláda zasedala poslední dva večery a noci a nedošla de facto k žádným závěrům, protože řekněme si to velmi upřímně, vláda už dnes mohla, nebo klidně ve středu večer, mohla současný nouzový stav zrušit, protože k tomu má svoji pravomoc, z hlediska článku 6 zákona o bezpečnosti státu vyhlásit nový, s těmi opatřeními, která jsou potřeba. Ta opatření mohla běžet a my jsme nemuseli odkládat to, že teď budeme čekat osm nebo deset dnů, než se dostaví účinky těch případných opatření, protože všem je jasné, že to, když k těm opatřením vláda přistoupí v pondělí nebo v neděli, samozřejmě jako mávnutím kouzelného proutku se ta situace nezlepší.

Tedy velmi prosím vládu i Sněmovnu, jednak abychom podpořili usnesení, které konstatuje, že vláda má tuto možnost, pokud to uzná za vhodné, vyhlásit nový nouzový stav, že toto řešení a tato cesta, tento postup je jediný možný, jediný správný. A aby následně ten třetí bod, se kterým přišla vláda, aby ho předkladatelé stáhli, protože v tom okamžiku je bezdůvodné o tomto bodu jednat, protože je jasně naznačeno, k čemu Sněmovna takřikajíc v uvozovkách dává pouvoir vládě, co je tím správným postupem tak, abychom respektovali i v této nelehké situaci právní řád České republiky.

Popravdě řečeno, veřejnost nezajímá to, jestli to bude podle pandemického zákona, nebo krizového zákona nebo jakého zákona. Je důležité, aby nouzový stav, případně právní mantinely, ve kterých se pohybujeme a pohybuje se vláda, aby přinesl to, co si všichni přejeme, a to je to zlepšení. To je potřeba, to je klíčové, to je důležité. A když nebudeme diskutovat nad bodem 3, tak vláda dostává prostor třeba zasednout ještě dnes i nad těmi opatřeními, která je potřeba dotáhnout jasně, srozumitelně a potom je také komunikovat směrem k veřejnosti. Myslím si, že právě informační stránka celé věci, jasná, srozumitelná komunikace, bude tou cestou, jak vůbec ještě udržet poslední zbytky elementární důvěry veřejnosti ne k vládě, ale k opatřením samotným a k tomu, že se z toho dokážeme společně vyhrabat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Mám zde faktickou poznámku – pan poslanec Jiří Bláha.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, já vás nebudu dlouho zdržovat. Je to o jediné věci. Já bych vás chtěl poprosit, že opravdu, věřte tomu, je jedno, jestli to vyhlásíme takhle, nebo takhle. Ano, pojďme udělat to, na čem se shodneme, ale pojďme všichni být nápomocní k tomu, abychom se chovali zodpovědně. To znamená, že na každém z vás poslanci je, abyste oslovili co nejvíce těch, kteří můžou to, co my vyhlásíme, dodržovat, protože věřte tomu, že bez toho, že to na konci budou lidé nějakým způsobem akceptovat, že budou ochotni se tomu podřídit, že to nebude jenom na oko, jsme schopni dojít k cíli. K ničemu je, že jsou zavřené restaurace a obchody, když ve svém volném čase se chováme nezodpovědně. K ničemu je, že

máme školáky doma, nejsou ve škole, když pak odpoledne se všichni scházejí, paří, baví se bez ochran atd. To všechno je k ničemu. (Smích.) Ano, třeba i bez ochran. Ano. (Pobavení.) Takže věřte tomu, že vlastním příkladem a aktivním přístupem jsme schopni – i bez těch ochran – to dát! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Rozsvítla se mi tu faktická poznámka – pan poslanec Benešík. Ještě byla šance, že se špatně opřel o stůl, ale pan poslanec si přeje vystoupit. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Já se moc omlouvám, já jsem se opravdu zdržoval vystoupení, pane předsedo, ale technicky. Ono opravdu není jedno, jak říkal předřečník, jak se ten stav vyhlásí. My prostě pořád tvrdíme, že prodloužit ten stav Poslaneckou sněmovnou není v rámci Ústavy. Je to protiústavní a jediná možnost, jak ten nouzový stav tady mít, je ten, aby ho znovu vyhlásila, respektive aby nový nouzový stav vyhlásila vláda. Vláda k tomu, aby vyhlásila nový nouzový stav, vůbec Poslaneckou sněmovnu nepotřebuje, není to naše kompetence. My v tom prostě nemůžeme nic jiného udělat, vláda to může udělat na 30 dnů bez toho, jestli se to Benešíkovi líbí, nebo nelíbí, ale musí to zdůvodnit. To je celé. Takže není to jedno, a to se tady pořád snažíme prostě vysvětlit, že není jedno, jestli se prodlouží něco protiústavně, a my tvrdíme, že to protiústavní je, anebo vláda převezme plnou odpovědnost a vyhlásí nový nouzový stav na vlastní odpovědnost. To je celé.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a ptám se naposledy, jestli ještě někdo chce vystoupit ve všeobecné rozpravě. Nikoho v sále nevidím, končím všeobecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Pan zpravodaj? (Ne.) Pan ministr za vládu? Není. Přistoupíme k podrobné rozpravě. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Pan předseda klubu Pirátské strany Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se hlásím k návrhu usnesení, který jsem přednesl v obecné rozpravě a předal písemně zpravodaji i předsedům klubů na lavice.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Ptám se, zda ještě někdo v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se opět, zda je zájem o závěrečná slova. Není, a my tedy budeme hlasovat. Možná poprosím pana zpravodaje, aby nám přečetl to usnesení ještě jednou, ať víme přesně, o čem hlasujeme.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane předsedo. Byl podán v tomto bodu jeden návrh usnesení, které zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že po ukončení nouzového stavu ke dni 27. února 2021 je v návaznosti na šíření nových mutací koronaviru a snižující se kapacitu zdravotního systému v kompetenci vlády vyhlásit nový nouzový stav za účelem přijetí opatření proti šíření epidemie nad rámec pandemického zákona."

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Já jsem přivolal kolegy z předsálí. Myslím, že jsme zastoupeni v dostatečném počtu. Zase někdo klepe, neděláte dobře. Doufám, že to bude fungovat. (Pobavení.) Všechny jsem vás odhlásil. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili. Zdá se, že počet přihlášených je stabilní.

Pan zpravodaj nám přečetl návrh usnesení, o kterém nyní zahajují hlasování, a ptám se, kdo je pro navržené usnesení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 9 je přihlášeno 156 poslanců, pro 132, proti 21. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu zpravodaji a končím tento bod.

Otevírám další bod, kterým je

3.

Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu a návrh na revokaci usnesení Poslanecké sněmovny č. 1530 ze dne 18. února 2021

K tomuto bodu vám byl doručen sněmovní dokument 7577, který obsahuje také usnesení vlády, v němž žádá mimo prodloužení nouzového stavu i revokaci usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1530. Já poprosím, aby předložený návrh uvedl předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den všem. Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Já bych nejdřív chtěl tady za vládu deklarovat, že jsem poslal 24. února 2021 žádost vlády ČR o vyslovení souhlasu s prodloužením doby nouzového stavu, a to na dobu končící uplynutím 31. března 2021. Chci vás informovat, že jménem vlády беру zpět část výše uvedené žádosti, a to v části týkající se žádosti o revokaci usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 18. února 2021, číslo 1530, o zrušení nouzového stavu, které bylo vyhlášeno pod číslem 84/2021 Sb., ale trvá naše žádost o prodloužení nouzového stavu.

A já bych chtěl jenom připomenout, že my jsme tu žádost a my jsme ten nouzový stav vyhlásili na základě žádosti hejtmanů, abychom se trochu vrátili do historie, jak to bylo. Takže Sněmovna byla proti prodloužení, následně hejtmani nás požádali, my jsme vyhlásili. A proto vláda chce prodloužit nouzový stav a samozřejmě ty debaty, jestli je to podle zákonů, nebo ne, my si myslíme, že ano, a jsme přesvědčeni o tom, že jsme to vyhlásili správně, a já nechci tady řešit, kteří právníci co říkají.

Já bych se stručně vrátil k 1. 3. 2020. V neděli mám jít do Primy mluvit k prvnímu výročí pandemie, ale tam určitě nebudu mít prostor, tak si ho dovoluji využít tady. V lednu 2020 jsme zaznamenali, už koncem 2019, že je virus v Číně. Naše hygienička nás ubezpečila, že je všechno v pořádku, dávala rozhovory. V lednu jsme ještě posílali zdravotnický materiál do Číny, abychom jim pomohli, 4,5 tuny. A tvářili jsme se, že nás se to netýká. Dne 8. 3. mi zavolal místopředseda vlády Hamáček a říkal, že je jeden pán, který by nám chtěl něco ukázat. Ten pán přišel, jmenuje se pan Řehák, a na základě čísel z Itálie, kde jsme viděli v televizi ty záběry, kde umírají lidé na chodbách, nám ukázal matematický model. Já jsem tomu nechtěl věřit, takže každý den ráno jsem čekal na počet nakažených. A když ten model fungoval, tak jsme se totálně vystrašili a udělali jsme jako první v Evropě opatření – a já to chci připomenout – že jsme zrušili lety do Itálie, zrušili lety do Jižní Koreje, Írán. Zavřeli jsme hranice a s napětím jsme sledovali, 1. března přišla rodina z lyžovačky z Itálie do Děčína a každý den jsme sledovali počet nakažených. Potom na základě toho modelu jako první jsme de facto udělali totální lockdown, který měl skvělý efekt.

Pokud se mi někdo stále posmívá, když jsem v srpnu na konferenci řekl "best in covid", tak Češi byli best in covid. Nikdy jsem nemluvil o nás, o naší vládě. Nikdy jsem nemluvil o sobě. Mluvil jsem o tom skvělém videu, co udělal pan Ludvík, které jsem poslal i Trumpovi a všem, a byli jsme v tom příkladem. Ano, nebyli jsme schopni nakoupit zdravotnické

prostředky, nebyly, nikdo na světě nebyl. Ale Češi to zvládli. I bez nás. A skvěle! Proto Češi byli best in covid. A pokud nějací novináři stále píšou, že jsem mluvil o sobě – nikdy jsem nemluvil o sobě!

Ano, my jsme nesehnali; nikdo nesehnal, protože v momentě, kdy celá planeta chtěla miliardy roušek, tak to bylo nemožné. Měli jsme ve státních hmotných rezervách 30 000 zdravotnického materiálu – 10 000 roušek a ještě potom, když jsme začali stavět Letňany, jsme zjistili, že tam máme i lůžka asi 40 let stará. A skvěle jsme to zvládli. To byly časy, kdy lidé to akceptovali. A byly to časy, kdy vlastně, když někdo byl venku a neměl roušku, tak ti ostatní spoluobčané ho upozorňovali: Nemáš roušku! Proč nemáš roušku? A fungovalo to, lidi to akceptovali. Ano, byli jsme totálně vystrašení tou Itálií, a zvládli jsme to. Znovu opakuji – zvládli jsme to jako národ, jako republika. A nebyla to zásluha vlády. My jsme samozřejmě udělali maximum. Nakonec jsme ty ochranné prostředky sehnali. Takže tehdy, v březnu, 30 000, dneska 160 milionů zdravotnických ochranných prostředků. Máme 80 milionů roušek.

Takže to bylo to období, kdy vlastně jsme měli největší – ještě si pamatuji, jak jsme řešili biatlon. Byl velký odpor, biatlon musí být! Zpochybňovala se opatření a trasovali jsme, až přišel ten taxikář, který nakazil asi 100 lidí, a začal komunitní přenos. A to byl ten zlom. Ale i tak největší počet nakažených byl 422 a nejvíc zemřelých za den bylo 15. A tohle všechno proběhlo a potom jsme se dostali do tlaku, že budeme rozvolňovat, tak jsme rozvolňovali postupně, neměli jsme žádného "psa". Rozvolňovali jsme na základě jednotlivých sektorů a 29. května nám oznámil tým chytré karantény, že odchází z Ministerstva zdravotnictví, a Ministerstvo zdravotnictví to převzalo.

V červnu byla oslava na Karlově mostě, všichni jsme slavili a těšili se – a to není výčitka, to je konstatování. Všichni jsme slavili, že vir je pryč. Zrušili jsme roušky 1. 7. Obrovská chyba! My jsme trasovali, ale my jsme trasovali jediné lidi se symptomy. A všichni šli do Chorvatska, vrátilo se 100 000 lidí z Chorvatska a my jsme je netestovali. Obrovská nálož viru! Obrovská chyba! Techtle Mechtle, obrovská chyba! Měli jsme zavřít okamžitě všechny bary. My jsme to neudělali!

Takže ano, chyb se nadělalo strašně moc. Dne 9. 8. napsal docent Hajdúch mail, nebyl jsem příjemcem, ale to není výmluva, že jsme čtvrtí nejhorší ve výskytu. Dne 17. 8. jsme předložili metodiku na návrat do škol, metodiku na semafor. Dne 19. 8. bylo nařízení, že je plošné, tak jsem se úplně stejně ptal jako předseda ODS, proč za dva dny je rozdíl. A potom 20. 8. se udělala opatření, kdy konečně ty konkrétní skupiny se domluvily. A 26. 8. říkali zástupci zdravotnictví, že vir zeslábl. Ale koncem srpna už nikdo nepřišel. Pokud si z toho novináři dělají srandu, tak ani ten Řehák, který měl italská čísla v březnu, už neměl čísla. A to není výmluva, to je konstatování.

Takže tak to proběhlo, a samozřejmě, další chyby byly. A já zásadně odmítám to, že to mělo něco společného s krajskými volbami, prosím vás. Určitě ne. Covid se stal tématem krajských voleb, ano, žádná jiná témata nebyla. V televizi se ptali jenom, jak vláda... covid. Nikdo se neptal na krajská témata. Já zásadně odmítám, že by to mělo něco společného s těmi rozhodnutími. Nemělo, rozhodně nemělo.

A potom jsme měli změny na postu ministra. Blížily se Vánoce, a další chyba. Všichni volali PES, PES, potřebujeme předvídatelnost. Tak jsme měli "psa" a stále ho máme. Šíleně složitě. Spojili jsme restaurace s obchody. Byl obrovský tlak: otevřít, otevřít. Stejně opozice, jak na nás tlačila v dubnu a květnu – otevřít, tak stejně to bylo před Vánoci. Otevřeli jsme 3. 12. Velká chyba! Ty restaurace jsme neměli otvírat. Ano, můžete říct, proč jste to udělali? Jasně. Můžeme o tom debatovat, proč jsme to udělali.

Potom jsme přišli s antigenními testy. Říkali jsme, ano, prosíme vás, před Vánoci se nechte otestovat. Ale to rozvolnění... A školy jsme rozvolnili. To byla taky chyba před Vánoci. Tak nám to vylítlo 23. 12. na 14 000. Udělali jsme opatření, které mimochodem platí od 27. 12. a je stále stejné. Všichni se ptají, proč. Chci jenom říct našim občanům, že ta opatření jsou úplně stejná jako v Rakousku. A proč nám to nefunguje? Takže přes Vánoce samozřejmě... my jsme prosili, aby se rodiny nesetkávaly, aby dávaly pozor. Těch příběhů samozřejmě je X. A po Vánocích jsme otevřeli, pravděpodobně jsme neměli. Pravděpodobně lockdown měl být dřív. A jasně, zpětně to můžeme různě komentovat.

Proč to říkám? Říkám to proto: já chápu, že vláda špatně komunikovala. Já už jsem x-krát doporučoval ministrům, aby vůbec nekomentovali nějaká epidemiologická opatření. Ano, my nemáme dneska tvář pandemie, která stále chodí do televize, jako chodil pan Prymula. Měl by to komunikovat epidemiolog, nějaký expert. Ale těch expertů jsme tady přes léto měli tolik, že vlastně lidi ani nevěděli, co je pravda a co není pravda, jak ten vir je a není a tak dále.

Takže proč my dnes? Nebo co vlastně chceme od lidí? No, my bychom chtěli – a já vím, že ta důvěra tady není, že jsme x-krát asi selhali, ale to neznamená, že jsme do toho nedali maximum, že vlastně od toho února nebo ledna minulého roku pracujeme neustále, stále, snažíme se, bojujeme, abychom ochránili životy našich spoluobčanů – a my co teď potřebujeme: aby ještě lidi, občané, kteří jsou frustrováni a jsou samozřejmě v těžkém psychickém stavu – a všichni by se chtěli, a my taky bychom chtěli, abychom se vrátili k normálnímu životu – my potřebujeme teď, aby lidi tři týdny se chovali jak v březnu 2020. A kdyby se nám to povedlo společně, tak jsem přesvědčen, že budeme schopni to zásadně zvládnout a že nedojde ke kolapsu našeho zdravotnictví, protože ten kolaps, bohužel – už jsme na hraně a ten vir se změnil. Je agresivní, napadá všechny věkové kategorie. A pokud jsme měli vrchol jipek, jednotek intenzivní péče, v druhé vlně, 6. 11., 1 209, tak dnes už se blížíme počtu hospitalizovaných na jipkách 1 500. A to je největší problém. A samozřejmě ten vývoj byl.

Taky maximálně testujeme. Dneska, například 22. 2. jsme testovali 102 000 testů. Není pravda, že se netrasuje, že se snažíme, chytrá karanténa, všechny ty věci děláme. Ale zkrátka teď jsme dospěli k názoru, že potřebujeme nouzový stav, a potřebujeme zkrátka, aby lidi omezili kontakty, omezili je úplně stejně, jak když jsme se strašně báli v březnu, a chovali se stejně. A ne že dnes, když někdo má roušku nebo respirátor, tak na něho křičí, proč to vlastně má. Je to úplně naopak, jak to bylo v březnu. Takže toto je ten důvod, proč tady předstupujeme a proč taky žádáme Sněmovnu, aby nám odsouhlasila nouzový stav.

Pokud to hlasování nedopadne, tak samozřejmě ihned po hlasování svolám vládu a vláda nouzový stav vyhlásí. Nemáme jinou možnost. Nemáme jinou možnost, protože na ta opatření, která chceme udělat, a jsou téměř stejná jako v březnu 2020, nouzový stav zkrátka potřebujeme, aby to bylo podle zákonů naší země. My tak postupujeme, vždycky jsme tak postupovali, a myslím, že je to velice důležité. Pevně věřím, že to lidi pochopí a že pochopí, že to je jediné řešení, abychom se vrátili do normálu.

Chtěl bych se ještě vyjádřit k tomu očkování, prosím vás. Tady je skutečně neustále strašně moc informací o očkování a věřte mi, že se snažíme získat maximum vakcín. Maximum! I včera, pravděpodobně nám i Komise na základě podpory Francie dá asi 100 000 vakcín Pfizer/BioNTech. Izrael nám daroval 5 000 vakcín. Snažíme se shánět vakcíny. Já samozřejmě navštěvuji jiné země a získávám zkušenosti. V tom očkování jsme všichni společně s kraji a myslím, že spolupráce s hejtmany funguje velice dobře. Máme 174 očkovačích míst. A není možné nám vyčítat, že je velký rozdíl mezi, kolik vakcín jsme dostali a kolik jsme naočkovali. Když tam někdo započítá, že včera, respektive dneska přijde asi 80 000 vakcín, tak logicky jsme je nemohli hned zaočkovat. Takže je potřeba... A když se to vezme objektivně, ten rozdíl je skutečně minimální. Na vakcínu Pfizer/BioNTech stále

čekají. I ta Moderna. A AstraZeneca – některá očkovací místa očkovala normálně a jiná očkovací místa si to odložila na očkování učitelů. 1. 3. otvíráme další registrace pro občany 70+. Zapojujeme praktiky. Budeme očkovat učitele. Izrael, s kterým jsme v kontaktu, nás informoval, že udělali chybu, že neočkovali učitele. My chceme samozřejmě, aby se děti vrátily do škol. Zabezpečili jsme ty antigenní testy. Budeme testovat. Takže: očkuje se, není pravda, že nejsme schopni očkovat. V tom jedeme všichni. I opoziční strany, jejich hejtmani jsou v tom s námi, spolupracujeme a myslím, že spolupracujeme dobře.

Je skutečně potřeba tu pandemii řešit z hlediska ochrany životů našich lidí, a ne z hlediska nějakých říjnových voleb. Já to určitě nedělám kvůli říjnovým volbám. Já to dělám kvůli tomu, abych udělal maximum proto, abychom ochránili naše lidi. Takže vakcíny.

Potom ty léky – já tady ani nechci komentovat pana poslance, co tady vlastně říkal o všech těch lécích. My jsme měli různé naděje. Nejdřív byl Plaquenil, potom přišel Remdesivir. Isoprinosine, prosím vás, je můj příběh s profesorem Beranem, který přišel, říkal, že to funguje, tak jsme na tom dělali, udělali jsme skupinu, která měla udělat klinickou studii, ale zkrátka tady máme SÚKL, který jednoznačně řekl, že to tak není. Nám se samozřejmě podařilo zařídit – ano, může se někdo posmívat tomu, že včera dorazil do Thomayerovy nemocnice od firmy Lilly, a jsme asi druzí v Evropě – ten protilátkový koktejl a už včera večer ho dostala jedna onkologická pacientka. A to je lék, který má 70 až 80 % účinnost na ochranu průběhu, když je někdo nakažený.

Jsme druzí v Evropě, kterým se podařilo nakoupit Regeneron. To je ten přípravek, který dostal prezident Trump. V Evropě to nakoupilo Německo – 200 000 dávek – a my jsme nakoupili 12 000, SÚKL to schválil, ministerstvo na to dalo výjimku. Původně to mělo jít přes Evropskou komisi, ale tam by to trvalo až do dubna a potom by to samozřejmě bylo všechno pozdě, tak i to jsme zařídili. Takže já zásadně odmítám to, že bychom se nestarali o naše spoluobčany. Děláme pro to maximum.

Ten nový zázračný lék v Izraeli. Osobně jsme psal dopis tomu vědci, jsme v kontaktu. Mimochodem, u nás naši vědci vymysleli podobný lék. Včera šla žádost na SÚKL, je to roztok, když se inhaluje, zabíjí vir v těle.

Ivermektin, tady jsme to slyšeli, celý den Ivermektin. Ano, Ivermektin je v podstatě antivirotikum, které snižuje virovou nálož. Já jsem s tou slovenskou primářkou mluvil. Ona ho podala – kolik to dostalo lidí... 30. A dokonce u nás existuje primář MUDr. Michal Rezek ve Fakultní nemocnici sv. Anny, který to podal 35 lidem, takže to sledujeme. Ale to není nikde napsáno, že je to skutečně lék, který funguje. Nicméně se snažíme všechny tyto věci sledovat, abychom je získali. Já tady mám vyjádření k Ivermektinu ze SÚKL, které není úplně pozitivní, ale my říkáme, že nebudeme čekat na klinické studie, zkusme to aplikovat. Tady mám analýzy od České společnosti anesteziologie a resuscitace – použití Ivermektinu. Takže můžu všechny ubezpečit, že všechny léky, o kterých slyšíme, vyskytnou se ve světě, tak to řešíme.

Takže bych chtěl závěrem jenom říct, že předpokládám, že to hlasování nedopadne, ale nevím, možná změníte názor. Já bych vás o to chtěl poprosit, abyste podpořili prodloužení nouzového stavu, protože si myslíme, že byl vyhlášen správně a že ho potřebujeme, nicméně pokud to hlasování prohrajeme, tak hned svolám vládu a po vládě vysvětlíme našim spoluobčanům, jak je důležité, abychom ještě tři týdny skutečně omezili naše kontakty. Chápu, že je to těžké, ale je to nesmírně důležité, pokud nechceme totální kolaps našich nemocnic, tak to musíme udělat. Musíme to udělat společně a doufejme, že to všichni pochopí a že nám dají ještě poslední šanci, abychom to zvládli společně, abychom se vrátili do března 2020. Děkuji za pochopení. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ještě než otevřu rozpravu, tak bych chtěl zopakovat: rozprava se koná pouze jedna, nelze uplatňovat faktické poznámky, v rozpravě může poslanec vystoupit pouze dvakrát, Sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut, případné omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu. Vystoupení přednostních práv dotčeno není, doprovodná usnesení vyloučena nejsou. S procedurálním návrhem pan poslanec Králíček.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl navrhnout zkrácení řečnické doby na pět minut. Děkuji. (Předsedající gonguje.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem přivolal kolegy z předsálí. O procedurálním návrhu nechám hlasovat bezprostředně. Ještě dám šanci, aby se hlasování zúčastnili kolegové, které vidím dveřmi, že přicházejí. Zopakují: padl zde návrh, abychom v souladu s ustanovením § 109m odst. 3 zákona o jednacím řádu zkrátili řečnickou dobu na pět minut.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 přihlášeno 155 poslanců, pro 95, proti 17. Návrh byl přijat.

Řečnickou dobu jsme omezili, takže otevíráme rozpravu. Mám zde několik přednostních práv. Jenom se zeptám, u pana Feriho se mi rozsvítila faktická poznámka. Už je to pryč, dobře. V tom případě první přednostní právo, pan místopředseda Okamura. Připraví se pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hned na úvod řeknu, že hnutí SPD stejně jako minule nepodpoří prodloužení nouzového stavu. A hned zároveň uvedu důvody včetně našich návrhů řešení.

Vládní opatření nefungují. Je třeba opět zapojit občany jako partnery k řešení situace na základě osobní odpovědnosti za jejich zdraví. Česká republika musí přestat být závislá na rozhodování a jednání orgánů Evropské unie. Evropská unie škodí.

Je nutné zajistit ze všech zdrojů dostatek účinných vakcín pro rychlou vakcinaci občanů, kteří se chtějí nechat dobrovolně očkovat, s důrazem na rizikové skupiny. Dobrovolnou vakcinaci je třeba řešit především s využitím sítě praktických lékařů. Mimochodem, na to, aby se využila síť praktických lékařů, už jsme poprvé upozornili a vyzývali k tomu vládu cca před dvěma měsíci a až nyní k tomu vláda přistupuje. Pro rizikové skupiny občanů je také potřeba zdarma poskytnout respirátory FFP2.

Je nutné posílit kapacitu nemocnic využitím kapacit lázeňské léčby včetně personálních kapacit těchto organizací. Okamžitě je nutné na základě zkušeností z praxe zahájit léčbu nákazy funkčními léky, které doporučují lékaři z medicínské praxe. Okamžitě je nutné využít českých testů využitelných k uživatelsky dobrovolnému samotestování. A je nutné podpořit vlastní kapacity pro produkci našich ochranných a preventivních prostředků, abychom nebyli závislí na zahraničí.

Při dodržení jasných preventivních opatření je potřeba umožnit fungování maloobchodu a služeb včetně gastronomických služeb. Lidé si potřebují jít koupit boty, nebo si zajít ke kadeřníkovi a tak dále.

Je potřeba otevřít školy pro výuku za dodržení jasných preventivních opatření s využitím možností dobrovolného samotestování. Je možné upravit rozvrhy, rozdělit žáky na skupiny a tak podobně.

Je také potřeba zajistit pro občany zdarma respirátory FFP2 v hromadné dopravě a také posílit spoje hromadné dopravy, aby docházelo k menší kumulaci občanů.

A je také potřeba například stanovit přísná preventivní pravidla pro vstup a pobyt cizinců na území České republiky. Žádní migranti, jelikož každý týden jsou tady zadržováni různí nelegální migranti z různých islámských a dalších rozvojových zemí, takže naše hranice jsou jako cedník.

Potvrzuje se, že lockdown, tedy plošné zákazy, fakticky nejsou řešením. Nejnovějším příkladem je sousední Rakousko, které se navzdory hrozbě třetí vlny nákazy koronavirem rozhodlo opustit lockdown a jít cestou rozvolňování za jasných epidemických podmínek. Více než dva týdny jsou v zemi otevřené obchody, děti se vrátily do škol, opět začaly fungovat služby. Kancléř Sebastian Kurz v rozhovoru pro deník Bild potvrdil, že lockdown ztratil účinnost. Lidé ho nedodržovali, a proto pokračování uzávěry nedávalo smysl. Je tedy potřeba zacílit, tak jak říká SPD, nikoli dělat plošná opatření. Navíc počty nemocných v území, které občany plošně omezovaly, nebo neomezovaly, se nijak dramaticky ve finále neliší. Také český ministr zdravotnictví potvrdil, že vládní restrikce nefungují, ministr zdravotnictví Jan Blatný za hnutí ANO. Ale namísto nějaké změny vláda navrhuje ještě tvrdší restrikce. Česká vláda hnutí ANO a ČSSD s podporou KSČM přitom nemá žádnou věrohodnou analýzu, proč to či ono omezuje.

I proto některá opatření jako nedůvodná kritizuje a ruší i Ústavní soud. Stejný názor má nejen Ústavní soud a mnoho právníků, ale soudy obecné. Městský soud v Praze přikázal pražskému Gymnáziu Na Zatlance obnovit denní formu vzdělávání. Distanční formu výuky mu zakázal se zdůvodněním, že příslušné krizové opatření vychází z protiústavně vyhlášeného nouzového stavu. Soud tak vyhověl správní žalobě, kterou podal student prvního ročníku gymnázia. Rozhodnutí je pravomocné. Kauza má svou dobrou i špatnou stranu. Ta dobrá zpráva je, že studenti chtějí do školy a domáhají se svého práva na vzdělání i soudně. Ta horší zpráva je, že vláda jejich právo na vzdělání ignoruje. Když jsem se dozvěděl, že třeba tento týden mají žáci prázdniny, když jsou doma už skoro tři čtvrtě roku, měl jsem pocit, že se opravdu někdo zbláznil. Soud tedy nařídí otevřít školu, protože rozhodnutí vlády o nouzovém stavu je protiústavní, a vláda vzápětí rozhodne o zavření prvních a druhých tříd. A opravdu jsou záhadou myšlenkové pochody těch, kteří vědí, že soudy označily například zavření škol za protiústavní, a místo sebereflexe a nápravy plánují ještě větší uzávěry. Nejsem žádný nekritický fanoušek Ústavního soudu, to určitě ne. Ale pokud vláda odmítá respektovat rozhodnutí obecného i Ústavního soudu, koleduje si o stejnou reakci od svých občanů, tedy masivní vlnu občanské neposlušnosti, která ovšem bude mít tu výhodu, že boj občanů za udržení demokracie bude legitimní a legální.

Vláda mluví o přetíženosti nemocnic. Aktuálně máme v nemocnicích necelých 7 tisíc lidí s COVID. Naše nemocnice mají necelých 50 tisíc lůžek. Lůžek následné péče je okolo 24 tisíc. Sedm tisíc pacientů by proto při správné logistice nemělo být celostátní problém. Ano, problémy mohou být v okresech s malými nemocnicemi, které ovšem kapacitně nestačily už dávno před covidem. Jejich problém lockdown nijak neřeší. Od zdravotníků se také dozvídáme šokující informace. Lidé, kteří jsou třeba po týdnu covid negativní, jsou dále vedeni jako covid pacienti a nemocnice za ně inkasují nadále tučné příplatky.

Předseda sdružení praktických lékařů České republiky pan doktor Petr Šonka říká, že problém je spíše v nedostatku lůžek následné péče. V určité etapě koronavirové krize se ukázalo, že někteří pacienti zůstávali ležet na lůžkách akutní péče, i když by ji už

nepotřebovali. Nebylo kam je přesunout, pokud nemohli být přesunuti do vlastního sociálního zázemí.

Vážený pane premiére, vážený pane ministře zdravotnictví, toto je třeba řešit. Od roku 2008 v České republice dochází ke snižování počtu lůžek v nemocnicích. Celkem jich tak v letech 2008 až 2015 v uvozovkách zmizelo v České republice 14 720. Došlo tedy ke snížení na 76,7 % stavu ve srovnání s rokem 2008. V období let 2012 až 2015 z toho bylo zrušeno celkem 10 289 lůžek. Tím byl naplněn záměr exministra zdravotnictví Leoše Hegera z TOP 09, který si přál zrušení cca 10 000 lůžek. Politici nejen z TOP 09, ale také ti z ODS ovšem v minulosti úspěšně rušili nejen lůžka, ale celé nemocnice.

Je dobře, že se nám podařilo uhájit alespoň ty nemocnice a lůžka, které dnes máme. Kromě lůžek nemocní potřebují také léky, a i tady ale vláda ostudně zaspává. Zatímco okolní země vyrábějí a schvalují nové a nové léky na covid, tak v České republice vláda stále tak nějak přešlapuje. Nejde přitom fakticky o nové léky. Všechna ta virotika jsou desetiletí známé a vyzkoušené léky, plus samozřejmě hlavně Rusové vyvíjejí léky přímo speciálně na covid, a například Slováci se už dohodli, že je v licenci budou vyrábět.

Ať už chceme, nebo ne, dochází v celé populaci také k plynulému promořování a s covidem se již potkaly miliony lidí. Podle paní profesorky imunoložky Bartůňkové 80 % z nich by mělo mít už nastartovanou přirozenou buněčnou imunitu, která by měla vydržet devět a více měsíců. Další miliony lidí mají přirozenou imunitu díky tomu, že se setkali v minulosti s jiným typem koronaviru. Z celkových 10 milionů občanů ČR omezovat 8 milionů covidem nijak na životě neohrožených lidí nemá logiku a neexistuje pro to žádné pravdivé zdůvodnění, to znamená, to plošné omezování. Plošné zákazy nejsou cestou. Lockdown není řešení. Při dodržení jasných preventivních opatření je potřeba umožnit, ať lidé pracují a podnikají a ať žijí.

Hnutí SPD nikdy situaci nezlehčovalo ani nebagatelizovalo a vždy navrhuje konkrétní konstruktivní návrhy, jak situaci řešit mimo vyhlášení plošného nouzového stavu. V tuto chvíli nemůže jít rodina do restaurace na oběd, ale když se podíváte v podvečer do Tesca, na pražském Andělu stojí ve dvacetimetrových frontách namačkaní lidé pár centimetrů od sebe. A jakkoli je covid nakažlivý, pokladní jsou evidentně zdraví, přestože kolem nich projdou desetitisíce lidí denně, a co víc, pokladní celý den sahají na zboží, které před tím osahali zákazníci. To je buď velká epidemiologická záhada, nebo platí fakt, že pokud lidé dodržují nějaká hygienická pravidla, pak je skutečně může vláda nechat žít a pracovat.

Pokud jde o zavřené hospody, každý asi ví, že mnohé z nich mají pro štamgasty potají otevřeno, a ve většině z nich se začalo kouřit a nikdo pochopitelně nepoužívá EET, takže si někteří lidé dokonce změnu pochvalují.

Shrnuto a sečteno, stávající politika vlády ohledně plošných opatření, plošných zákazů nikam nevede a čísla se naopak zhoršují. Vláda musí zacílit na ochranu rizikových a ohrožených skupin obyvatel – tím nemyslím izolaci, myslím cílenou ochranu rizikových a ohrožených skupin obyvatel – a na udržení zdravotního systému. A tu ostatní většinu nechme žít a pracovat při základních hygienických opatřeních. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další s přednostním právem pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se jenom hlásím k pozici zpravodaje k tomuto tisku, respektive návrhu, abychom dodrželi podmínky, které se mají plnit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji dobrovolnému zpravodaji, prosím, abyste zůstal na svém místě. Další přednostní právo za klub ODS má pan místopředseda klubu Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, pan premiér tady zmínil, kdo všechno přišel. Tak já bych chtěl jenom připomenout, že jako první přišel pan docent Svoboda, když 28. ledna loňského roku se ptal tehdejšího ministra zdravotnictví na čínský virus a jeho nebezpečí. Ale nechci tady opakovat všechny ty kroky a zmínit dalších 33 konkrétních návrhů a opatření, se kterými ODS přišla.

Už jsem tady před hodinou mluvil o tom, jaké jsou důvody, které nás vedou jednak k návrhu usnesení, které jsme předložili společně a společně jsme je také odhlasovali, ale také jsem uvedl jasné argumenty, proč není možné na půdě Sněmovny hlasovat pro prodloužení nouzového stavu, o kterém Sněmovna tedy hlasovala a vydala k němu usnesení, které je ve sbírce zákonů, a pro to usnesení, které ukončuje neústavně vyhlášený nouzový stav k 27. únoru letošního roku, nebo dříve, pokud by pandemický zákon nabyl účinnosti dříve. Pro toto usnesení hlasovalo 126 poslanců, tedy i poslanci stávající koalice. To přece není trhací kalendář, se kterým bychom tak mohli nakládat a klidně říct. Tak tady to usnesení bylo a vlastně už neplatí, protože se nám nelíbí. My přece nemůžeme hlasovat pro prodloužení nouzového stavu v rozporu s tímto usnesením Sněmovny, mimochodem přijatém více než ústavní většinou hlasů. Tím bychom přece založili jenom další problémy, o kterých také byla řeč, vážné problémy nejistoty s tím, jaký bude osud celé řady podnikatelů, celé řady občanů, kteří třeba na základě špatně ústavně vyhlášeného nouzového stavu budou žádat o náhrady. To vytváří pro celou republiku velmi vážný problém. A nechápeme, proč po tom předchozím usnesení pan premiér přichází, stáhne návrh na revokaci usnesení, ale zachová to základní, které říká, že bychom měli prodloužit ten stav, který je podle názoru mnoha ústavních právníků opravdu neústavní, dalším neústavním krokem. Takové vršení chyb nedává absolutně žádný smysl, a máme-li hledat cestu z té aktuální krize, tak to je přece cesta přesně opačným směrem.

Proto samozřejmě občanští demokraté pro takové prodloužení nouzového stavu hlasovat nemůžou a nebudou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další přednostní právo, paní ministryně Schillerová. Připraví se pan předseda Bartošek.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, události posledních 12 měsíců zasáhly do života v naší zemi dramatickým způsobem. To, co jsme vždy považovali za normální a samozřejmé, jako je setkávání se s přáteli, spolužáky, kolegy, se stalo vzácným či nedostupným, a naopak to, co nám bylo cizí a neznámé, jako je zakrývání obličeje maskami a dodržování rozestupů, se stává běžnou součástí našich životů. Státisíce našich občanů nemohou do práce, děti a studenti nemohou do škol a univerzit, divadla, kina, služby a mnohé obchody jsou zavřené. V takové situaci má každý z nás přirozeně spoustu otázek a starostí o to, jak to bude dál. Pohledy lidí se právem upínají směrem k vládě a zákonodárcům, a to víc než kdy dřív.

Chtěla bych proto poděkovat všem z vás, kteří jste dočasně svůj politický světonázor dokázali upozadit a pomáhali jste přijímat zákony a opatření, díky kterým jsme podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí naše občany chránili a pomáhali jim zvládat nemalé ekonomické škody. Nebudu vám tvrdit, že jsem přesvědčena o správnosti každého z kroků, ke

kterému jsme v této turbulentní době přistoupili, ale rozhodně vím, že bez poslanců, kteří podpořili potřebné novely státního rozpočtu, bez poslanců a senátorů, kteří bez váhání podpořili programy vládní pomoci, díky nimž jsme uvolnili už více než 300 miliard korun, bez vás, kteří jste opakovaně podpořili nouzový stav, díky němuž jsme mohli operativně přijímat bezprecedentní opatření a tím významně zpomalit šíření koronaviru, by naše společnost a ekonomika v boji s neviditelným nepřítelem prohrály.

Nesmírně bych si proto přála jediné: abychom toto břímě zodpovědnosti, které společně nesejmutelně neseme, neodhazovali na smetišť politického soupeření. Shodneme se jistě na tom, že hlavním cílem našich snah je zpomalit šíření viru, abychom získali čas potřebný pro očkování kritické části populace, a také čas na to, aby ti, kteří se virem nakazí a průběh jejich nemoci nebude lehký, mohli dostat potřebnou lékařskou péči. A teprve až se nám to podaří, bude vhodný čas zúčtovat s chybami a nezdary. Jak k tomu přispěl nebo nepřispěl každý z nás, samozřejmě vyhodnotí občané v blížících se volbách, ale to není nyní důležité. V tuto chvíli, kdy počty nakažených narůstají, a to bohužel nejen v České republice, kdy jednotlivé nemocnice dosahují svých kapacit, bychom se podle mého nejhlubšího přesvědčení neměli zbavovat ničeho, co nám pomůže pomoci minimalizovat riziko dalšího zhoršení situace.

Proto se na vás obracím s naléhavou prosbou, abyste dali souhlas k prodloužení nouzového stavu do konce března. Je to výjimečná příležitost ukázat, že jednáme zodpovědně a rozumně a že na prvním místě našeho počínání je ochrana zdraví a lidského života. Chtěla bych vás ujistit, že i pro mě je nouzový stav ospravedlnitelný jen v případě absolutní nouze. Všichni bohužel víme, že současná situace tento atribut naplňuje. To, jak silnými zbraněmi bude naše země v následujících kritických dnech ve svém boji s nebezpečným virem disponovat, teď bez výjimky záleží na každém z vás. Pevně věřím, že stejně jako ve většině ostatních zemí na světě i v České republice zvítězí zdravý rozum a sounáležitost nad politikou a případnými názorovými neshodami. Náš historický úkol ještě neskončil a zvládnout jej můžeme jediná společně. Děkuji vám, že se o to pokusíte, a děkuji také za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych chtěl jenom připomenout – přeji hezký večer – protože tady mám faktickou poznámku poslance Marka Výborného, který mě sice neposlouchá, ale já upozorňuji, že nejsou faktické poznámky. Takže si vás odmažu, abyste mi to pak nevyčítali. Takže znova opakuji, že v rozpravě teď s přednostním právem vystoupí pan poslanec Bartošek, ale jenom zopakují, protože dále už přednostní práva nemám v pořadí, že jsme si odsouhlasili, Sněmovna odsouhlasila řečnickou dobu až na pět minut, poslanec může vystoupit dvakrát a nelze uplatňovat faktické poznámky. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Realita je taková, že tento bod dnes nemusel být zařazen na program poslanecké schůze. To je skutečnost, protože jestliže vláda zjistila skutečnosti a okolnosti, které nasvědčují tomu, že se situace zhoršila, tak dnes vláda o své vůli nebo kdykoli předtím na svém zasedání mohla prodloužit nouzový stav o 30 dnů. Tak to, pane premiére, je. Nevolejte k odpovědnosti tuto Sněmovnu. To je zodpovědnost této vlády. Vy k tomu máte kompetence a to, co dneska děláte, je pouze projevem politikaření a vaší zbabělosti, protože vláda může podle zákona vyhlásit nouzový stav.

Když jsme spolu jednali tento týden, tak jsem po vás chtěl několik informací. Moje otázky byly věcné a já jsem očekával, že v průběhu dnešního jednání mi na to odpovíte, protože jste to na tom jednání nerozporovat. Chtěl jsem po vás informace o tom, jaká je kapacita lůžek v okolním Německu a v Polsku, kterou nám tyto země nabídnou, a po jakou dobu jsou ochotny nám tato lůžka držet. Stejně tak jsem se vás ptal se znalostí situace v nemocnicích a vytíženosti, spíš přetíženosti zdravotnického personálu, jakým způsobem

bude vláda postupovat v okamžiku, kdy se nemocnice skutečně dostanou na hranu svých kapacit a bude reálně hrozit, že náš zdravotnický systém nebude schopen zvládnout nápor nemocných. Ptal jsem se, jaký má vláda plán, zda má další kapacity nebo vybuduje kapacity, zda osloví jiné země, aby nám poskytly zdravotnický personál, tak jako například před několika měsíci nám poskytly USA zdravotnický vojenský personál, abychom tuto situaci zvládli. Ptal jsem se vás, jakým způsobem vypadá očkovací plán, kdy, v jakém objemu jsou plánované objemy vakcín, kdy můžeme počítat, že se ve velkém rozjede vakcinace. Chtěl jsem termín dodávek a plán, protože to je řešení vzniklé situace. Na žádnou z těchto konkrétních otázek jste neodpověděl.

Řada odborníků na Ústavu říká, že je sporné, zda tento nouzový stav byl vyhlášen v souladu s Ústavou. Jsem přesvědčen, že jste si toho vědomi. Jestli jste chtěli právní čistotu a nevystavovat tuto republiku riziku, že Ústavní soud rozhodne, že tento nouzový stav je vyhlášen v rozporu s Ústavou, a poté vznikne ještě další právní zmatek a spousta kompenzací, které bude muset stát vyplatit díky vaší neschopnosti a neochotě respektovat právo, tak místo toho přicházíte s tím, abyste tento nouzový stav ještě prodloužili. To je, pane premiére, hanebnost. Vy nectíte ani právo, ani Ústavu.

A jestliže říkáte: Vyhlásíme nouzový stav na vládě, to jste mohli udělat už dávno. K tomu nepotřebujete dnešní hlasování. To jste mohli udělat už dávno. Na tohleto chci od vás odpověď. Proč jste nevyužili svého zákonného práva k zákonné možnosti a nevyhlásili jste nouzový stav na dalších 30 dnů? To je naprosto klíčová otázka směrem k vládě a k vám. Já jsem přesvědčen, že jediné, čeho chcete dosáhnout, a co jste ve svém projevu říkal, že půjdete a vysvětlíte našim občanům to, že vás v tom ty strany nechaly, že není jejich zájem starat se o zdraví a životy.

A já vám zde říkám, že to je lež. To je vaše alibistické chování, které potřebujete dostat do svého agrofertního tisku, abyste manipuloval veřejnost. Protože věřte, že nám záleží na tom, aby český národ tuto krizi překonal, abychom ochránili občany a poskytli jim dostatek kvalitní a zdravotní péče. To, co zde předvádíte, je projevem politikaření a vaší politické zbabělosti. Styďte se, pane premiére!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám ještě jedno přednostní právo, to znamená, vystoupí předseda lidovců Marian Jurečka a připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Takže vy s přednostním právem, pane předsedo, ještě neomezeně. A pak to tedy začneme počítat. Tak prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já se přiznám, že mě překvapilo, že vláda tento bod nestáhla poté, co jsme projednali ten předchozí včetně přijatého usnesení. Prodlužujeme jednání – už jste tedy mohli, pane premiére, s vládou sedět na jednání, mohli jste připravovat smysluplná opatření, na která tady čekáme už 4,5 měsíce, a mohli jste je jít dneska večer vysvětlit srozumitelně české veřejnosti a lidem v této zemi.

Ale na to dnešní vystoupení si dovoluji jenom drobnou reakci. Vy jste tady vystoupil a vyjmenoval jste, jak průběh času šel, a zapomněl jste na tu druhou stranu mince. Zapomněl jste, když jste tady mluvil o českých turistech, kteří jeli do Chorvatska, tak říct také to – a neobviňovat je, že tady za to mohou jenom oni – ale také připomenout, že jste se podíval v srpnu do křišťálové koule a řekl jste, že ta křišťálová koule říká, že musíte na dovolenou, že jste nesnesitelný, a jel jste na dovolenou do Řecka, nebo kde jste to byl na dovolené.

Já jsem v loňském roce nebyl nikde na dovolené, na rozdíl od vašeho bývalého poradce jsem ani letos nebyl nikde na dovolené a dlouho na žádnou dovolenou nepojedu. Moje manželka také nebyla nikde na dovolené, učí ve druhé třídě, donesla si domů covid ze školy

a prostě pracuje a funguje. Nejezdíme do Dubaje a do podobných věcí. Tak prosím pěkně, neobviňujte tady jinou část národa z některých věcí, a sám zapomenete tady připomenout, kde jste na dovolené byl vy a vaší rodinní příslušníci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy vystoupí pan poslanec Lubomír Volný. Jenom připomenu, že Poslanecká sněmovna se hlasováním usnesla omezit řečnické doby na pět minut. Každý poslanec, který nemá přednostní právo, může vystoupit pouze dvakrát. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo. Já bych chtěl pro zpravodaje říct, že navrhuji usnesení o okamžitém zrušení nouzového stavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás tedy požádám, abyste zpravodaji když tak to... Tak ono je to krátké, zpravodaj už si poznamenává, abychom potom věděli, o čem se hlasuje. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Já bych se vrátil k tomu, o čem jsem mluvil minule, a zdůraznil, že když se hádáte s Lubomírem Volným, tak se nehádáte s Lubomírem Volným. Hádáte a znevažujete práci pana profesora MUDr. Jiřího Berana, CSc. Hádáte se a znevažujete práci pana profesora RNDr. Omara Šerého, Ph.D. Hádáte se s panem profesorem MUDr. Vojtěchem Thonem, Ph.D. Hádáte se s primářem MUDr. Michalem Rezkem. Hádáte se s docentem MUDr. Pavolem Törökem, CSc. Hádáte se s paní primářkou MUDr. Andreou Letanovskou, Ph.D. Hádáte se s panem Mgr. RNDr. Emanuelem Žďárským, CSc. Hádáte se s profesorkou MUDr. Martinou Vašákovou, Ph.D. Hádáte se s docentkou Irenou Koutnou, Ph.D. Hádáte se s nositelkou Ceny české Mensy za rok 2020 RNDr. Soňou Pekovou, Ph.D. Hádáte se s docentem MUDr. Martinem Balíkem, Ph.D. Hádáte se s nositelem Nobelovy ceny za izolaci viru HIV Lucem Montagnierem. A hádáte se s dvojnásobným nositelem Nobelovy ceny Linusem Paulingem. Protože z úst Lubomíra Volného tady ani v jedné debatě nezazněl jeho osobní neodborný názor. Zaznívaly pouze názory těchto citovaných osobností a profesionálů v oboru.

My opět navrhuje okamžité ukončení nouzového stavu a při tomto hlasování se opět ukáže, kdo je kdo. Přes veškeré opoziční hrátky a snahu vykrouřit se z toho, že opozice schválila pandemický zákon a že i opozice chce, aby tady byl nouzový zákon, a napomáhá k tomu vládě, tak toto hlasování o okamžitém ukončení nouzového stavu ukáže vaši skutečnou pozici.

My opět navrhuje cílená opatření a já doufám, že pan premiér bude natolik chytrý, aby nám je ukradl. Navrhujeme, aby těch 184 miliard, které minimálně půjdou letos zase na reparace nebo na náhradu podnikatelům, se daly jako vrtulníkové peníze, rozdaly všem lidem ohrožené skupiny. Bude to vycházet na 6 000 měsíčně. Pane premiére, vaše voličská skupina seniorů vám urve ruce za to, že jim budete platit 12 000 měsíčně za dobrovolnou sebeizolaci a na nákup veškerých prostředků, aby si mohli nechat vařit v restauracích, dovézt si nákupy, mohli zůstat doma pěkně v bezpečí.

Když jim k tomu ještě vytvoříte systém, který navrhuje pan profesor Beran, to znamená systém bezpečného chození ven a návštěv, bude to perfektní a vaše čísla poklesnou. Také bych chtěl konečně odpověď jak od pana premiéra, tak od opozice. Jak to, že vám nevadí, že tady někdo získává 25 miliard, 75 % z toho možná premiér, jak to, že vám to nevadí? Jak to, že to nevadí ODS, jak to, že to nevadí TOP 09, jak to, že se na to tady ptám jenom já? Jak to, že se tady ptám jenom já na to, že pan premiér je možná ve střetu zájmu za desítky miliard

korun, ne za 50 milionů? Kdo už tu rukavici zvedne? Kdy mi pan premiér odpoví a řekne jasně: Není to pravda? On to nemůže říct. Nemůže to říct, protože to pravda možná je a protože na to možná vyšetřovací komise COVID-19 přijde?

Isoprinosine, Ivermektin, to je dlouhá story. My jsme tady během 14 dnů schválili experimentální Remdesivir a teď zase schvalujeme experimentální Bamlanivimab, 14 200 dávek po 25 000 korunách, to je 300 milionů korun – zase dokonalý kšeft, přestože tento lék nemá za sebou 27 kontrolovaných skupin studií s více než 6 500 pacienty. Nemá 6 randomizovaných kontrolovaných skupin, nemá 5 dvojitě zaslepených studií, tak jako to má Ivermektin. Všechny tyto informace dostanete, abyste se nemohli vymlouvat, že jste to nevěděli. Minimálně ministr zdravotnictví má povinnost toto znát. Každá tato studie ukazuje mimořádný konzistentní a kontrolovatelný pozitivní efekt ve smyslu snižování přenosu nákazy, snižování potřeby hospitalizace a radikálního snížení úmrtí.

Studie v Argentině se zúčastnilo 1 200 zdravotníků. 788 z nich bralo Ivermektin jedenkrát týdně, ani jeden neonemocněl. V kontrolní skupině 400 lékařů, kteří jej nebrali, (Předsedající: Čas.) onemocnělo 58 %, zbytek ve druhém vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Radek Koten a připraví se pan poslanec Jan Jakob. Tak, pane poslanče, máte pět minut.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, je už poměrně pokročilá doba, tak já to nebudu nějak zbytečně prodlužovat, ale je tady několik věcí, které mám potřebu tady prodiskutovat.

My tady pořád žádáme další a další dobu na to, abychom udělali nějaká opatření, respektive aby vláda udělala nějaká opatření, tak si vždycky požádá o nějaký nový čas, aby něco mohla udělat. Ale bohužel ta opatření, která jsou, nejsou cílená, a bohužel nijak nesouvisí s tím, že my bychom ty lidi, kteří dostanou covid nebo jsou covid pozitivní, tak abychom je nějakým způsobem vůbec léčili, tedy dokud se nedostanou na covidovou ventilační jednotku. Pak je začínáme léčit, ale to už je pozdě.

Já bych se tady skutečně přimlouval za to, aby na stránkách Ministerstva zdravotnictví byly jednoznačně uveřejněny údaje o vitamínech, které posilují imunitu, a za druhé, aby například tady několikrát citovaný Isoprinosine byl podobně jako v Polsku volně prodejný, protože v Polsku mají právě daleko méně případů s těžkým průběhem, i když mají čtyřikrát tolik obyvatel jako Česká republika, tak vzhledem k tomu, že je tam Isoprinosine volně prodejný, navíc si tam pro něj jezdí ještě Češi, tam mají daleko méně případů, které se dostanou až na ten ventilátor. To my přece ale nechceme, aby se ti lidé dostávali na ventilátor.

Zrovna tak tady jsou už někdy od loňského března nebo dubna dostupná antivirotika, jako například Avigan nebo s jiným názvem Favipiravir. Co udělala vláda pro to, aby byl schválen pro Českou republiku? Tento přípravek se vyrábí dnes už 20 let, dá se u nás vyrábět jako generikum a používá ho několik stovek milionů lidí po celém světě, možná miliard. Proč tedy v České republice není tento přípravek doporučován k léčbě? U léčby covidu je strašně důležité, aby při prvních příznacích byla udělána nějaká léčba. A co my tady tedy děláme v ČR? Nic. Čekáme, jestli se ten stav zhorší tak, abychom ty lidi mohli odvézt do nemocnice na ventilátor! To je ale přece úplně špatně! My tady máme bránit a chránit lidi, kteří jsou v ohrožené skupině, a ti, kteří to skutečně někde dostanou, protože my tady pořád bojujeme s nějakým virem, který není vidět, pořád bojujeme, ale on nikdy nezmezí. On tady s námi bude pořád. Vždyť to jsou boje s větrnými mlýny. Tak proboha, začneme ty lidi léčit, nebo nezačneme? Vždyť to je pořád dokola.

Je celkem zajímavý případ z Bolívie. V Bolívii, což bychom mohli považovat jako jednu z jihoamerických zemí, tak že je za námi poněkud dál, tedy mohli bychom ji považovat za jednu z rozvojových zemí, ale přesto v Bolívii a v lékárnách prodávají zatavený balíček s různými vitaminy a léky, které zabírají na covid. Takže pokud je někdo covid pozitivní, zajde do lékárny, tam si to za 12 euro koupí a může to v klidu používat. U nás to nemáme. Tam ani Ministerstvo zdravotnictví není schopno na svých stránkách vůbec uvést nějaké údaje, aby se v tom tedy někdy vyznal.

Co se týká očkovacích látek. Pokud se chce někdo nechat očkovat, ano, ale vláda by měla zajistit dostatek vakcín. A jak to je nyní? Vakcíny nejsou! My jsme tady přece ideologicky zaměřeni na jednu světovou stranu, a vakcíny, které jsou z té druhé strany, my přece nemůžeme schválit. A jak to tedy dělá Maďarsko? Je zajímavé, že Maďarsko má očkovací látky, očkuje, zrovna tak jako Izrael, očkuje Sputnikem a očkuje i čínskou vakcínou. A já jsem si nevšiml, že by v Maďarsku umírali lidé z toho důvodu, že tam nemají vakcíny. Pokud se někdo chce očkovat, ať má skutečně výběr a může se nechat očkovat takovou očkovací látkou, které důvěřuje. Ale vláda nezajistila ani ty vakcíny, které tedy měla zajistit EU. Já tomu opravdu nerozumím. Budeme ještě dlouho čekat, a aby tady bylo ještě daleko více lidí mrtvých? My tady pořád říkáme to cizí slovo lockdown. Je to v podstatě uzamčení. To znamená, my tady všichni máme být uzamčeni včetně těch lidí, kteří by měli chodit do práce, děti by měly chodit do školy, do školky a měli bychom – (Předsedající: Čas.) Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jenom upozorním: abych vás nemusel přerušovat během vašich projevů, tak jenom upozorním, že máte hodiny pod mikrofonom. Jsou schovány pod tím pultíkem, kde vám nově instalované digitální hodiny odečítají čas, tak si můžete načasovat vystoupení tak, když už se odhlasovalo to omezení, aby to třeba vypadalo přirozeně, ten závěr. Tak prosím, nyní tedy vystoupí pan poslanec Jan Jakob a připraví se pan poslanec Marian Bojko. Upozorňuji zase na těch pět minut. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, jak už je tady mým zvykem, tak já budu stručný a věcný. Myslím, že zdaleka těch pět minut nevyčerpám.

Pane premiére, prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem tady jeden měsíc a jeden týden a musím říct, že už toho mám dost. (Oživení v sále.) Čekal jsem opravdu ledasco, ale takovouhle – já mám rezignovat? Ne! Já nemám rezignovat. Já myslím, že jsou tady jiní, kteří mají rezignovat, protože tu situaci prokázali, že rok již nezvládají a že tady nic nefunguje. Čekal jsem tady ledasco, ale takovouhle vládní absolutní bezradnost a naprostý chaos nikoliv. Pane premiére, prostřednictvím pana předsedajícího, kdyby to viděli voliči, tak už v žádných volbách nedostanete ani jediný hlas!

A ten chaos pokračuje i v tuto chvíli. Proč? Já to nechápu, tuhle taškařici. Vždyť jsme před chvílí schválili pandemický zákon, schválili jsme jasné usnesení, které dává návod, jakým způsobem tuto kritickou situaci řešit. Nikdo nezpochybňuje ta čísla, která jsou děsivá. Vy po nás teď požadujete prodloužení nouzového stavu, ale podle mého je to dvakrát neústavní.

Za prvé, ten nouzový stav evidentně byl vyhlášen protiústavně. Je podání senátorů k Ústavnímu soudu a už městský soud o tom v tomto smyslu rozhodl. Z druhého důvodu – Poslanecká sněmovna má prodloužovat nouzový stav po 30 dnech a ty doposud neuplynuly. Já nemám pocit, já jsem už přesvědčen, že si tady děláte z Ústavy a ze zákonů České republiky trhací kalendář. Nemůžu proto hlasovat pro prodloužení protiústavního nouzového stavu.

Vyhlaste ho ústavní cestou ve smyslu usnesení, pro které jste sami a i vy, pane premiére, hlasovali před chvílí! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Marian Bojko a připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Upozorním, že máte pět minut na vystoupení. Prosím.

Poslanec Marian Bojko: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl přečíst dopis od obyčejného občana Mgr. Michala Aura, který je úplně v protipólu emotivního vyjádření nebo přečtení dopisu paní poslankyně Valachové. Já tady těch dopisů od naštvaných a zoufalých lidí dostávám 99 %: "Vážené dámy, vážení pánové, rád bych věřil, že slova jako svoboda, rovnost, láska, demokracie stále něco znamenají a že v naší demokratické zemi stále přetrvává respekt k Ústavě, respekt k základní listině práv a svobod" (správně Listině základních práv a svobod), "respekt k právům jednotlivce, respekt člověka k člověku, respekt k důstojnému životu, že děti mají právo na šťastné dětství, na řádné vzdělávání, na bezpečný a zdravý vývoj. Bohužel nejen dle mého názoru to, co v posledním roce předvádí naše vláda, ti, které jsme my, obyčejní lidé zaměstnali, aby s nejlepším svědomím a úmyslem vedli naši vlast, má daleko od výše zmiňovaného a vyvolává ve mně čím dál větší údiv a zděšení. Nepopírám přítomnost viru COVID-19, ať už se tu vzal odkudkoliv, ani nepopírám, že jsou rizikové skupiny, kterým může být tento virus nebezpečný, obdobně jako mnoho jiných virů či bakterií, avšak tyto se dosud nikdy neřešily omezováním lidských práv a svobod, prakticky vypínáním lidského žití. Zpočátku, když jsme nevěděli, čemu přesně čelíme, dala se narychlo vydaná vládní nařízení pochopit. Naopak oceňuji, že vláda začala jako jedna z prvních jednat a snažila se něco dělat. Nebyly informace, byl časový tlak. Během roku jsme se však s virem seznámili a známe spoustu objektivních faktů. Ty jsou však mnohdy zkracovány, zamlčovány či přímo popírány.

Například víme, jaké jsou rizikové skupiny, jaké jsou prostředky v léčbě či potlačování příznaků, co pomáhá, nepomáhá k šíření viru, jaká je skutečná úmrtnost a tak dále. Kdo chce nalézt objektivní informace, má možnost. A co vy, zaměstnanci nás občanů, vládo? Ve jménu údajného bezpečí a ochrany zdraví nás strašíte zavádějícími a lživými informacemi, zmanipulovanými či překroucenými statistikami, ničíte nepřiměřenými, často nelogickými, nesmyslnými, diskriminačními, a hlavně nezdůvodněnými nařízeními lidem životy, omezujete práva a svobody. Dospělé odtahujete od zdroje obživy, zakazujete jim pracovat, vydělávat, zavíráte podniky, přivádíte lidi na mizinu. Dětem odpíráte právo na řádný rozvoj a vzdělání, které mimo jiné povinně nařizujete. Zavíráte je do domácího vězení, zakazujete jim rozvoj psychický, dovednostní i fyzický, odstíháváte je od jejich koníčků a kamarádů, ničíte jim dětství, které jim už nikdy nikdo nenahradí. Nutíte je využívat technologie IT, které mají prokazatelně negativní vliv na řádný osobnostní rozvoj.

Co víc? Ohrožujete zdraví naše a hlavně zdraví dětí, které nutíte být nejen ve škole v rouškách, což má velice negativní zdravotní dopady, které vám potvrdí každý lékař i logicky uvažující nelékař. Proč jsou asi nastaveny bezpečnostní limity na koncentraci CO2 na pracovišti? Sám vím o třech případech z blízkého okolí, kdy dítě v roušce zkolabovalo, některé opakovaně. Předemnou zkolabovala prodavačka po hodině a půl v roušce.

Nyní chcete děti mučit povinnými testy, které si ještě mají provádět samy, a podmiňovat tím školní docházku. Již z příbalového letáku u těchto testů vyplývá, že výsledek prakticky nemá žádnou validitu, že na jeho základě nelze stanovit, zda má osoba opravdu v sobě virus či nikoliv, zda je nebezpečná či bezpečná pro své okolí. K čemu pak takové testování je? Dokáže mi někdo podat rozumný argument, proč týrat dítě testem? Ale nejen dítě, ale i zaměstnancům podmiňovat přístup do zaměstnání, který nemá žádnou vypovídací hodnotu?

Smysl vidím jeden – prodat co nejvíce testů, inkasovat co nejvíce peněz. Ano, další mě napadá: Vnést do ustrašených lidí ještě více paniky a strachu, ještě víc je omezit, ovládnout.

Jako rodič bych se musel sám před sebou stydět, kdybych pouze přihlížel tomu, jak chcete nejen mé děti nadále týrat. A před dětmi se stydím za nás všechny dospělé, jak se k nim chováme, jak jim ničíme dětství, zdraví, jak je týráme a chceme víc, víc: povinné roušky ve školách, testování. Nikdy nepochopím, jak někdo, kdo má či měl děti, může něco takového nařizovat či to jen schvalovat. Opravdu nechápu, jak můžete žít se svým vědomím, když svými ničím nepodloženými nařízeními ničíte dětem dětství a zdraví, jak fyzické, tak i psychické. Tyto děti budou trpět i tím, že na jejich bedrech bude veškeré vámi napáchané, v drtivé většině zbytečné zadlužení.

Vy zastavujete ekonomiku, vypínáte lidem žití, upíráte právo na důstojný život, svobody a základní práva. Už i soudy se probouzí a poukazují na protiprávnost a protiústavnost vašich nařízení a vyhlašování nouzových stavů. Nechápu, jak můžete něco nařizovat a vymáhat a přitom sami porušovat právo a Ústavu. Dokážete si představit, jak na vás pak pohlížíme? Je otázkou času, kdy soudy začnou shazovat i podmiňovat školní docházky nošením roušek a testováním. Věc, kterou právě připravujete, s tím nesouhlasím, a budu proti ní bojovat klidně i trestním oznámením, stejně jako další rodiče, kteří milují své děti a záleží jim na nich. Je mi ale jasné, že z vaši peněženek krev nepoteče, že se jen budou dál navyšovat dluhy těch, kteří jsou na tom nejvíce bití." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za přesné dodržení času. Nyní vystoupí ve svém druhém vystoupení poslanec Lubomír Volný a připraví se pan poslanec Jiří Kobza. (Někteří poslanci reagují na snahu dezinfikovat mikrofon: Tomu ne! Poslanec Lubomír Volný: Já covid nikdy nedostanu.) Tak prosím, pět minut.

Poslanec Lubomír Volný: Chci se zeptat premiéra i ministra zdravotnictví, jestli jednájí s Ruskem, Běloruskem, Kubou anebo třeba nyní s Indií o vyslání lékařů a personálu. Minimálně Kuba a Rusko jsou známy svými humanitárními misemi, svoji covidovou krizi mají vyřešenou. Indie má nejbohatší zkušenosti s protokolem ohledně Ivermektinu. Takže chci vědět, jestli jste je oslovili, jestli jste jim dali nějakou nabídku, anebo jestli z čistě ideologických důvodů necháte raději umírat své vlastní občany v našich nemocnicích, což opět v tomto případě označuji za vraždu.

Chtěl bych upozornit svoje kolegy, kteří mají respirátor, že by si na něj za prvé neměli sahat, a za druhé hlavně ty, kteří mají plnovous, že ho mají úplně zbytečně. Protože pokud máte respirátor na plnovousu, tak si ho můžete rovnou sundat. Opět to neříká Lubomír Volný, ale říká to návod na respirátoru.

Lidé se nebudou chovat tak jako v březnu loňského roku, pane premiére. Nebudou. Nechovají se tak dokonce už ani Rakušané, a nechovají se tak dokonce už ani Němci. Takže, pane premiére, pane ministře zdravotnictví, pane ministře vnitra: Jaký je váš plán B? Jaký máte plán B? Protože lidé vás už poslouchat nebudou! Ti lidé vám už nevěří. Protože lidé už vědí, že toho vašeho "psa" sestavovala banda amatérů, která nemá s medicínou vůbec nic společného. Že při sestavování toho "psa" nebyl ani jeden jediný doktor, ani jeden jediný imunolog. Že toho "psa" sestavovali lidé, kteří dělali Ph.D. devět let, takže amatéři, hloupí, anebo líní. Protože si troufám tvrdit jako tělocvikář, který má jednu tisícinu inteligence Červeného trpaslíka, že to Ph.D. bych za devět let vystudoval taky.

Isoprinosine, Ivermektin, Remdesivir, Bamlanivimab, to je opět stejný příklad. Víte, proč se bude ten Bamlanivimab používat v České republice, když je to experimentální lék, o kterém se neví, jaké bude mít vedlejší účinky? Kdyby tady byl ministr zdravotnictví, tak by

vám to mohl říct. Bude se používat, protože on ho povolil. On ho povolil! A premiér Babiš dneska tomuto léku, kdy jedna dávka bude stát 25 000 a všechny ty dávky budou stát přes 300 milionů, dělal reklamu v televizi. On on-line, naživo dělal reklamu léku, který je experimentální, který není odzkoušený, nemá klinické testy, nemá dvojité zaslepené studie. Nemá za sebou studii, které se zúčastnilo 1 200 zdravotníků. Nemůže říct, že 788 z nich, kteří ho brali jednou týdně, nikdy neonemocnělo a že 58 % těch, kteří jej nebrali, onemocnělo. Tohle pan premiér v ruce nemá, ani pan ministr, který povolil užívání tohoto léku. A pan premiér, který mu dělal reklamu dneska v přímém vysílání.

A pak jsou tady dva léky, Isoprinosine a Ivermektin, ale těm pan Babiš nikdy žádnou reklamu nedělal. Ani dneska jim nedělal reklamu. Tvrdil, že to mělo 30, 40 lidí. Ne! Těch pacientů, kteří jsou ve studiích, je 6 500! A zopakuj to, je to 27 kontrolovaných studií, z toho 6 randomizovaných a z toho 5 dvojité zaslepených. Každý, kdo tvrdí cokoli jiného, lže. Tady se připravuje byznys za více než čtvrt miliardy, kterému dal zelenou ministr zdravotnictví za ANO a kterému dneska dělal v televizi reklamu sám premiér. A znovu se ptám ODS, znovu se ptám TOP 09, KDU-ČSL, STAN, Pirátů. Kde je vaše podezření ze střetu zájmů, když jde o stovky milionů anebo o desítky miliard? Taky jste dostali kuffíček, a proto mlčíte? Taky jste koupení? Taky máte podíl na penězích z testů, že vám vůbec nevadí, že v této republice český vědecký génius vynalezl testy, které jsou násobně lacinější, násobně rychlejší, nabídl je České republice zdarma, Česká republika je odmítla a tady to nikomu nevadí? Tady o tom mluví jenom Volný a Bojko? Kolik jste dostali? Kolik jste měli v kuffíku?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Kobza a připraví se jako poslední pan poslanec Jan Hrnčíř. Máme tady žádost o technickou hygienu. Prosím. (Pauza na dezinfekci.) Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Když jsme zde stáli před 14 dny, tak jsme slyšeli úpěnlivou žádost, dejte nám 14 dní, za 14 dní všechno vyřešíme, za 14 dní bude dobře, za 14 dní bude všechno fungovat. Musím říci, že už tenkrát jsem se značnou skepsí předpokládal, že za 14 dní uslyšíme tak maximálně to samé, protože jsem nepředpokládal, že situace se zlepší. Ale fakt je, že se zhorší takovým způsobem, to jsem nečekal ani já.

A proto bych se teď velice rád zeptal – bohužel, pan premiér zde už není – bych se ho rád zeptal, jaký má plán po těch třech týdnech lockdownu, jaké budou kroky B, C, D, jak si představuje další vývoj, co bude následovat, protože lidi se nás ptají, co bude. Netuší, co mají dělat, na co se mají připravit, s čím mají počítat, a protože své rezervy většinou vyčerpali už na jaře, tak musím říct, že ta nervozita je značně vysoká. Takže to je můj první dotaz na pana premiéra.

A potom jsem velice rád, že je tady paní ministryně Schillerová, protože bych měl jednu prosbu také na ni. Otázka kompenzací, různých programů, různých anticovidů, antivirů, antinájmů a já nevím, jak se to všechno jmenuje, je natolik složitá, že drtivá většina lidí se v tom absolutně nevyzná, a tudíž má velmi velký problém se k tomu dostat, protože se nejedná o profesionální firmy, které se soustředí na to, aby právě vyluxovaly podobné programy. Takže jsem chtěl poprosit paní ministryni, kdyby byla tak laskavá a připravila jasný a velmi lapidární program nebo materiál o tom, jak se tyto programy vlastně používají, a především, jak se o ně žádá a kde. Tento program by potom cyklicky měla vysílat Česká televize, aby jednou za čas aspoň byla taky užitečná obyčejným lidem, protože jinak řada lidí skutečně se dostává až na dřeň a my musíme prostě něco udělat pro jejich pomoc. Ta první je vysvětlit jim, jak se k těmto kompenzacím vůbec můžou dostat, jaké existují, protože těch změn bylo tolik a byly natolik nepřehledné... Já bydlím na vesnici, tak vím, jak to lidi vidí a nemůžou se do toho dostat. Takže potřebujeme jasný, lapidární návod nebo návodný

materiál, který by šel v televizi cyklicky, pravidelně by ho televize vysílala, aby se k němu dostali lidé, kteří chodí na noční směny, kteří chodí na odpolední směny, na ranní směny, aby měli možnost se s tím seznámit a o kompenzaci si požádat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jako poslední vystoupí pan poslanec Jan Hrnčíř. Další přihlášku nemám. Prosím, pane poslanče, máte pět minut.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tady činím takový zoufalý pokus. Vážený pane premiére, vážená vládo, chci apelovat na váš zdravý rozum. Je to bezmála rok, co tady máme různá omezení, lockdowny, opatření. Situace ve společnosti je taková, že to je jak sopka před výbuchem. Apeluji na vás, nedělejte další lockdowny, další uzávěry. Snažte se přemýšlet, snažte se hledat řešení, protože tohle nikam nepovede. Ty škody třeba i na duševním zdraví, které ve společnosti jsou... Já jsem z Blanenska, my tam máme propast Macochu. Za poslední tři týdny tři lidi skočili do té propasti. Jsou to krachy podnikatelů, je to frustrace lidí. Snažte se prosím raději zpřístupnit třeba ta léčiva, jak sem tady už dneska o nich mluvil, která jsou levná, vyzkoušená, v praxi prověřená, že pomáhají v léčbě s covidem a snižují mortalitu. Tak je zpřístupněte, ať prostě lidi můžou fungovat, ať se můžou chránit, ať nejsou proti covidu naprosto bezbranní. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem místopředseda Sněmovny a následně paní poslankyně Vostrá se hlásí. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nepředbíhal bych, kdybych neměl za šest minut řídit, takže si dovolím zneužít svého oprávnění.

Chtěl bych zareagovat jenom na jednu věc, která tady zazněla. Nejde o to, že bychom se nezajímali o nějaké střety zájmů, které tady existují. Samozřejmě se o to zajímáme. Nejde přece jenom ani v případě premiéra jenom o těch 50 milionů.

Takže náš pan poslanec Lukáš Bartoň vyzval ministerstvo, aby zveřejnilo, kdo je skutečným dodavatelem antigenních testů do škol, a poslal žádost o informace minulý týden. Dneska dostal odpověď, máme k tomu vydanou tiskovou zprávu. Finančně-analytický útvar Ministerstva financí potvrdil médiím, že vítěz tendru na dodávku téměř 4 milionů antigenních testů do škol nezaplatil čínskému výrobci testů zálohu, a případ začal vyšetřovat. Přitom majitelka vybrané společnosti i členové vlády potvrdili, že společnost platbu provedla. Současně tato společnost na základě podnětu rejstříkového soudu, který podali Piráti, zveřejnila účetní uzávěrku za rok 2019. Ukázalo se, že se jedná o velmi malou a současně velmi zadluženou firmu. Ministr Hamáček by měl okamžitě vysvětlit nezaplacení zálohy a ze strany dodavatele garantovat, že testy vůbec dorazí do České republiky. Zároveň by měl sdělit, kdo skutečně organizuje dodávku testů od čínského výrobce, jestliže je plátcem neznámá osoba. Takto to okomentoval náš pirátský poslanec Lukáš Bartoň.

Ministerstvo uvedlo, že za každý den prodlení dodavatel zaplatí sankci 1 milion. To není mnoho, vezmeme-li v úvahu, že pouze o den později mohl testy dodat jiný uchazeč a stát tak mohl ušetřit přes 50 milionů korun. Já tedy věřím, že se té věci věnujeme. A tím bych v tuto chvíli asi skončil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako poslední je přihlášená paní poslankyně Miloslava Vostrá. Paní poslankyně, máte pět minut. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom mi dovozte, abych tady řekla postoj našeho poslaneckého klubu. Je velmi jednoduchý, velmi lapidární. My jsme pro prodloužení stavu nouze nehlasovali. My jsme nehlasovali ani pro usnesení, které jsme na minulé schůzi projednávali, neboli ukončení jakéhosi nouzového stavu vyhlášeného vládou na popud hejtmánů, který měl končit 27. Ani toto náš poslanecký klub, stejně tak jako klub SPD, nepodpořil, takže vlastně nemáme o čem hlasovat. Z našeho pohledu vlastně žádný nouzový stav legitimně vyhlášen není, a proto není, proč bychom měli něco takového prodlužovat. Takže chci říci, že poslanci za klub KSČM nebudou podporovat a budou proti prodloužení nouzového stavu, který z našeho pohledu žádný není, neb byl podle nás vyhlášen ne v souladu s ústavním pořádkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní nemám další přihlášku. Podívám se. Ano, hlásí se ještě s druhým vystoupením pan poslanec Marian Bojko. Máte pět minut. Prosím. Já vám ten čas dám, ale hlásí se tady někdo na faktickou poznámku. Nejsou faktické poznámky, upozorňuji na to, takže vás odměznu. Prosím, máte pět minut.

Poslanec Marian Bojko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jenom rád dokončil dopis toho občana, Mgr. Aura, který jste dostali určitě všichni. Nevím, jestli jste ho četli, ale mě to velmi zaujalo a rád bych ho tedy dočetl: "Další věcí, která mě děsí, je takzvaný pandemický zákon. Dle vyjádření různých odborníků existuje dostatečné množství předpisů umožňujících vyhlášovat přiměřená hygienická opatření již nyní. Chápu tedy, že pandemický zákon je pouze k tomu, aby opatření mohla být nepřiměřená. Když jsem jej četl, nestačil jsem se divit. Prakticky jedno ministerstvo by mohlo i v případě pouhého podezření na možnou epidemii, tedy teoreticky na dobu neomezenou, upírat lidem základní práva a svobody, zakazovat a příkazovat, co bude chtít, pod hrozbou drastických a likvidačních pokut. Samostatnou kapitolou je i sledovací aplikace. Takovýto zákon omezující lidská práva a svobody tu nebyl ani v dobách největší totality. V důsledku je pandemický zákon, co se týká omezování svobody, mnohem horší než nouzový stav, který jsme dosud měli po nějakou dobu protiústavně. Opravdu je mi smutno a jsem zděšen nad kroky vlády, které byla schopna páchat a které připravuje. Z těchto nepodložených kroků je patrné jedno: vládě již nejde o ochranu té malé ohrožené skupiny lidí, staří a nemocní lidé, ti jsou ohroženi nejen covidem, ale jakýmkoli jiným chřipkovým onemocněním. Jsou ničeny životy milionů lidí. Nepočítám ty, kteří na té celé covid-hysterii profitují.

V poslední době je vidět, že vláda je bezradná a je si vědoma odporu již nejen lidí, ale už i justice a médií, které dosud stály při ní. Pod tlakem kope čím dál víc, aby nás co nejdříve dostala na lopatky, aby nad námi měla neomezenou kontrolu, pandemický zákon, tedy zotročila nás. Proč? Na závěr podotknu, že s virem COVID-19 jsem se setkal. Měla jej manželka a jedno z dětí, v jiném čase než manželka možná i já sám, ač bezpříznakově, rodiče nad sedmdesát let, většina mých známých, někdo bezpříznakově, někdo lehký až střední průběh, minimum těžší průběh s horečkami. Jako každý rok, jen dřív to bývaly chřipky, angíny a rýmy. Necítím se jako rizikový pacient, přesto nemohu tvrdit, že covid nechytnu a že na něj nemohu zemřít. I kdybych byl rizikovým pacientem, myslíte, že bych chtěl, aby kvůli mě trpělo a bylo omezováno více než 99,5 % lidí?

Já v tom mám jasno. Vláda a lid by neměly být oddělenými skupinami, ale měly by spolupracovat a vážit si jeden druhého. Vláda se skládá z obyčejných lidí, kteří jsou dočasně placeni ostatními za to, aby v zájmu obyčejných, těch, kteří je platí, konali, a ne aby proti nim bojovali. Své konání musí zaměstnanci svým zaměstnavatelům dostatečně a průkazně vysvětlovat, nesmí činit nic, co by bylo protizákonné, protiústavní, co by bezdůvodně

omezovalo svobody a práva kohokoliv. Pokud tomu tak není, nelze mluvit o demokracii, o svobodné zemi. Mandát každého zaměstnaného ve vládě jednou skončí a pak se i on ocitne na straně zaměstnavatelů a i on pak může nést neblahé následky svých rozhodnutí.

Na závěr jedna otázka: Kam až toto chcete stupňovat? Rok nás držíte na řetězu a v náhubcích. Vypnuli jste ekonomiku, zničili životy tisíců podnikatelů, živnostníků a jejich rodin a další a další jsou na řadě. Zničili jste dětem minimálně rok dětství, který nikým již nahrazen nebude. Psychicky jste zdeptali miliony lidí. Co dál? Kolik lidí chcete ještě přivést na mizinu? Rok nám nutíte roušky, abyste pak řekli, že jsou na nic, a nasadíte nám respirátory. Za rok to budou plynové masky a protichemické obleky? Samozřejmě pro pár vyvolených, kteří budou moci opustit své bydliště, ostatní budou sedět v řetězech doma nebo ve fabrice, kam budou pod přísným dohledem jednou týdně transportováni? Všichni budeme očipováni a sledováni, aby náhodou někdo neopustil byt bez povolení, viz sledovací aplikace v pandemickém zákoně? Opravdu takový život chcete předat svým dětem a následným generacím? Dovolávám se vašeho svědomí. Nedělejte z nás a z našich dětí otroky! Neschvalujte kroky, které by k tomu vedly. Netýrejte naše děti. Veškerá nařízení zvažujte pečlivě a pečlivě je zdůvodňujte. Čiňte svoji práci, za kterou jste placeni, ved'te naši zemi k lepším zítřkům. Děkuji všem, kteří dočetli až sem, a seznámili se s názory, svobodný názor je snad v této zemi ještě povolen, jednoho z obyvatelů České republiky. S úctou Mgr. Michal Aur."

Já bych chtěl k tomu dodat, že pan premiér nedávno řekl, že chřipka už není, už je jenom covid, a kdo má teplotu, prostě musí do nemocnice. Za mě to je prostě úplná blbost, z biologického hlediska to je doslova nemožné. Neexistuje žádná domácí léčba. Když zavoláte lékaři, že máte teplotu. Tak se lečte acylpyrinem, a když nebudete moci dýchat, zavolejte si sanitku. Takže to je jediná léčba, kterou tady naši zdravotníci provozují.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlédnu po sále. Ještě pan poslanec Dominik Feri. Proším. Tedy zřejmě přednostním právem.

Poslanec Dominik Feri: Prý se mám nechat ostříhat, rád bych tak učinil, ale až se otevrou kadeřnictví. Doufám, že to bude velmi brzo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan premiér ve svém úvodním projevu říkal: Potřebujeme nouzový stav. To si ale má říkat vláda mezi sebou. Když nouzový stav potřebuje, tak ho má vyhlásit. To by bylo po právu, to by bylo v souladu s ústavním pořádkem. Po mém soudu, když se tady k tomu návrhu nějak vyjádříme, a že podle mě by bylo asi nejlepší vůbec o tom nehlasovat, tak to legitimizujeme.

Na dnešním dopoledním jednání jsem říkal panu ministrovi a přítomným členům vlády, že to, že vláda vyhlásí vlastní nový nouzový stav, jí dává možnost vyvléknout se z té obrovsky komplikované situace, do které se dostala tím, že obešla Sněmovnu a její kontrolní pravomoc. My jsme vládě vyšli jako celá Sněmovna velmi vstřícně v tom smyslu, že jsme přijali usnesení, které je velmi důležité a které říká, že Sněmovna, když vyhlásí vláda dneska nový nouzový stav, tak je zachována její kontrolní pravomoc, zkrátka že nejsme obejiti, že jsme se k tomu takto vyjádřili. A poprosil bych, aby toho vláda využila. Solidní by bylo, kdybychom tento bod nehlasovali, protože o tomto nouzovém stavu běží řízení u Ústavního soudu, prodlužovat to je opravdu velký risk a odrazují vás od toho, abyste pro to hlasovali. Je to špatně.

Dovolím si ještě zmínit jednu věc, která se děje v posledních pěti dnech. Už asi pět dnů se neustále hovoří o lockdownu a členové vlády to přiživují. Vždycky se objeví nějaký jeden návrh: okres, 20 kilometrů, jeden kilometr a ti lidé jsou čím dál tím ve větším stresu. Já jsem myslel, že tady ty časy už máme za sebou, časy chaosu, komunikace přes média a vytváření

další paniky ve společnosti. Kdyby vláda tento bod stáhla, tak už mohla jednat a už mohla konečně postavit najisto, jaká opatření budou platit. Ale pět dnů neustále opakovat, že něco bude, ale nevíme, odkdy, nevíme, pro koho, nevíme, v jakém režimu budeme fungovat. To nás opravdu vrací o rok zpátky i v rámci té vládní komunikace, která jsem myslel, že se zlepšila, ale zdá se, že vůbec ne.

My tento návrh nemůžeme podpořit, protože bychom legitimizovali to, co pokládáme za silně protiústavní. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě se přihlásil pan poslanec Marek Výborný. Máte pět minut. Prosím, máte slovo. Je to zatím poslední přihláška.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Mně bude stačit minuta. Vážená vládo, nezlobte se na mě, já už toho mám fakt plné zuby. Jdu zítra na pohřeb jednoho známého, který zemřel tento týden na covid, teď mně přišla esemeska, že zemřel další člověk od nás - známý. A my tady tři hodiny úplně zbytečně řešíme něco, kdy už jste mohli sedět na vládě, dohodnout ta pravidla, srozumitelně, jak to říkal správně pan premiér, to vysvětlit veřejnosti, a ne se tady alibisticky schovávat za Sněmovnu, přesně tak, jak to říkal teď kolega Feri. Premiér, který bohužel je srab a chce se schovávat alibisticky za Sněmovnu prodlužováním nějakého nouzového stavu. To je celé. Dvě hodiny jsme tady vůbec nemuseli trávit tímhle způsobem. Nezlobte se na mě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozhlédnu se po sále, nevidím žádnou další přihlášku do obecné rozpravy. Končím tedy rozpravu. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan premiér, případně zpravodaj? Závěrečné slovo není, takže nyní přistoupíme k hlasování o navržených usneseních. Svolám poslance do jednacího sálu. Dám slovo zpravodaji, protože máme dva návrhy usnesení. Já nějakou představu mám, ale nechám to na vašem návrhu, případně se vyjádřím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já mám taky nějakou představu, tak uvidíme, jestli se sejdem. Vlastně tady máme původní návrh usnesení, který byl rozeslán poslancům, ze kterého byla část tedy stažena, ta část o revokaci s tím...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane místopředsedo, já vás poprosím: mohli byste mluvit přímo do mikrofonu? Přes tu roušku vás totiž téměř tady nahoře neslyším.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pardon, dobře. Já budu víc nahlas. Zkusím mluvit vnějším hlasem.

Takže zde máme dva návrhy, jak již bylo řečeno. Ten první je původní vládní návrh, ze kterého byla první část o revokaci stažena, a chce se po Sněmovně, aby vyslovila souhlas s pokračováním nouzového stavu, u kterého ovšem již Sněmovna rozhodla, kdy ten nouzový stav skončí, a to vyšlo ve Sbírce.

Stejně tak je zde protinávrh pana poslance Volného, který navrhuje okamžité zrušení nouzového stavu, to znamená zrušení s okamžitou platností také toho stavu, o kterém již Sněmovna rozhodla, kdy ho zruší, a vyšlo ve Sbírce, kdy ho zruší. Já mám za to, že oba dva ty návrhy jsou nehlasovatelné, nicméně chápu, že na to budou různé názory. Já bych tedy navrhl nějakou proceduru – buď ať konstatujeme, že jsou ty návrhy nehlasovatelné, nebo navrhneme proceduru takovou, že budeme samozřejmě nejdříve hlasovat o protinávru, poté o návrhu

původním, respektive upraveném, s tím, že nejdříve bych nechal schválit proceduru, požádal o schválení procedury, a myslím si, že by bylo nejlepší, kdybychom ji neschválili. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jestli jsem to pochopil dobře, asi nebudeme hlasovat o tom, že je to nehlas... pan předseda KSČM Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, nestává se mi to často, maximálně jednou za tisíciletí, ale tentokrát souhlasím s předřečníkem, že ty dva návrhy jsou nehlasovatelné. Podle našeho názoru není o čem hlasovat, čili klub KSČM nebude hlasovat ani pro proceduru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane místopředsedo, rozumím tomu, že navrhuje hlasovat o tom, že ty návrhy jsou nehlasovatelné?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: To je jedna možnost, tak radikální jsem nebyl, ale klidně bych to nechal hlasovat. Druhá možnost je...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No tak já vás požádám, navrhněte postup, protože mně z toho vyplynulo, že nám tady konstatujete, že podle vašeho názoru jsou návrhy nehlasovatelné. Já bych nechal hlasovat o té proceduře. Podle mého názoru...

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Podle mého názoru jsou návrhy nehlasovatelné. Samozřejmě můžeme nejdříve hlasovat o tom, jestli jsou návrhy hlasovatelné. Pak v případě, že sněmovna uzná, že jsou hlasovatelné, tak hlasovat o té proceduře.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Než dám slovo předsedovi ústavně-právního výboru, můj původní návrh byl, který jsem měl tady promyšlen, že jsou tady dva návrhy usnesení. Z logiky věci by první měl být podle mého názoru pan poslanec Volný, protože ukončuje něco teď, a druhý návrh by pak mělo být to prodloužení. To byl můj návrh, ale já dám prostor panu poslanci Marku Bendovi z ústavně-právního výboru, abychom o té proceduře takto navržené rozhodli jako sněmovna. Ale prosím.

Poslanec Marek Benda: Myslím si, že zpravodaj sdělil svoje stanovisko, že ty návrhy jsou nehlasovatelné. Buďto se s tímto stanoviskem ztotožní předsedající Poslanecké sněmovny, nebo může nechat proti tomuto stanovisku dát protest. Samozřejmě každý z poslanců má právo vznést protest, ale zpravodaj navrhl, že návrhy jsou nehlasovatelné, pak není o čem hlasovat. Proti takovému postoji by musel být dán protest Sněmovny, který si jsem téměř jist, že neprojde, ale samozřejmě ho každý poslanec dát může.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ztotožnil bych se tedy s tímto postupem, který byl navržen naším praotcem komory. (Smích, potlesk.) Konstatoval bych, že návrhy jsou nehlasovatelné, a tedy nemáme v tuto chvíli o čem hlasovat, pokud by nikdo nebyl proti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vystoupí předseda Sněmovny Radek Vondráček.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já s vědomím závažnosti jakéhokoli hlasování v této ctěné komoře bych přece jenom asi chtěl slyšet lepší odůvodnění, proč je to nehlasovatelné. Přišel zde návrh vlády. Pohybujeme se v režimu § 109 m) a měli bychom rozhodnout. Jenom připomínám, že existuje také stanovisko, že jestliže budeme hlasovat o prodloužení nouzového stavu, tak už fakticky toto hlasování obsahuje rozhodnutí o tom, že se ruší předchozí zrušení. Je to jeden z právních názorů, který zazněl dnes během debat, a předpokládám, že z tohoto právního názoru vychází také vláda. A jestli budeme hlasovat o prodloužení, tak se zároveň vypořádáme s hlasováním, které bylo, teď vám neřeknu přesně datum, ale když jsme naposledy prodloužili do 27.

V každém případě jestliže dojdeme až k bodu, kdy musím namítat proti postupu předsedajícího, kdyby vzal za to, že je to nehlasovatelné, tak v tom případě vznáším námitku a navrhuji, abychom o tom opravdu hlasovali a jako Sněmovna, jako dolní komora abychom o tom hlasovali, nikoli abychom konstatovali, že je něco nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No vidíte. Tak jsem se – poprvé za tři roky je proti mně námitka. Abych o ní ještě nechal hlasovat... no, to jsem se dostal tedy do soukolí. (Smích.) Ani nevím, jak jsem k tomu přišel. (Smích.) Prosím vás, pan zpravodaj tedy navrhuje, že to je nehlasovatelné. Předseda Sněmovny, já bych to tedy podle toho návrhu zpravodaje tady musel nějakým způsobem reflektovat, nicméně proběhla tady námitka, takže my necháme hlasovat o té námitce, že je námitka proti tomu, že já tedy bych dal na zpravodaje, který navrhuje, že to je nehlasovatelné. Takže víme, o čem budeme hlasovat?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Budeme asi hlasovat o námitce proti mému postupu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ne, ne, ne. Je to tak, že vy jako zpravodaj, pane místopředsedo, jste řekl, že to je nehlasovatelné. Já bych tedy musel konstatovat tu věc, co jste řekl: že to je nehlasovatelné. Tím pádem bychom tady v podstatě končili, to znamená, ať si o tom myslím cokoli, a teď proti – takže já konstatuji, že bych tedy na váš návrh řekl, že to je nehlasovatelné.

Proti tomu je námitka pana předsedy, a o té námitce vůči mně, že jsem řekl, že to je nehlasovatelné, budeme teď hlasovat. (Potlesk.) Ale já jsem byl – říkám, jsem v tom celkově nevinně. (Smích.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro námitku proti mé osobě, že jsem to řekl? V souladu s tím, co řekl pan zpravodaj, takže já sám sobě tedy taky namítnu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno 155 poslanců, pro 84, proti 59, námitka byla přijata.

Požádám vás o tu proceduru. Já navrhuji, aby to bylo v tom smyslu, jak já jsem tady prezentoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano. V tom případě Sněmovna tedy rozhodla, že to považuje za hlasovatelné v tento moment, já to budu samozřejmě respektovat. Budeme tedy nejdříve hlasovat o protinávruhu, který říká, navrhuje okamžité zrušení nouzového stavu a poté o původním upraveném návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No to je – budeme o té proceduře, teď pan zpravodaj navrhl proceduru.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Jestli je zájem schválit tuto jednoduchou proceduru, samozřejmě není problém.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Radši si prohlasujeme proceduru. Slyším ťukání? (Ze sálu: Ne. Smích.) Tak ale ťukání jsem slyšel dobře. Takže jestli ne? (Smích.) Takže můžu zahájit hlasování? Není proti tomu nikdo, proti?

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro tuto proceduru? Kdo je proti této proceduře?

Hlasování číslo 12, přihlášeno 156 poslanců, pro 112, proti 10, procedura přijata.

Tak prosím, pane zpravodaji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, takže v tom případě nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Volného, což je okamžité zrušení nouzového stavu. Nevím, jestli je potřeba to formulovat do přesné podoby usnesení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jestli je s tím souhlas, tak o tom budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno 157 poslanců, pro 27, proti 80, návrh byl zamítnut.

Prosím, pane zpravodaji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tedy budeme hlasovat o původním upraveném návrhu vlády, který říká, že Sněmovna souhlasí s prodloužením nouzového stavu. Já u sebe nemám přesnou formulaci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já to mám, přečtu to. Abychom to formulovali přesně, návrh vlády, o kterém teď budeme hlasovat, je: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu, a to na dobu končící uplynutím dne 31. března 2021."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno 153 poslanců, pro 68, proti 45. Konstatuji, že s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Máme ještě nějaká usnesení? Nemáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ne, to je vše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Končím tento bod. Zahájím tedy další bod jednání schůze Poslanecké sněmovny, respektive počkám na pana místopředsedu Píkala, který mě přijde vystřídat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat, a to dalším bodem, kterým je bod čtvrtý, což je

4.

Návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě a o změně některých dalších zákonů /sněmovní tisk 1153/2/ – vrácený Senátem

Jedná se o sněmovní tisk 1153, který nám vrátil Senát, a já tento bod otvírám. Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 1153/3. Informace o pozměňovacím návrhu vám byly rozdány do vaší pošty. Já mezi námi vítám senátorku Adélu Šípovou, která se zde pohybuje od rána, a prosím, aby za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům se vyjádřila ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová, kterou mezi námi také vítám. Než jí dám slovo, poprosím o větší klid v sále. Víím, že máme za sebou vzrušující zasedání, nicméně nyní je čas se opět uklidit. Paní ministryně, pokud vám to stačí, tak můžete začít, nicméně nebudu se vůbec divit, když ještě chvíli počkáme, aby byl v sále větší klid. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Tak já ještě poprosím kolegy tady po mé pravici. (U stolku zpravodajů se baví skupina poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Poprosím o klid u stolku zpravodajů, poprosím případně i kolegy, kteří se různě pohybují po sále, aby se usadili nebo přesunuli své diskuze mimo jednací sál.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Tak velmi stručně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, asi všichni víte, o co se v tomto návrhu jedná. Je to takzvaná izolačka, protože tento motivační bonus má pomoci občanům izolovat se... (V sále je stále velký hluk. Ministryně se obrací na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, paní ministryně. Já ještě Sněmovně sdělím, že pan premiér Babiš se nám omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin, protože má jednání vlády. A znovu požádám o klid v sále, nebo budu muset přerušit jednání Sněmovny. Platí to pro kolegy napravo i nalevo. Tak, vypadá to, že všechny rušivé elementy pomalu opouštějí sál.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Jedná se o návrh, který má pomoci občanům izolovat se, proto izolačka. Je to bonus až 370 korun po dobu 10 dnů.

Já bych velmi stručně řekla, proč podporuji sněmovní verzi tohoto návrhu, a to ze tří důvodů.

Za první, protože Senát vyjmul z tohoto návrhu zákona takzvané cestovní karantény, to znamená, že lidé, kteří se vrátí z dovolené, budou moci izolačku čerpat. Myslím si, že to je nesystémové.

Druhý důvod, proč podporuji sněmovní verzi: protože Senát vyjmul ty tři pozměňovací návrhy, které chrání zaměstnance. Je to evidence dohod, je to povinnost nahlášovat volná pracovní místa a je to také systém JIS PSV České správy sociálního zabezpečení. Zaznamenala jsem zde v kuloárech námitky, že ta takzvaná horní hranice pokuty až 1 milion korun pro nedodržování evidence dohod je a může být likvidační pro podnikatele. Upozorňuji, že za poslední tři roky bylo pro neplnění oznamovací povinnosti uděleno 1 641 pokut, přičemž průměrná výše pokuty byla 12 846 korun. Dále bylo k těmto

1 641 pokutám uloženo 275 napomenutí. Pokuty mají mít zejména výchovný účel a nesmí a nemají být represivní, či dokonce likvidační povahy. To znamená, že evidence dohod má pomoci lidem, kteří pracují na takzvané nepojištěné dohody, aby stát měl informace, jak a v jakém rozsahu pracují, abychom případně v příští krizi mohli těmto lidem finančně pomoci. To je cílem evidence dohod, abychom lidem, kteří pracují na nepojištěné dohody, mohli v krizi pomáhat.

Třetí důvod, proč podporuji sněmovní verzi: my jsme se včera na vládě dohodli, že v pondělí navrhne navýšení počtu dnů karantény v rámci takzvané izolačky na 14 dní, zároveň budeme na vládě diskutovat o navýšení té částky, kterou mají zaměstnanci dostat, a za třetí, protože se blíží konec kvartálu, Ministerstvo práce a sociálních věcí zvažuje překlopení dávek za čtvrtletí, tak jak jsme to už udělali dvakrát, tak, aby se nám lidé nenahrnuli hromadně v řádu státníků na úřady práce. Proto je důležité mít i další legislativní nosič.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám vás o podporu sněmovní verze. Chrání zaměstnance, pomáhá lidem se v této kritické době izolovat, a prosím, vnímejte evidenci dohod jako ochranu nepojištěných dohodářů v době krize. Velmi děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům... Pardon, nyní prosím, aby se slova ujala senátorka Adéla Šípková, a poté vyzvu zpravodaje garančního výboru. Prosím.

Senátorka Adéla Šípková: Dobrý večer. Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené poslankyně, vážení poslanci, přicházím k vám se senátním návrhem zákona ve znění přijatých poslaneckých návrhů, které bych vám ráda představila. Senát Parlamentu České republiky svým usnesením číslo 119 vrací návrh zákona o mimo řádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě, což je senátní tisk číslo 44, Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

V Senátu Parlamentu České republiky projednaly senátní tisk číslo 44 dva výbory, a to výbor pro sociální politiku jako garanční a ústavně-právní výbor. Oba tyto výbory navrhovaly vrátit senátní tisk číslo 44 s vypuštěním slov "a o změně některých dalších zákonů" v názvu zákona, vypuštěním označení části první včetně nadpisu, vypuštěním části druhé až páté včetně nadpisů a označením části šesté včetně nadpisu, pod označením § 12, dosavadní § 17, vložit nadpis Účinnost. V § 12, dosavadní § 17, vypustit slova "a ustanovení § 12 bodů 5 až 11, § 13 a 14, která nabývají účinnosti prvním dnem 6. kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení". Označení následujícího § 17 jako § 12 a vypustit v § 2 odst. 2 "a označení odst. 1". Výbor pro sociální politiku také navrhl v § 3 odst. 1 číslo 10 nahradit číslem 14. Senátor Zdeněk Nytra přednesl pozměňovací návrh, kterým se zavádí účinnost zákona dnem jeho vyhlášení. (V sále je velký hluk.)

Plénum Senátu pak schválilo vrácení zákona s pozměňovacími návrhy dne 25. února 2021, což bylo včera. Pro pozměňovací návrhy garančního výboru pro sociální politiku hlasovalo 50 senátorek a senátorů, tři senátoři se zdrželi. Pro vrácení zákona pak hlasovalo 56 senátorek a senátorů, nikdo nebyl proti vrácení zákona do Poslanecké sněmovny. Abych shrnula podstatu těchto pozměňovacích návrhů: zejména jsme shledali pod bodem 3 potřebu vypustit povinnost zaměstnavatele ohlašovat příslušné krajské pobočce úřadu práce vytvoření, uvolnění nebo obsazení pracovního místa, a to do 10 dnů od vzniku takové události, a dále povinnost informovat státní orgány o zaměstnávání zaměstnanců v zaměstnání malého rozsahu a zaměstnanců činných na základě dohody o provedení práce, a to z toho

důvodu, že jsme jako senátoři shledali toto ustanovení jako nepřijatelný přílepek, který nebyl přijat v souladu s legislativními –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní senátorko, já vás přeruším, protože vzrůstá hluk v sále. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Senátorka Adéla Šípová: – a byl přijat narychlo, bez potřebné diskuze. Dále jsme rozhodli o pozměňovacím návrhu, který vychází vstříc současné potřebě, a to prodloužení poskytování doby tohoto příspěvku z 10 dnů na 14, což koreluje se současným prodlužováním karantény. A dále jsme navrhli pozměňovací návrh, kterým se mění účinnost zákona z 1. března 2021 na den vyhlášení tohoto zákona. Tak to je asi vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím, jestli se k usnesení Senátu chce vyjádřit zpravodajka garančního výboru, paní poslankyně Alena Gajdůšková. Pokud tomu tak není, otevírám rozpravu, do které mám v tuto chvíli čtyři přihlášky. Jako první je přihlášená paní poslankyně Richterová a poté pan poslanec Bauer. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, paní senátorko, vážené kolegyně a kolegové. Ta debata by pro mě měla být poměrně radostná, protože jsem velice ráda, že debatujeme o zvýšení příspěvku pro lidi v karanténě, v izolaci, o zvýšení motivace jednotlivců chodit na testování, ALE. To ale je, že bohužel, bohužel sociální demokracie k tomu zákonu dala dva významné přílepy. Ty přílepy paní ministryně označila za výhodu a já ty přílepy označuji za důvod, proč bohužel je možné, že je schválení toho zákona ohroženo. Nevím, jak to tady dopadne, ale senátní verze vypouští přílepy, které zatěžují zaměstnavatele a nejsou prodiskutované.

Senátní verze je ta, která zavádí možnost zvýšeného příspěvku na 14 dní. Navrhovali jsme to ve Sněmovně už před několika týdny, tady to tehdy neprošlo, a nyní je to vysoce aktuální, protože těch 14 dní se aktuálně diskutuje jako pravděpodobně prodloužená doba povinné karantény. Že 14 dní, které přišly ze Senátu, prostě dává smysl. A naopak to, co Senát vypustil, to také dává smysl. Například povinná evidence volných míst u zaměstnavatelů na úradech práce, řekněme si to na rovinu, nikdy nikomu nepomohla. Akorát to je další hrozba pokuty, vyšší než 50 000 korun. Za co? Za to, že si to někdo vymyslel. Proč tohle přilepovat v legislativní nouzi k zákonu, kterým má zabránit šíření viru, má motivovat lidi, má se v legislativní nouzi věnovat akutní situaci? Proč v akutní situaci přilepovat novou povinnost pro zaměstnavatele, která ničemu nepomůže, data to neukazují, když jsme se koukali na to, jak to v minulosti, kdy tato povinnost byla, fungovalo. Proč k tomu dávat pokutu vyšší než 50 000 korun?

Senátní verze je to, co můžeme schválit, co bude fungovat. Senátní verze je to, co nám umožní o evidenci dohodářů – a to je druhé téma – vést seriózní debatu mimo legislativní nouzi. Já si přeju evidenci dohod. Je to v pořádku ji zavést. Ale jsme si opravdu jistí, že to musí být hlášeno do osmi kalendářních dní? Je opravdu správně nastavena tahle rychlost? Mzdové účetní už dneska se děsí toho, jak funguje celý systém. U evidenci dohod je prostě také nahlášeno, nastaveno to při nástupu, při výstupu způsobem, který si myslíme, že není správně opravený.

Představte si, koho se to dotkne. To se dotkne třeba všech esvéjčků v téhle zemi. Sdružení vlastníků jednotek typicky fungují na malé dohody pro svoje jednatele. Takže třeba esvéjččka jsou ti, kdo se na nás obracejí, že evidence dohod v této podobě není dobře navržena. A já znova říkám, dohody je třeba řešit a je v pořádku se bavit o evidenci, ale dát

tam hranici pokuty milion korun? Za to, když to člověk nedá do osmi kalendářních dnů na ten správný úřad? Tím si prostě fakt nejsem jistá. Takže když to shrnu: Zastavit šíření viru, zvýšit motivaci lidí chceme, proto budeme pro senátní verzi. Senátní pozměňovací návrh, aby bylo možné prodloužit ten zvýšený příspěvek na 14 dní, jsme sami navrhovali, jsme rádi, že to Senát vzal za své.

Ale nové povinnosti - registrovat každého, kdo potřebuje zaměstnat někoho na dohodu, jako zaměstnavatele? To je další věc, co z toho vyplývá. Je to další byrokratizace fungování v téhle zemi. Paní ministryně se... (Ministryně Maláčová diskutuje u stolku zpravodajů.) Paní ministryně tohle asi neslyší ráda, ale považuji to za velmi špatný precedens – přilepit k potřebné věci, k mimořádné nemocenské, mimořádnému příspěvku zaměstnanců při nařízené karanténě, k věci, která se našťestí bude týkat i živnostníků s nemocenskou? Já bych si přála, aby se to rozšířilo v nižší částce i na OSVČ bez nemocenského pojištění. Ale to je to, o čem bychom se měli dneska bavit, tyto věci, a namísto toho se musíme bavit o zatěžování zaměstnavatelů, o milionových pokutách, o minimálně padesátitisícových pokutách při nenahlášení volného místa na úřad práce, u kterého opravdu to dneska nefunguje tak, že by uměl vhodné uchazeče a vhodná místa zprostředkovat. Já bych si přála změnu, a nechci změnu skrze takovéhle vynucené pokuty v situaci, kdy to v minulosti ničemu nepomohlo.

Ještě jednou. Bavme se o tom, jak má vypadat evidence dohodářů, ale bavme se o tom v normálních lhůtách, v projednání se sociálními partnery, a ne jako o příležitosti v legislativní nouzi. Děkuji za pozornost. Věřím, že zvážíte hlasování pro senátní verzi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě, kde mám nyní dvě faktické poznámky. Než jim dám slovo, tak bych chtěl jen Sněmovnu informovat, že jak tento, tak následující návrh projednáváme v legislativní nouzi, takže můžeme jednat o zákonech po 19., obecně i po 21. hodině.

A nyní prosím s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha, poté paní poslankyně Gajdůšková. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, já jenom, abyste si ujasnili věci. Tím, že navýšíme lidem na nemocnosti (nemocenské?) peníze, vzkážeme všem poctivě pracujícím, kteří nezneužívají nemocenskou, že budou makat na ty, kteří ji zneužívají. Jo, je to s každým zvýšením jakéhokoliv příspěvku lidem, tak to odnesou vždycky ti, kteří nic nezneužívají.

Na druhou stranu, evidence dohodářů poctivým firmám, říkám poctivým firmám, nevadí. Osm dnů je dostatečně dlouhá lhůta na to, protože když přihlašujete nového zaměstnance do práce, tak ho musíte také přihlásit do nějaké doby, takže jestliže to bude dohodář, poctivým zaměstnavatelům to nevadí. Ale jakékoliv navýšení, ale to i, které jsme odhlasovali předtím, zvyšuje to, že makat v práci budou za ty, kteří toho zneužívají, zase jenom ti poctiví. Tak to asi je. Ne že bych těm zaměstnancům ty peníze nepřál, v žádném případě. Ale fakt to odnesou vždycky ti poctiví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní poslankyni Gajdůškovou s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Jenom velmi rychle. Zneužívání karantény – příplatku. Dodržování karantény má možnost si kontrolovat i zaměstnavatel, takže pokud má představu, že některý z jeho zaměstnanců

zneužívá, má možnost si to zkontrolovat nebo požádat o kontrolu Českou správu, případně se doptat u praktického lékaře. Za prvé.

Za druhé. Pan kolega Bláha přede mnou už řekl, že poctivým zaměstnavatelům evidence dohod nevadí. Nevadí, protože stejně hlásí zaměstnance, tak k tomu přidají ještě hlášení o dohodách. Na mě se naopak obracely firmy s požadavkem, abychom zavedli tuto evidenci, protože ví konkrétní případy nekalé konkurence, kde právě přes dohody v podstatě vyrábí dumpingové ceny, a tak dále. Není to na faktickou, musela bych mluvit déle.

A třetí věc na svoji předřečnici paní poslankyni Richterovou, prostřednictvím pana předsedajícího. Samozřejmě že úřad práce nemůže nikoho nasměrovat na nové zaměstnání, pokud o volných pracovních místech neví. Takže jestli chceme, aby úřady práce skutečně lidem pomohly s tím, že jim zajistí novou práci, musí o těch volných pracovních místech v prvé řadě vědět. Já jsem přesvědčena, že všechny ty pozměňovací návrhy, které se k tomuto návrhu zákona daly, jsou užitečné, smysluplné a hlavně pomohou zaměstnancům, za kterými jako sociální demokracie stojíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Bauera, který je další přihlášen do rozpravy. Připraví se paní poslankyně Matušovská. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych vás požádat, abyste pokud možno většinově podpořili senátní verzi. Poslanecký klub ODS bude podporovat senátní verzi. Podle mého názoru senátní verze má oproti poslanecké verzi jednu velkou komparativní výhodu, není tam totiž pozměňovací návrh paní poslankyně Aleny Gajdůškové.

Chtěl bych říci, že jsem vůbec nepochopil, proč Ministerstvo práce a sociálních věcí, vedeno dobrou myšlenkou schválit izolačku – to vůbec nikomu nevyčítá – proč jste tam načetli naprosto nesmyslný pozměňovací návrh paní poslankyně Aleny Gajdůškové. My tady týdny a měsíce hovoříme o tom, že většina podnikatelů v této zemi má obrovské problémy, a vy tím pozměňovacím návrhem neděláte nic jiného než významné části – a já rozumím, že všechny firmy nejsou tak velké jako třeba firma pana kolegy Jiřího Bláhy – ale proč přicházíte s tímto návrhem v době, kdy všichni lapají po dechu, a vy jim těmi návrhy budete to podnikatelské prostředí významně komplikovat? Nechápu to, je to velká škoda. Já prostě nechápu, proč mají podnikatelé, OSVČ, hlásit všechny DPP a DPČ do osmi dnů, stejně tak jako jestli to mají rušit. Proč jste tam nastavili tak obrovské pokuty? Proč to mají dělat i ti, kde se nezakládá nemocenské pojištění? Proč na každé nové pracovní místo musí tuto informaci hlásit na úřady práce? Dokonce i na ta místa, kde si dopředu nějakého zaměstnance vyberou? To je ten hlavní důvod, proč nepodporujeme poslaneckou verzi a proč se přikláníme k senátní verzi, která podle našeho názoru je kvalitnější. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Matušovskou. Připraví se pan poslanec Skopeček, který je v tuto chvíli posledním přihlášeným v rozpravě. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si vystoupit s názorem poslaneckého klubu KSČM k návrhu zákona o mimořádném příspěvku. Na začátku si neodpustím pár poznámek k přípravě tohoto návrhu. Zákon byl připraven a odhlasován v Poslanecké sněmovně v legislativní nouzi s odůvodněním, že bude motivovat zaměstnance, aby hlásili své kontakty a sami nastupovali do karantény. Musím však říci, že jeho vlastní podoba, tedy jak je tento návrh legislativně

napsán, bude přinášet ohromné problémy všem personalistům a účetním, kteří ve společnostech právě zpracovávají mzdy.

Jednoznačně musíme říci, že vláda své PR, jak chce pomoci zaměstnancům a motivovat je, hodila veškerý potřebný proces pro získání uvedených financí na firmy. Nejde zde o zaměstnavatele, ale opravdu o značnou administrativní náročnost, která přibude lidem, kteří zpracovávají tyto podklady.

Nikdo z nás se zde nepozastavil nad tímto problémem a mě osobně velice mrzí, že ani samotné MPSV nepřemýšlelo, jak právě v této tak těžké době odlehčit nejvíce zkoušené oblasti. Dále bych chtěla podotknout, že náročnost bude také spočívat v dohledávání a obvolávání praktických lékařů, protože i dnes se odhadem u 60 % vystavených potvrzení o pracovní neschopnosti neuvádí slovo karanténa, což je vlastně hlavní parametr, na kterém se má tento příspěvek vyplácet, a slouží i jako podklad pro Českou správu sociálního zabezpečení.

Ptám se tedy paní ministryně Maláčové, jak Ministerstvo práce a sociálních věcí obeznámilo všechny praktické lékaře s touto zásadní informací. Nemůžeme přece očekávat, že jak lékaři, tak samotní zaměstnanci budou znáti jen díky projednávání v Poslanecké sněmovně a médiím. Ze strany zaměstnavatele bude docházet na upozornění, ale až v době, kdy se (jim) dostane na stůl oznámení o pracovní neschopnosti. Další zátěží pro zaměstnavatele je dnešní hrazení nemocenské dle zákona. Díky mnoha podobám doby karantén se stává ve velké míře, že hrazení 60procentní nemocenské ze strany zaměstnavatele se může i zásadně prodlužovat. Lékaři dnes běžně ukončují nařízenou karanténu například po pěti, šesti dnech z důvodu prokázání nákazy a píšou novou nemocenskou neboli izolaci – karanténu, která bude nyní opět na 14 dní. Tím se však znovu požaduje po zaměstnavateli úhrada celé této doby.

Hovořím zde o tom, protože bychom si měli uvědomit veškeré dopady, které tato oblast má, a kdy i díky tomuto návrhu firmám prostě nepomáháme a naopak je výrazně zatěžujeme v době, kdy je potřeba naopak usnadnit, zjednodušit a pomáhat.

Náš klub dnes podpoří verzi Poslanecké sněmovny, ale jen z toho důvodu, abychom donutili vládu, respektive MPSV, k okamžité nápravě a reakci na prodloužení karantény na 14 dnů, a především na úpravu částky příspěvku. Díky složitosti, které ministerstvo svým návrhem připravilo, požadujeme o úpravu na jednotnou částku. Chápeme i argumenty, že si tak zaměstnanec může přijít na vyšší částku, než má skutečný výdělek. Je však třeba říci, do jaké výše hrubé mzdy, a zároveň hovoříme o dočasném opatření, které má přece motivovat lidi hlásit kontakty a nastupovat do karantén. Proto nyní necháme na vládě, jakou zvolí částku. Za nás bychom viděli například 350 korun za den. Pomůže to především nízkopříjmovým, ale i středněpříjmovým občanům a důvody jsou ulehčení celé administrativy. Zároveň zde říkám, že pokud vláda přijde s částkou bez uvedené úpravy, budeme dávat vlastní pozměňovací návrh a že si podporu sežene v Poslanecké sněmovně, není pochyb. Dnes nás osobně mrzí, že jsme nepodpořili pozměňovací návrh z pera SPD, který řešil náš dnešní požadavek.

Bohužel v tak krátké době, kdy se legislativa přijímala v legislativní nouzi, jsme nedokázali adekvátně reagovat a vyhodnotit veškeré dopady. Nyní jsme v situaci, kdy nenecháme pro vlastní PR paní ministryně Maláčové padat doslova na hubu zaměstnance, kteří dělají a připravují mzdy, a kdy se také může stát, že tento příspěvek díky administrativní náročnosti bude odesílán se zpožděním. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Podotknu, že stále jsme v legislativní nouzi. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Juříček. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem...

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, pane poslanče. Požádám o větší klid v sále! Blížíme se ke konci, věřím, že to můžeme vydržet. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Já jsem chtěl říct, že to není motivace, ale to je skoro spíš stimulace pro to, aby lidé do práce nechodili. My, kteří teď už řekneme od října řídíme nebo pokoušíme se dělat antigenní testy u všech našich zaměstnanců, tak my víme, kdo má jít na karanténu a kdo na karanténu nemá jít. A tohle, když už jsem se ptal dokonce ve své firmě dělníků, tak řekli: Hele, šéfe, máme vás rádi, ale když už nám stát bude dávat takovéhle peníze, tak my už tady nebudeme chodit vůbec. To je protisměrné proti ekonomice a myslím si, že je to nešťastné. Naopak, ještě prodlužovat a zvyšovat částky na 500 korun a 14 dní, tak to nás, všechny firmy, ještě poškodí. A poškodí to i ekonomiku České republiky. Řešení je spíš to, co už jsme tady dneska probírali, to znamená, probírali jsme to, jakým způsobem budeme testovat ve firmách, a z toho vyplyne jasně, kdo má covid, kdo má jít na karanténu a kdo má nějakým způsobem toto řešit.

Co se týká pozměňovacího návrhu paní Gajdůškové, prostřednictvím předsedajícího, chtěl jsem říct, že to je spíš takový komunistický návrh, ale musím se komunistům omluvit, protože oni to sami taky vyhodnotili jako špatné řešení. Nicméně musím říct, že kdybychom si měli dát na miskou vah peníze a prodlužování, tak pro nás je jednodušší raději ty lidi nahlásit. Ta hlásící povinnost není tak drakonická jako to, že nám to vyžene lidi, částka peněz plus ještě prodloužení, které je ještě vyšší, než je nemoc s covidem, které... po 10 dnech stejně musíte lidi znovu testovat. Takže já tomu nerozumím, proč v této době, kdy zavádíme úplně něco jiného... Myslím si, že ani jeden návrh, ani sněmovní, ani senátní (upozornění na čas), není v pořádku. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla faktická poznámka. Pan poslanec Skopecek je přihlášen v tuto chvíli v rozpravě jako poslední. Prosím.

Poslanec Jan Skopecek: Děkuju pěkně za slovo. Dobrý podvečer, dámy a pánové. Já bych se chtěl skutečně vážně zeptat prostřednictvím vás, pane předsedající, paní kolegyně Gajdůškové i paní ministryně, zda skutečně považují za vhodné v době, kdy se bavíme, zda nezavřeme celou ekonomiku – já doufám, že to nikoho nenapadne, ale když ty úvahy tady existují – jestli skutečně považují za vhodný okamžik přijít s pozměňovacími návrhy, které přinášejí našim podnikatelům další administrativní zátěž. Aniž bych se bavil o merituu věci, jestli je to smysluplné, nebo nesmyslné, tak bych opravdu chtěl vážně slyšet od těchto dam, zda považují současnou chvíli, kdy některé podniky jsou skutečně na pokraji sil, zda to je ten nejvhodnější okamžik, jak jim přidat do tak přebujelého administrativního prostředí novou byrokratickou administrativní zátěž.

Já to prostě považuju za neuvěřitelné, že má vůbec někdo v tuto dobu drzost podnikatelům a našim firmám, kteří skutečně bojují o přežití, tady diktovat ze strany Poslanecké sněmovny další administrativní zátěž. Už se vůbec nebavím o tom, jaký to má smysl. Proč by firmy musely hlásit volná pracovní místa ve chvíli, kdy jsou to třeba specialisté? Hledají právníky, IT specialisty. Skutečně si myslíte, že tito lidé shánějí práci na úřadu práce? Fakt si to myslíte? Tak jste opravdu víc mimo realitu, než jsem si doposud myslel.

Dámy a pánové, nechci se bavit o té samotné izolačce, jakkoli ji taky považuju za plošné opatření, které by mělo být spíše zacíleno na nízkopříjmové skupiny obyvatel, pro které skutečně může být opakovaná karanténa problémem. Ale o tom se bavit nechci. Chci se opravdu těchto dvou dam zeptat, jestli je ta nejhodnější doba, abychom házeli další klacky pod nohy našim firmám a podnikatelům, kteří potřebují právě v těchto dnech a týdnech pomoci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. S faktickou poznámkou se mi přihlásila paní poslankyně Gajdůšková a poté ještě registruji přihlášku z místa paní poslankyně Pekarové. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Odpovím velice krátce panu Skopečkovi, byla-li jsem vyzvána. Ano, jsem přesvědčena o tom, že v této chvíli je nejhodnější doba stát za zaměstnanci a nenechat s nimi zametat. A to jsou i ti dohodáři.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně Pekarová a vidím pana poslance Ferjenčíka. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, když tenhle návrh zákona ve Sněmovně prošel, paní poslankyně měla na svých sociálních sítích fotku s izolačkami, protože ten název – obecně takové ty izolačky a ošetřovačky a rouškovné a podobně se teď zalíbily – a byla tam taková hezká fotografie, jak tam jsou kolem ní rozhozené. Vlastně to bylo velmi výstižné v tom smyslu, že právě to, o čem tady teď vedeme největší debatu, bylo nějakou podobnou, ale tou reálnou izolačkou do takového zákona přidáno. To znamená, jedná se o typický přílepek, který tady teď způsobuje ten obrovský problém, který vidím, protože jak tady mám informace z různých klubů, tady opravdu roste spíše chuť pro to, pokud neprojde senátní verze, nehlasovat ani pro tu sněmovní. V takovém momentě se dostáváme do situace, kdy tady po týdnech řešení problému, na který i mnozí z opozice upozorňovali, motivace lidí zůstat opravdu v karanténě, tedy věc, která v této situaci pandemie je vrcholně důležitá a velmi potřebná, se můžeme dostat úplně někam zase zpátky a bude trvat další týdny, než dojde k tomu, abychom se s novým pokusem dostali ke zvýšení příspěvku za karanténu.

Takže se chci zeptat, paní ministryně, a chci vás vyzvat: To vám skutečně stojí za to, tady toto riskovat? Pro tuhle změnu, která se dá do zákona, pokud o ni tak strašlivě stojíte, pokud ji považujete za tak dobrou, dát novelu zákona, projít ji legislativním procesem, odůvodnit, projít si připomínkovým řízením, všechno to, co to má obsahovat, ve chvíli, kdy by se jednalo o klasický návrh zákona, o novelu z pera vlády. Tak stojí vám tohleto za to? Zhoršení současné situace.

Já myslím, že byste měla přehodnotit, paní ministryně, svůj přístup. Když vidíte, že je to větší šance, že by tady nakonec neprošlo vůbec nic, tak byste měla opravdu v tomto případě pokorně přijmout tento většinový názor a podpořit senátní verzi, aby prošla alespoň ta. Bylo by to v tuto chvíli určitě ku prospěchu věci. A myslím si, že zrovna na této věci není vhodná doba a není vhodný okamžik si poměřovat, kdo má jakou sílu v tuto chvíli. (Gestikulace nějakého poslance v levé části sálu.) Ano, pane poslanče, prostřednictvím předsedajícího, (se smíchem:) neměla jsem na mysli to, co vy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Skopeček. Pana poslance Ferjenčíka v rozpravě registruji. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuju pěkně. Já chci ještě prostřednictvím vás zareagovat na paní kolegyni Gajdůškovou, která tu mluvila o tom, že někdo zametá s dohodáři. Paní kolegyně, kdo byl v této části Poslanecké sněmovny pro to, aby se i dohodářům kompenzovalo, aby i v této krizi měli příspěvek jako standardní zaměstnanci? Byla to opozice! Tato vaše část sálu (ukazuje na levou část sálu) to řadu měsíců blokovala a trvalo velmi dlouho, než jsme prosadili z řad opozice, že i dohodářům přišla ze strany státu v této krizi pomoc. Takže o čem to tu mluvíte? Kdo s kým zametá? Doposud jste s nimi zametali pouze vy. A teď chcete ještě navíc podnikatelům přinést další administrativní náklady! V té nejhorší možné době. Opravdu lépe jste si vybrat nemohli, kdy házet podnikatelům klacky pod nohy, než v této době.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Ferjenčík, je přihlášen v rozpravě v tuto chvíli jako poslední. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych na vás chtěl skutečně apelovat, abyste nepodporovali praxi přilepování nesouvisejících věcí k zákonům v legislativní nouzi. To je extrémně špatný princip. Já chápu některé motivace paní ministryně, proč do tohoto zákona dávat evidenci dohodářů. Nicméně podle mě takováto obrovská systémová změna celé této agendy je potřeba skutečně prodiskutovat a promyslet, protože tady se paní ministryně ohání slovy o ochraně zaměstnanců, ale ve finále to může vést přesně k opačnému efektu, že nedostanou ani tu dohodu. Oni totiž často ty evidované dohody nechtějí, protože se bojí třeba exekucí. To je taky situace, která je naprosto běžná, že přes dohody o provedení práce se vyplácejí peníze lidem, kteří by o ně jinak přišli kvůli exekuci. Tito lidé rozhodně nebudou chtít, aby měli dohodu, která je někde evidovaná a dá se snadno ověřit, že zaměstnaní jsou. Tím pádem nakonec to dospěje k tomu, že budou pracovat úplně načerno a nebudou mít vůbec žádné právní zázemí. Tohle je třeba jeden z problémů, který je potřeba důkladně promyslet. Těch příběhů je celá řada.

Je celá řada dalších důvodů, proč skutečně zvážit, jakým způsobem mají být ty dohody evidované, nebo nemají. A vy jste tady jedním pozměňovacím návrhem, na který nebyl vůbec žádný čas ho prodiskutovat, udělali totální reformu dohod v České republice, která má zcela nepředvídatelné následky. Z těchto důvodů my tento tisk ve sněmovní verzi finálně podpořit nemůžeme a moc apelujeme na to, abyste podpořili senátní verzi, protože jinak hrozí, že celá izolačka spadne pod stůl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do rozpravy, takže pokud se již nikdo další nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany ministryně nebo ze strany zástupců Senátu nebo zpravodajky garančního výboru. Nikoho nevidím.

V tom případě přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Svolal jsem nyní poslance do sálu. Je zde žádost o odhlášení. Já vás poprosím, abyste se přihlásili.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě a o změně některých dalších zákonů, podle sněmovního tisku 1153/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního

tisku 1153/3." Já věřím, že všichni, kteří chtějí být přihlášení, jsou přihlášení. Nevidím, že by někdo další dobíhal, takže můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 15 a ptám se, kdo je pro senátní verzi? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 15 jsou přihlášení 154 poslanci a poslankyně, pro 71, proti 2. Návrh nebyl přijat. Pokud nikdo nemá nějakých námitek, konstatuji, že návrh ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Většinu už máme nastavenou.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o mimořádném příspěvku zaměstnanci při nařízené karanténě a o změně některých dalších zákonů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 1153/2." Máme zde návrh.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 16 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 96, proti 12. Já konstatuji, že návrh zákona jsme přijali, a to ve znění... (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Ježíš, pardon, ano, já se omlouvám. Probíhá kontrola hlasování a počet hlasů byl sice většiny přítomných, ale nikoli většinou potřebnou, takže zatím nic nekonstatuji a počkáme na kontrolu hlasování. (Neklid v sále. Stále probíhá kontrola hlasování.) Pan poslanec Grospič chce vystoupit k hlasování. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych si dovilil zpochybnit hlasování, protože jsem hlasoval pro a na sjetině mám "zdržel se". Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Je zde námitka proti hlasování. Počkám, jestli nebude ještě nějakých dalších námitek, ať to máme při jednom. Jedna námitka stačí, takže budeme hlasovat o námitce.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 17. Kdo je pro námitku? Kdo je proti námitce? Já vám děkuji.

V tomto hlasování je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 152, proti nikdo. Námitku jsme přijali.

Budeme tedy opakovat hlasování o sněmovní verzi. Věřím, že všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Pokud jsme všichni připraveni, zahajuji opakované hlasování o sněmovní verzi. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 18 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň. Pro 100, proti 12. Ani toto není počet, který by stačil.

Je zde žádost o kontrolu hlasování. (Probíhá.) Vznese někdo námitku proti hlasování, nebo můžu konstatovat výsledek? (Neklid v sále. Dotaz ze sálu, zdali není možná přestávka.) Přestávku teď skutečně ne. Já mám za to, že pokud se mi teď nikdo nepřihlásí a nevznese námitku proti výsledku hlasování, tak mi nezbyvá než konstatovat, že návrh zákona jsme nepřijali. Já vám děkuji. Tím bylo ukončeno projednávání tohoto bodu.

Ještě nás jeden bod dnes čeká. Paní ministryně Maláčová s přednostním... Pan předseda Michálek vypadá, že se opravdu chce přihlásit. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Takhle to dopadá, když sociální demokracie přilepuje k záležitostem v legislativní nouzi přilepky. Je to ostuda, že jste to takhle udělali, a budeme to muset projednávat znovu. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za tu poznámku. Já jenom, že nemá logiku to, když většina Sněmovny nebo celá Sněmovna hlasuje pro nějakou verzi a potom, když se ta verze hlasuje znovu, tak pro ni podstatná část těchto lidí nehlasuje. To taky logiku nemá, pane předsedo, pane kolego Michálku, prostřednictvím pana předsedajícího. Ale to nemá cenu řešit. My si s tím určitě nějak poradíme a věřím ve vaši podporu v případné – z vašeho pohledu lepší – verzi tohoto návrhu. Já bych, prosím, navrhol, abychom vyřadili zbývající body této schůze, to znamená bod číslo 5, Krizové řízení, a tuto schůzi ukončili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, jedná se o tisk 1111. Ještě chce vystoupit paní ministryně Maláčová. Já jsem svolal kolegy do sálu. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já bych chtěla podotknout, že přesně proto lidé nevěří politice, protože kvůli politikaření se tady nebude dařit zkrotit pandemii. A při vši účtě... (Ozývá se bušení z lavic v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Poprosím o klid v sále. Chápu, že ještě končit nebudeme.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Přílepky jsou zástupný argument. Izolačka měla být klíčový návrh, jak dostat pandemii pod kontrolu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já jsem zaregistroval ty ruce. Myslím, že první byl pan poslanec Feri jako místopředseda klubu, poté paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Paní ministryně, udělejte si pořádek u vašich poslanců a dejte nám pokoj. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně Pekarová. Pak bychom mohli hlasovat o tom návrhu na vyřazení zbývajícího bodu. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Paní ministryně, není to ani půl hodiny zpátky, co jsem vás před tím, co tady nastalo, varovala a říkala jsem vám: Pojd'te to ještě řešit. Co jste udělala? Mlčela jste. Teď tady můžete být emotivnější sebevic, ale je to jenom problém vaší koalice, toho, že nemá většinu. Tak si to přiznejte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Hlásí se mi pan poslanec Skopeček, ale nevím, jestli je nadán v tuto chvíli přednostním právem. Prosím, poté pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Skopeček: Paní ministryně, poděkujte své kolegyni poslankyni Gajdůškové. My jsme před tím varovali. Já jsem se vás ptal, jestli to považujete za nejvhodnější okamžik, téměř jste mi ani neodpověděly, takže se na nás nezlobte. Nejste schopni poslouchat opozici, ani slovo, myslíte si, že nás převálcujete, a ve chvíli, kdy vám to nevyjde, tak střílíte do nás. Chyba je na vaší straně, přílepký se nemají dělat. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ještě seznámím Sněmovnu s omluvenkou. Pan ministr Blatný se nám omlouvá od 18.30 do konce jednacího dne z neodkladných pracovních důvodů. Prosím pana předsedu Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Teď už to hlasování nevrátíme. Budeme o tom muset hlasovat někdy jindy a třeba v nějaké pro opozici lepší verzi. Nicméně dvě poznámky: koalice většinu má, nicméně za ČSSD jsou v karanténě dva lidi, za hnutí ANO je v karanténě nějakých šest nebo osm lidí. Prosím, tak si to spočítejte, kdyby tady mohli být, jestli by to tedy bylo o té většině, nebo ne. A za druhé opakuji, jenom pro záznam. Já teď nevím, jestli vás bylo 100 %, nebo 99, nebo 95 %, ale byla vás, myslím si, velmi velká většina pro tu původní sněmovní verzi tak, jak se dnes opakovaně hlasovala, jste byli skoro všichni, prosím. Takže tenkrát byla dobrá a dnes je špatná za těch 14 dní, nebo co je na tom špatně?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Farský s přednostním právem. Poté pan poslanec Bartošek, poté vidím pana poslance Michálka. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Hlasování proběhlo tak, že jsme hlasovali pro senátní verzi. My jsme chtěli, aby ten zákon prošel, a jasně jsme dopředu říkali, že hlasujeme pro senátní verzi a že doufáme, jestli vy ji nepodpoříte, že máte zajištěné hlasy pro tu sněmovní. Sněmovní verze získala 100 hlasů a tři poslanci hnutí ANO se zdrželi, to jsou ty hlasy, co chyběly. To nechyběly hlasy opozice, to chyběly hlasy ANO. Vy jste přišli o hlasy komunistů, nezvládáte prodloužit nouzový stav a teď se vám prostě rozpadají i vlastní strany, tak si tu udělejte pořádek, protože v téhle zemi už je to chaos a bezvládní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Bartošek, poté pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Pro pořádek je třeba říct ještě jednu věc, a navážu na kolegu Farského. Tomuto zákonu chyběly tři hlasy koalice z hnutí ANO. Nesměřujte to na opozici. A druhá věc. Zákon, který měl následovat, o krizovém řízení, je jasná věc, že chcete, aby byla sněmovní verze, a taky jste jasně říkali, že ten bod nechcete projednávat, protože k tomu asi nemáte většinu. To znamená, neházejte to na opozici. Jestliže chcete prohlasovat svoje věci, tak na to mějte hlasy, a ne že lidi z vaší koalice vám nepodpoří vaše vlastní zákony. Tak to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan předseda Michálek, to je v tuto chvíli doufám vše a můžeme se posunout. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Skutečně to není tak, že bychom to odmítali z nějakých zástupných důvodů. Je to tak, že dneska jsme chtěli hlasovat pro návrh zákona, jak nám přišel ze Senátu, který z toho vypreparoval ty vaše přílepky, které jste tam nabalili. Ve skutečnosti jsme to byli my, kdo s tím přišel, s tou izolačkou, a teprve jsme čekali mnoho dnů na to, než vláda vůbec něco připravila. Pak jste to zkazili těmi přílepkami a teď pro to nehlasovali ani všichni vládní koaliční poslanci, kteří jsou tady v sále. Takže to nejsou žádné zástupné důvody, a jakmile nám to předložíte opravené bez přílepek, tak to tady projde jako nůž máslem. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Bartošek ještě chce vystoupit. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Jenom krátce, já se k tomu přidám. Za poslance KDU-ČSL mohu konstatovat, že my jsme také podpořili ze stejných důvodů senátní návrh zákona. Jestliže ten zákon přijde upraven, má to naši podporu. Tak to prostě je.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Poslední věta. Jako nůž máslem to projelo i v té původní sněmovní verzi, kde jste neřekli ani slovo. Ale já už bych, prosím, poprosil to hlasování o vyřazení bodu číslo 5. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže zde máme procedurální návrh na to, vyřadit zbývající neprojednaný bod z pořadu schůze. Já jsem svolal kolegy. Věřím, že všichni, kteří chtějí být přihlášení, jsou přihlášení.

Takže ještě jednou, je zde návrh vyřadit neprojednaný bod z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 19 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 19 je přihlášeno 146 poslanců a poslankyň, pro 64, proti 32. (Neklid v sále.) Já konstatuji, že tento procedurální návrh nebyl přijat, a mně nezbyvá, než tedy otevřít tento bod, anebo předat řízení schůze.

Ale já ho otevřu. Takže nyní bych rád otevřel bod

5.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky
/sněmovní tisk 1111/2/ – zamítnutý Senátem**

Pan předseda Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já mám pocit, že tady není předkladatel, to znamená ani nikdo, kdo by ho měl zastoupit, takže daný bod beztak nemůžeme projednávat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan ministr zde skutečně není, a pokud vláda nepověřila nikoho jiného, tak v jednání opravdu nemůžeme pokračovat. Přítomnost pana senátora již v tuto chvíli není potřebná.

Takže mně nezbývá než přerušit projednávání tohoto bodu a přerušit tuto schůzi. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Já ji nemůžu ukončit, není vyčerpaná. Já ji přeruším na neurčito a vedení Poslanecké sněmovny se rozhodne, kdy bychom v jednání pokračovali, protože atmosféra v sále nenapovídá o tom, že bychom o tom mohli rozhodnout rovnou. Takže já vám děkuji. Přeji vám příjemný víkend a nad touto schůzí a tímto zákonem se sejdeme, až bude přítomen pověřený člen vlády. Děkuji.

(Schůze přerušena v 19.15 hodin.)

88. schůze Poslanecké sněmovny nebyla do konce 8. volebního období ukončena.